Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1307/2013**

ze dne 17. prosince 2013,

kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009

(Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1310/2013 ze dne 17. prosince 2013	L 347	865	20.12.2013
►**M2**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 639/2014 ze dne 11. března 2014	L 181	1	20.6.2014
►**M3**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 994/2014 ze dne 13. května 2014	L 280	1	24.9.2014
►**M4**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1001/2014 ze dne 18. července 2014	L 281	1	25.9.2014
►**M5**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1378/2014 ze dne 17. října 2014	L 367	16	23.12.2014

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1307/2013

ze dne 17. prosince 2013,

kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 42 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na akt o přistoupení z roku 1979, a zejména na odstavec 6 protokolu č. 4 o bavlně připojeného k tomuto aktu,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([3]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([4]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Budoucnost SZP do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky“ se zabývá potenciálními úkoly, cíli a směry společné zemědělské politiky (SZP) po roce 2013. S ohledem na diskusi o tomto sdělení by SZP měla být s účinkem od 1. ledna 2014 reformována. Reforma by se měla týkat všech hlavních nástrojů SZP, včetně nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ([5]). S ohledem na rozsah reformy je vhodné nařízení (ES) č. 73/2009 zrušit a nahradit je novým zněním. Reforma by rovněž měla zefektivnit a zjednodušit příslušné předpisy.

([1]) Stanovisko ze dne 8. března 2012 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku)
([2]) Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 116 a Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 159.
([3]) Úř. věst. L 225, 27.7.2012, s. 174.
([4]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)
([5]) Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006 a (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).

▼B

(2) Jedním z hlavních cílů a jedním z klíčových požadavků reformy SZP je snížení administrativní zátěže. To je třeba mít stále na zřeteli při vytváření příslušných ustanovení pro režim přímé podpory.

(3) Všechny základní prvky týkající se vyplácení podpory Unie zemědělcům by měly být zahrnuty do tohoto nařízení, které by mělo rovněž stanovit podmínky přístupu k platbám, které jsou nerozlučně spojeny s uvedenými základními prvky.

(4) Je třeba jasně uvést, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ([1]) a ustanovení přijatá na jeho základě se mají použít na opatření stanovená v tomto nařízení. V zájmu souladu s jinými právními nástroji týkajícími se SZP jsou některá pravidla, která byla dosud stanovena v nařízení (ES) č. 73/2009, nyní stanovena v nařízení (EU) č. 1306/2013; a to zejména pravidla zaručující dodržování povinností stanovených v ustanoveních o přímých platbách, včetně kontrol a používání správních opatření a správních sankcí v případě jejich nedodržování, pravidla týkající se podmíněnosti, jako jsou např. povinné požadavky na řízení, dobrý zemědělský a environmentální stav, sledování a hodnocení příslušných opatření a pravidla týkající se vyplácení záloh a zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek.

(5) Za účelem doplnění nebo změny některých prvků tohoto nařízení, které nejsou podstatné, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen "Smlouva o fungování EU"). Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(6) Toto nařízení by mělo obsahovat seznam režimů podpory ve formě přímých plateb, na které se vztahuje. Za účelem zohlednění nových právních předpisů týkajících se režimů podpory, které mohou být přijaty po vstupu tohoto nařízení v platnost, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o změnu uvedeného seznamu.

(7) Za účelem zajištění právní jistoty by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení rámce, v němž mají členské státy definovat kritéria, která mají zemědělci splňovat, aby mohla být jejich povinnost udržovat

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Viz strana 549 v tomto čísle Úředního věstníku).

▼B

zemědělskou plochu ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin považována za splněnou, a minimální činnosti prováděné na plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin a rovněž kritéria k určení převahy trav a jiných bylinných pícnin a k určení zavedených místních postupů, pokud jde o trvalé travní porosty a stálé pastviny (dále jen „trvalé travní porosty“).

(8) S cílem zajistit, aby částky určené k financování SZP byly v souladu s ročními stropy stanovenými v čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013, je podle článku 25 uvedeného nařízení třeba provést úpravu výše přímé podpory v kterémkoli kalendářním roce. Aby se zajistilo, že se tím přispěje k dosažení cíle, kterým je vyváženější rozdělení plateb mezi malé a velké příjemce, měla by se úprava přímých plateb vztahovat pouze na ty platby poskytované zemědělcům, které v příslušném kalendářním roce překročí částku 2 000 EUR. Vzhledem k výši přímých plateb poskytovaných zemědělcům v Bulharsku, Chorvatsku a Rumunsku v rámci uplatňování mechanismu postupného zavádění na všechny přímé platby poskytované v těchto členských státech by se měl uvedený nástroj finanční kázně používat v Bulharsku a Rumunsku až od 1. ledna 2016 a v Chorvatsku až od 1. ledna 2022. S ohledem na tento nástroj finanční kázně a některá další ustanovení v případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob by v zájmu posílení zemědělských struktur a podpory zřizování dotyčných právnických osob nebo skupin měla být stanovena zvláštní pravidla, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku.

(9) Za účelem zajištění správného uplatňování úprav přímých plateb s ohledem na finanční kázeň by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se základu pro výpočet snížení, která mají členské státy v souladu s uplatňováním finanční kázně použít u zemědělců.

(10) Zkušenosti získané při uplatňování různých režimů podpory určených zemědělcům ukazují, že podpora byla v řadě případů poskytnuta fyzickým nebo právnickým osobám, jejichž podnikatelská činnost se nezaměřovala na zemědělskou činnost nebo se na ni zaměřovala pouze okrajově. V zájmu lepšího zacílení podpory by členské státy neměly poskytovat přímé platby určitým fyzickým a právnickým osobám, ledaže by tyto osoby mohly prokázat, že jejich zemědělská činnost není okrajová. Členské státy by rovněž měly mít možnost neposkytovat přímé platby jiným fyzickým nebo právnickým osobám, jejichž zemědělská činnost je okrajová. Členským státům by však mělo být umožněno poskytovat přímé platby menším zemědělcům na částečný úvazek, neboť tito zemědělci přímo přispívají k životaschopnosti venkovských oblastí. Členské státy by rovněž neměly poskytovat přímé platby fyzickým nebo právnickým osobám, jejichž zemědělské plochy jsou převážně plochy přirozeně ponechávané ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin a které nevykonávají určitou minimální činnost.

▼B

(11) Za účelem zajištění ochrany práv zemědělců by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o určení kritérií pro stanovení případů, v nichž má být zemědělská plocha zemědělce považována za plochu převážně přirozeně ponechávanou ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, kritérií pro rozlišení příjmů ze zemědělských a z nezemědělských činností a výše přímých plateb umožňující ověřit, zda se jedná o okrajovou činnost, a kritérií, která musí zemědělci splňovat, aby prokázali, že jejich zemědělská činnost není okrajová.

(12) V zájmu snížení přílišné administrativní zátěže způsobené správou plateb malých částek by členské státy měly obecně přestat poskytovat přímé platby v případech, kdy by částka byla nižší než 100 EUR nebo kdy by plocha zemědělského podniku žádajícího o podporu, na kterou lze podporu poskytnout, byla menší než jeden hektar. Jelikož se však struktury zemědělství členských států značně liší a mohou se výrazně odchylovat od průměrné struktury zemědělství v Unii, měly by mít členské státy možnost uplatňovat minimální prahové hodnoty odpovídající jejich konkrétní situaci. Vzhledem k velmi specifické struktuře zemědělství v nejvzdálenějších regionech a na menších ostrovech v Egejském moři by měly mít členské státy možnost rozhodnout, zda by minimální prahové hodnoty měly být uplatňovány na tyto regiony. Kromě toho by členské státy měly mít možnost se rozhodnout pro uplatňování jednoho ze dvou druhů minimálních prahových hodnot s přihlédnutím ke zvláštnostem struktury svých zemědělských odvětví. Vzhledem k tomu, že by platby mohly být poskytovány zemědělcům s tzv. zemědělskými podniky „bez půdy“, nebylo by použití prahové hodnoty založené na hektarech účinné. Na tyto zemědělce by se proto měla vztahovat minimální částka související s podporou. V zájmu zajištění rovného zacházení se zemědělci v Bulharsku, Chorvatsku a Rumunsku, kde dochází k postupnému zavádění přímých plateb, by minimální prahové hodnoty v uvedených členských státech měly vycházet z konečných částek, které mají být poskytovány na konci tohoto procesu.

(13) Pro rozdělování přímé podpory příjmů mezi zemědělce je charakteristické přidělování nepoměrných částek spíše malému počtu velkých příjemců této podpory. Větší příjemci nepotřebují vzhledem k jejich možnosti úspor z rozsahu stejnou míru jednotné podpory, aby bylo možné účinně dosáhnout cíle, kterým je podpora příjmů,. Navíc, díky svému potenciálu přizpůsobit se, mohou větší příjemci fungovat s nižší mírou jednotné podpory. Členské státy by tedy měly snížit alespoň o 5 % část základní platby poskytované zemědělcům, která přesahuje 150 000 EUR. Aby nedocházelo k nepřiměřeným dopadům na velké zemědělské podniky s vysokým počtem zaměstnanců, mohou členské státy rozhodnout, že při uplatnění tohoto mechanismu zohlední intenzitu práce vykonávanou placenou pracovní silou. Aby bylo toto snižování výše podpory účinné, neměla by být poskytována žádná výhoda zemědělcům, kteří uměle vytvářejí podmínky, aby se vyhnuli jeho účinkům. Výnosy ze snižování plateb velkým příjemcům by měly zůstat v členských státech, ve kterých byly

▼B

realizovány a měly by být uvolněny jako podpora Unie na opatření financovaná z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).

(14) Pro každý členský stát je třeba stanovit čisté stropy, aby se omezily platby, které se mají vyplatit zemědělcům po uplatnění snížení plateb. Aby se zohlednily zvláštní rysy podpory poskytované v rámci SZP podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ([1]), a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ([2]), a skutečnost, že se snížení plateb na tyto přímé platby nevztahuje, neměl by čistý strop pro dotčené členské státy tyto přímé platby zahrnovat.

(15) Za účelem zohlednění vývoje v souvislosti s celkovými maximálními částkami přímých plateb, které mohou být poskytnuty, včetně těch, které vyplývají z rozhodnutí členských států ohledně přesunů mezi prvním a druhým pilířem, a uplatňování snižování a případně zastropování plateb, jakož i vývoje vyplývajícího z oznámení Chorvatska, pokud jde o půdu, která byla odminována a navrácena k opětovnému využití pro zemědělskou činnost, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o přizpůsobení vnitrostátních stropů a čistých stropů stanovených v tomto nařízení.

(16) Je třeba stanovit, že se na uvedená ustanovení tohoto nařízení, která by mohla vést k případnému poskytnutí státní podpory členským státem, nevztahují pravidla o státní podpoře vzhledem k tomu, že dotčená ustanovení obsahují příslušné podmínky pro poskytnutí podpory nebo počítají se stanovením těchto podmínek Komisí, aby se zabránilo nežádoucímu narušení hospodářské soutěže.

(17) Členským státům by v zájmu posílení jejich politik rozvoje venkova měl být umožněn převod finančních prostředků z jejich stropů přímých plateb do jejich podpor určených na rozvoj venkova. Členským státům by mělo být rovněž umožněno převádět prostředky z jejich podpory určené na rozvoj venkova do stropů jejich přímých plateb. Pro zajištění účinnosti tohoto nástroje by členským státům mělo být umožněno přezkoumat své původní rozhodnutí s účinkem od roku podání žádosti 2018 za předpokladu, že jakékoli rozhodnutí založené na tomto přezkumu nepovede ke snížení částek určených na rozvoj venkova.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 247/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 23).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 1405/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 41).

▼B

(18) V zájmu dosažení cílů SZP bude zřejmě třeba přizpůsobovat režimy podpory měnícím se okolnostem, v případě potřeby i v krátkých lhůtách. Je proto nezbytné stanovit, že režimy podpory mohou být přezkoumány, zejména s ohledem na hospodářský vývoj nebo rozpočtovou situaci, což znamená, že příjemci nemohou počítat s neměnností podmínek pro poskytování podpor.

(19) Zemědělci v členských státech, které přistoupily k Unii dne 1. května 2004 nebo po tomto dni, dostávali přímé platby na základě mechanismu postupného zavádění stanoveného v příslušných aktech o přistoupení. V Bulharsku a Rumunsku bude tento mechanismus v platnosti ještě v roce 2015 a v Chorvatsku bude v platnosti až do roku 2021. Uvedeným členským státům bylo navíc umožněno poskytovat doplňkové vnitrostátní přímé platby. Je třeba, aby tyto platby byly nadále poskytovány v Chorvatsku a v případě Bulharska a Rumunska jako doplněk plateb poskytovaných v rámci režimu základní platby až do doby, kdy bude proces postupného zavádění přímých plateb završen. Pokud se jedná o povolení Chorvatsku poskytovat doplňkové vnitrostátní přímé platby, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, aniž se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1])..,

(20) Nařízení (ES) č. 73/2009 ve znění aktu o přistoupení z roku 2011 stanoví zvláštní vnitrostátní rezervu na odminování půdy v Chorvatsku umožňující po dobu deseti let po jeho přistoupení k Unii financovat přiznání platebních nároků na půdu, která je každoročně odminována a navrácena k zemědělskému využití. Je třeba stanovit pravidla pro určení částek na financování podpory pro tuto půdu v rámci režimů podpory stanovených v tomto nařízení a pravidla pro správu uvedené rezervy. Aby bylo možné zohlednit částky vyplývající z oznámení Chorvatska, pokud jde o půdu, která byla odminována a navrácena k opětovnému využití pro zemědělskou činnost, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o přezkum některých finančních ustanovení týkajících se Chorvatska.

(21) Aby bylo zajištěno lepší rozdělování podpory mezi zemědělské pozemky v Unii, včetně těch členských států, které používaly režim jednotné platby na plochu podle nařízení (ES) č. 73/2009, měl by být režim jednotné platby, jenž byl zaveden nařízením Rady (ES) č. 1782/2003 ([2]), a jenž pokračoval podle nařízení (ES) č. 73/2009, které spojilo dříve existující mechanismy podpory do jednotného režimu přímých plateb oddělených od

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16.února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1).

▼B

produkce, nahrazen novým režimem základní platby. Takový krok by měl v zásadě znamenat ukončení platnosti platebních nároků získaných podle uvedených nařízení a přiznání nároků nových. Přiznání nových platebních nároků by obecně mělo být založené na počtu způsobilých hektarů, které mají zemědělci k dispozici v prvním roce provádění režimu. Členské státy, které v současné době uplatňují režim jednotné platby na regionálním nebo regionálním kombinovaném základě, by však měly mít možnost si stávající platební nároky ponechat. S cílem zabránit situaci v daném členském státě, kdy by zvýšení zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu, nepřiměřeně omezilo částku přímých plateb na hektar, a nepříznivě tak ovlivnilo proces sbližování na vnitrostátní úrovni, by se mělo členským státům umožnit, aby za účelem stanovení počtu platebních nároků uplatnily při prvním přiznání platebních nároků určitá omezení.

(22) Vzhledem k postupnému zapojování různých odvětví do režimu jednotné platby a k následnému období poskytnutému zemědělcům na přizpůsobení je stále obtížnější odůvodnit existenci výrazných individuálních rozdílů ve výši podpory na hektar vyplývajících z používání historických referenčních údajů. Přímá podpora příjmu by proto měla být rozdělena mezi členské státy spravedlivěji, a to omezením vazby na historické referenční údaje a zohledněním celkového kontextu rozpočtu Unie. Aby se zajistilo rovnoměrnější rozdělování přímé podpory a současně se zohlednily dosud existující rozdíly ve výši mezd a ve vstupních nákladech, měly by se částky přímé podpory na hektar upravovat postupně. Členské státy, v nichž jsou přímé platby pod hranicí 90 % průměru Unie, by měly tento rozdíl mezi jejich současnou úrovní a tímto průměrem snížit o třetinu, přičemž všechny členské státy by měly dosáhnout minimální úrovně do rozpočtového roku 2020. Toto sbližování výše plateb by měly financovat poměrným dílem všechny členské státy, v nichž je úroveň přímých plateb vyšší, než je průměrná úroveň Unie.

(23) Kromě toho by všechny platební nároky aktivované v roce 2019 v členském státě nebo v regionu měly obecně mít jednotnou jednotkovou hodnotu. Aby se však zabránilo ničivým finančním důsledkům pro zemědělce, měly by mít členské státy možnost zohlednit historické faktory při výpočtu hodnoty platebních nároků zemědělců v roce 2019 za předpokladu, že žádné platební nároky v roce 2019 nebudou mít hodnotu nižší než 60 % průměru. Členské státy by měly toto sbližování financovat snížením, na základě objektivních a nediskriminačních kritérií, která si stanoví, hodnoty platebních nároků, které přesahují průměr v roce 2019 V této souvislosti a s cílem zabránit nepřijatelným ztrátám pro některé zemědělce mohou členské státy omezit toto snížení na 30 % původní hodnoty dotčených nároků, a to i v případě, že toto omezení neumožní, aby všechny platebním nároky dosáhly 60 % průměrné hodnoty na rok 2019. S výjimkou členských států, které zvolily jednotnou jednotkovou hodnotu od prvního roku provádění režimu, by sbližování mělo probíhat rovnoměrně. Sbližování platebních nároků, jejichž hodnota přesahuje průměr, by rovněž mělo zohlednit odhadované zdroje, které jsou pro tyto platební nároky k dispozici. Nicméně v případě členských států, které si ponechaly stávající platební nároky a již zvolily postup

▼B

sbližování v souladu s čl. 63 odst. 3 nařízení (ES) č. 1782/2003, by sbližování mělo být případně prováděno a hodnota platebních nároků by měla být upravena, aby se zohlednily odhadované zdroje, které jsou pro tyto nároky k dispozici.

(24) Zkušenosti s používáním režimu jednotné platby ukazují, že některé z jeho hlavních prvků by měly být zachovány, včetně stanovení vnitrostátních stropů, aby bylo zaručeno, že celková úroveň podpory nepřesáhne současná rozpočtová omezení. Členské státy by rovněž měly dále spravovat vnitrostátní rezervu nebo by měly mít možnost zřizovat regionální rezervy. Tyto vnitrostátní nebo regionální rezervy by měly být prioritně využívány k usnadnění účasti mladých zemědělců a zemědělců zahajujících zemědělskou činnost v režimu a jejich užívání by mělo být povoleno za účelem zohlednění určitých jiných specifických situací. Pravidla týkající se převodu a využívání platebních nároků by měla být zachována.

(25) Zkušenosti získané v souvislosti s používáním nařízení (ES) č. 73/2009 ukazují, že členské státy nevyužily celou částku prostředků dostupných v rámci vnitrostátních stropů stanovených v uvedeném nařízení. Ačkoli ve srovnání se systémem podle uvedeného nařízení toto nařízení snižuje dané riziko nevyčerpaných prostředků, měly by mít členské státy přesto možnost rozdělovat platební nároky za vyšší hodnotu, než je částka dostupná pro jejich režim základní platby, s cílem usnadnit účinnější využití prostředků. Členským státům by se proto mělo umožnit, aby v rámci určitých společných limitů a s ohledem na čisté stropy pro přímé platby vypočetly nezbytnou částku, o kterou lze jejich strop základní platby zvýšit.

(26) Obecně platí, že základní platbu je možno uplatnit na jakoukoli zemědělskou plochu zemědělského podniku, která je využívána k zemědělské činnosti, včetně ploch, které nebyly ke dni 30. června 2003 v dobrém zemědělském stavu, a to v členských státech, které k Unii přistoupily dne 1. května 2004 a které se rozhodly používat režim jednotné platby na plochu. Vzhledem k potenciálu nezemědělských činností přispívat k diverzifikaci příjmů zemědělských podniků a k životaschopnosti venkovských oblastí, je zemědělská plocha podniku využívaná i pro nezemědělské činnosti považována za plochu, na niž lze poskytnout podporu, za podmínky, že je využívána převážně k zemědělské činnosti. Pro účely stanovení tohoto převažujícího charakteru je třeba stanovit společná kritéria pro všechny členské státy. V této souvislosti a pro zajištění lepšího zacílení přímých plateb by měly mít členské státy v zájmu právní jistoty a jasnosti možnost vypracovat seznam ploch, které jsou převážně využívané k nezemědělské činnosti, a nelze na ně tedy poskytnou podporu. Navíc, v zájmu zachování možnosti poskytnout podporu v případě půdy, na niž bylo před zrušením povinnosti vynětí půdy z produkce možné poskytnout podporu za účelem aktivace nároků při vynětí půdy z produkce, je třeba stanovit, že na určité zalesněné plochy,

▼B

včetně ploch zalesněných v rámci vnitrostátních režimů v souladu s příslušnými pravidly nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ([1]) nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ([2]), nebo na plochy, které podléhají určitým závazkům přijatým v oblasti životního prostředí, lze poskytnout podporu v rámci jednotné platby.

(27) S cílem zabránit situaci, kdy by v daném členském státě zvýšení zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu, nepřiměřeně omezilo částku přímých plateb na hektar, a nepříznivě tak ovlivnilo proces sbližování na vnitrostátní úrovni, by se členským státům mělo umožnit použít redukční koeficient za účelem stanovení plochy trvalých travních porostů, na niž lze poskytnout podporu, v případech, kdy na plochách využívaných jako pastviny obvykle nepřevažují trávy a jiné bylinné pícniny, ale jako takové tvoří součást zavedených místních postupů.

(28) Pokud jde o konopí, měla by být zachována zvláštní opatření s cílem zajistit, aby mezi plodiny, na které lze poskytnout základní platbu, nebyly zařazeny nedovolené plodiny, a nedošlo tak k poškození trhu s konopím. Platby by proto měly být i nadále poskytovány pouze na plochy oseté odrůdami konopí, které poskytují určité záruky ohledně jeho obsahu psychotropních látek.

(29) Za účelem zajištění právní jistoty a vyjasnění specifických situací, které by mohly při uplatňování režimu základní platby nastat, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se způsobilosti a přístupu zemědělců k režimu základní platby v případě dědictví a předpokládaného dědictví, dědictví v případě pronájmu, změny právního postavení nebo názvu, převodu platebních nároků, v případě fúze nebo rozdělení zemědělského podniku a v případě smluvního ustanovení týkajícího se práva na obdržení platebních nároků v prvním roce jejich přiznání. Dále by se mělo přenesení pravomoci rovněž týkat pravidel pro výpočet hodnoty a počtu či změny hodnoty platebních nároků v souvislosti s přiznáním platebních nároků, včetně pravidel týkajících se možnosti prozatímní hodnoty a počtu či prozatímního zvýšení platebních nároků přiznaných na základě žádosti zemědělce, podmínek pro stanovení prozatímní a konečné hodnoty a počtu platebních nároků a případů, kdy by mohla přiznání platebních nároků ovlivnit smlouva o prodeji či pronájmu. Dále by se mělo přenesení pravomoci také týkat pravidel pro stanovení a výpočet hodnoty a počtu platebních nároků získaných z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy; pravidel týkajících se úpravy jednotkové hodnoty platebních nároků v případě částí platebních nároků a převodu platebních nároků bez půdy. Navíc by se přenesení pravomoci mělo rovněž týkat kritérií pro přiznání platebních nároků zemědělcům, kteří v roce 2013 neobdrželi přímé platby, nebo v souladu s používáním vnitrostátní nebo regionální rezervy; kritérií pro uplatnění

([1]) Nařízení Rady (ES) č 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení (ES) č. 1689/2005 (Viz strana 487 v tomto čísle Úředního věstníku)

▼B

omezení na množství platebních nároků, které mají být přiznány; a kritérií pro stanovení redukčního koeficientu pro přeměnu některých trvalých travních porostů na hektary, na které lze poskytnout podporu.

(30) Pro zajištění řádné správy platebních nároků by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se obsahu ohlášení a požadavků na aktivaci platebních nároků.

(31) Za účelem ochrany veřejného zdraví by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení pravidel podmiňujících poskytnutí plateb používáním certifikovaných osiv určitých odrůd konopí a pravidel pro stanovení postupu při určování odrůd konopí a ověřování obsahu tetrahydrokanabinolu v těchto odrůdách.

(32) S ohledem na značné správní, technické a logistické obtíže související s přechodem na režim základní platby pro členské státy, které používají režim jednotné platby na plochu podle nařízení (ES) č. 73/2009, by tyto státy měly mít možnost režim jednotné platby na plochu používat za účelem poskytnutí základní platby během dalšího přechodného období, a nejpozději do konce roku 2020. Pokud členský stát rozhodne zavést režim základní platby do konce roku 2018, může rozlišit platby v rámci režimu jednotné platby na plochu podle výše určitých plateb poskytovaných v roce 2014 v rámci režimů zvláštní podpory a oddělených plateb stanovených v nařízení (ES) č. 73/2009 nebo, v případě Kypru, v rámci finančních krytí pro jednotlivá odvětví pro přechodnou vnitrostátní podporu.

(33) Pro zajištění ochrany práv příjemců a vyjasnění specifických situací, které mohou při používání režimu jednotné platby na plochu nastat, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení pravidel týkajících se způsobilosti pro poskytnutí podpory a přístupu zemědělců k režimu jednotné platby na plochu.

(34) V členských státech, které používají režim jednotné platby na plochu a jimž bylo umožněno poskytovat přechodnou vnitrostátní podporu, hraje tato podpora významnou úlohu jakožto podpora příjmu zemědělců v určitých odvětvích. Z tohoto důvodu a s cílem zamezit náhlému a podstatnému snížení podpory od roku 2015 v odvětvích, která až do roku 2014 využívala přechodnou vnitrostátní podporu, je v těchto členských státech vhodné stanovit možnost poskytovat uvedenou podporu jako doplněk režimu jednotné platby na plochu. V zájmu zajištění kontinuity podpory s doposud poskytovanou přechodnou vnitrostátní podporou je vhodné omezit podmínky na ty, které se v roce 2013 vztahovaly na uvedenou podporu, nebo v případě Bulharska a Rumunska na doplňkové vnitrostátní přímé platby, které byly

▼B

na žádost členských států povoleny Komisí. Pro zajištění postupného snižování částek podpory a zajištění jejich slučitelnosti s mechanismem sbližování je rovněž vhodné omezit maximální částky podpory pro jednotlivá odvětví ve srovnání s jejich úrovní v roce 2013.

(35) Jakmile členské státy, které používaly režim jednotné platby na plochu podle tohoto nařízení, zavedou režim základní platby, měla by být stanovena zvláštní pravidla pro první přiznání a výpočet hodnoty platebních nároků. Pro zajištění plynulého přechodu mezi těmito režimy by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde další pravidla týkající se zavedení režimu základní platby v členských státech, které používaly režim jednotné platby na plochu.

(36) S přihlédnutím k potřebě, aby jednotná podpora zemědělcům s menšími zemědělskými podniky byla dostatečná k účinnému dosažení cíle, kterým je podpora příjmů, měly by mít členské státy možnost přerozdělit přímou podporu mezi zemědělce tak, že jim poskytnou zvláštní platbu na první hektary.

(37) Jedním z cílů nové SZP je posílení environmentálního profilu zavedením povinné „ekologické“ složky přímých plateb, která podpoří zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí použitelné v celé Unii. Za tímto účelem by členské státy měly použít část svých vnitrostátních stropů pro přímé platby k tomu, aby kromě základní platby poskytly ještě každoroční platbu na povinné postupy, které musejí zemědělci dodržovat, s prioritním zaměřením na cíle v oblasti klimatu a v oblasti životního prostředí, přičemž tato každoroční platba by mohla zohlednit sbližování na úrovni členského státu nebo regionu. Tyto postupy by měly mít podobu jednoduchých, všeobecných, mimosmluvních a každoročních opatření, která by šla nad rámec podmíněnosti a souvisela by se zemědělstvím, jako je například diverzifikace plodin, zachování trvalých travních porostů, včetně tradičních sadů vyznačujících se nízkou hustotou výsadby ovocných stromů rostoucích na trvalých travních porostech, a zřizování ploch využívaných v ekologickém zájmu. V zájmu lepšího dosažení cílů opatření a účinné správy a kontroly ozelenění by se tyto postupy měly uplatňovat v rámci celé způsobilé plochy zemědělského podniku. Povinné používání těchto postupů by se mělo vztahovat i na zemědělce, jejichž zemědělské podniky se zcela nebo zčásti nacházejí v lokalitách sítě „Natura 2000“, na něž se vztahuje směrnice Rady 92/43/EHS ([1]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ([2]), nebo na plochách, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ([3]), pokud jsou tyto postupy slučitelné s cíli uvedených směrnic.

([1]) Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23 října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

▼B

(38) Vzhledem k uznávané prospěšnosti systémů ekologického zemědělství pro životní prostředí by měli zemědělci mít možnost pro ty jednotky jejich zemědělského podniku, které splňují podmínky stanovené v nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ([1]), získat platbu na „ozelenění", aniž by museli splňovat nějakou další povinnost.

(39) Nedodržování složky „ozelenění" by mělo vést k uložení sankcí na základě nařízení (EU) č. 1306/2013.

(40) S cílem přizpůsobit se rozmanitosti zemědělských systémů a různým environmentálním situacím v rámci Unie je odůvodněné uznat kromě tří ekologických opatření stanovených v tomto nařízení i postupy, na které se vztahují agroenvironmentálně-klimatická opatření nebo systémy certifikace, které jsou obdobné ozelenění a které představují stejnou nebo vyšší míru přínosu pro klima a životní prostředí. Z důvodu právní jasnosti by tyto postupy měly být stanoveny v příloze tohoto nařízení. Členské státy by měly rozhodnout, zda v zájmu požadavku, aby zemědělci používali co nejvhodnější postupy pro zajištění cílů opatření, poskytnou zemědělcům možnost používat rovnocenné postupy a ekologické postupy stanovené v tomto nařízení, a své rozhodnutí by měly oznámit Komisi. Z důvodu právní jistoty by Komise měla posoudit, zda postupy, na něž se vztahují oznámená rovnocenná opatření, jsou předmětem přílohy. Pokud se Komise domnívá, že tomu tak není, uvědomí o tom členské státy prostřednictvím prováděcího aktu přijatého bez použití nařízení (EU) č. 182/2011. Aby se umožnilo jednodušší uplatňování rovnocennosti a z důvodu kontrolovatelnosti, je třeba stanovit pravidla, pokud jde o oblast pokrytí rovnocennými opatřeními, při zohlednění zvláštních rysů agroenvironmentálně-klimatických opatření a systémů certifikace. S cílem zajistit řádné uplatňování rovnocenných postupů a zabránit dvojímu financování by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty za účelem doplnění postupů na seznam rovnocenných postupů, stanovení požadavků pro vnitrostátní nebo regionální systémy certifikace a v případě potřeby stanovení podrobných pravidel pro výpočet souvisejících částek.

(41) Povinnosti týkající se diverzifikace plodin by se měly uplatňovat způsobem, který by zohlednil obtíže menších zemědělských podniků související s diverzifikací a zároveň by nadále vedl ke zlepšení životního prostředí a zejména ke zlepšení kvality půdy. Je třeba stanovit výjimky pro zemědělské podniky, které již dosahují cílů diverzifikace plodin tím, že jejich plochy jsou ve značném rozsahu pokryty trvalými travními porosty nebo jsou ponechány ladem, pro specializované zemědělské podniky, které

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91(Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

▼B

na svých pozemcích každoročně střídají plodiny, nebo pro zemědělské podniky, které by z důvodu svého zeměpisného umístění měly přílišné obtíže se zavedením třetí plodiny. S cílem zajistit, aby se povinnosti uvedené v rámci opatření diverzifikace plodin uplatňovaly přiměřeným a nediskriminačním způsobem a vedly k větší ochraně životního prostředí, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o uznávání dalších rodů a druhů a stanovení pravidel týkajících se uplatnění přesného výpočtu podílu různých plodin.

(42) V zájmu pozitivního vlivu trvalých travních porostů na životní prostředí, a to zejména uvolňováním uhlíku, je třeba učinit opatření pro zachování trvalých travních porostů. Tato ochrana by měla spočívat v zákazu orání a přeměny environmentálně nejcitlivějších oblastí nacházejících se v lokalitách sítě „Natura 2000“, na něž se vztahují směrnice 92/43/EHS a 2009/147/ES, a v obecnější ochraně proti přechodu na jiné druhy využití, která bude založena na podílu trvalých travních porostů. Členským státům by měla být svěřena pravomoc vymezit další environmentálně citlivé oblasti, na které se uvedené směrnice nevztahují. Dále by měly zvolit územní úroveň, na niž by se tento podíl měl uplatňovat. Pro zajištění účinné ochrany trvalých travních porostů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty za účelem vymezení rámce pro určení trvalých travních porostů, na které se nevztahují směrnice 92/43/EHS ani 2009/147/ES, členskými státy.

(43) S cílem zajistit, aby poměr trvalých travních porostů k celkové zemědělské ploše byl řádně stanoven a zachován, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podrobných metod určování tohoto poměru, podrobných pravidel týkajících se zachování trvalých travních porostů a příslušného časového rámce pro povinnost jednotlivých zemědělců přeměnit půdu.

(44) Zejména pro zachování a zlepšení biologické rozmanitosti zemědělských podniků je třeba stanovit plochy využívané v ekologickém zájmu. Plochy využívané v ekologickém zájmu by proto měly zahrnovat plochy, které přímo ovlivňují biologickou rozmanitost, jako je půda ponechaná ladem, krajinné prvky, terasy, ochranné pásy, zalesněné plochy a zemědělsko-lesnické plochy nebo plochy, které biologickou rozmanitost ovlivňují nepřímo prostřednictvím omezeného využívání vstupů v rámci zemědělského podniku, jako jsou plochy s meziplodinami a půdní pokryv v zimním období. Povinnosti stanovené v souvislosti s plochou využívanou v ekologickém zájmu by měly být prováděny způsobem, který zabraňuje tomu, aby malé zemědělské podniky byly vystaveny nepřiměřené zátěži ve srovnání s přínosem pro životní prostředí. Je třeba stanovit výjimky pro zemědělské podniky, které již dosahují cílů stanovených pro

▼B

plochy využívané v ekologickém zájmu tím, že jejich plochy jsou ve značném rozsahu pokryty trvalými travními porosty, nebo leží ladem. Výjimky by měly rovněž být stanoveny v převážně zalesněných členských státech pro zemědělce, kteří provozují zemědělskou činnost v oblastech se zvláštním přírodním omezením v některých převážně zalesněných oblastech, existuje-li značné riziko opuštění půdy. Pro členské státy a zemědělské podniky je dále třeba stanovit možnost provést povinnost na regionální úrovni nebo kolektivně s cílem získat vzájemně sousedící plochy využívané v ekologickém zájmu, které jsou příznivější pro životní prostředí. V zájmu zjednodušení by členské státy měly mít možnost normalizovat měření ploch využívaných v ekologickém zájmu.

(45) Za účelem zajištění toho, že jsou plochy využívané v ekologickém zájmu stanoveny účinným a soudržným způsobem a s přihlédnutím ke zvláštním rysům členských států, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení dalších kritérií pro určení ploch jako ploch využívaných v ekologickém zájmu; uznávání dalších druhů ploch využívaných v ekologickém zájmu; stanovení přepočítacích a váhových koeficientů pro určité typy ploch využívaných v ekologickém zájmu; stanovení pravidel umožňujících členským státům uplatňovat část plochy využívané v ekologickém zájmu na regionální úrovni; stanovení pravidel pro zřízení kolektivního splnění povinnosti udržovat plochy využívané v ekologickém zájmu v těsné blízkosti zemědělskými podniky, stanovení rámce pro kritéria, která vymezí členské státy, pro určování této těsné blízkosti; a stanovení metod pro určování poměru lesní a zemědělské půdy. Při doplňování dalších druhů ploch využívaných v ekologickém zájmu by Komise měla zajistit, aby jejich cílem bylo zlepšení celkového environmentálního profilu zemědělského podniku, zejména pokud jde o biologickou rozmanitost, zlepšení kvality půdy a vody, ochranu krajiny a splnění cílů v oblasti zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně.

(46) S cílem podporovat udržitelný rozvoj zemědělství v oblastech se zvláštními přírodními omezeními by měly mít členské státy možnost využít část svých stropů pro přímé platby k tomu, aby všem zemědělcům hospodařícím v těchto oblastech nebo v některé z těchto oblastí poskytly kromě základní platby i každoroční platbu na plochu, pokud tak členský stát rozhodne. Tato platba by neměla nahrazovat podpory poskytované v rámci programů rozvoje venkova a neměla by být poskytována zemědělcům v oblastech, které byly určeny v souladu s nařízením (ES) č. 1698/2005, ale nebyly určeny v souladu s nařízením (EU) č. 1305/2013.

(47) Zavádění a rozvoj nových hospodářských činností v odvětví zemědělství jsou pro mladé zemědělce finančně náročné a představují prvek, který je třeba vzít v úvahu při přidělování přímých plateb a jejich zacílení. Tento rozvoj je pro konkurenceschopnost odvětví zemědělství v Unii zásadní, a z toho důvodu je třeba zavést podporu příjmů mladých zemědělců zahajujících zemědělskou činnost, aby se jim usnadnilo založení zemědělského podniku a poté jeho strukturální úprava. Pro tyto účely by členské státy měly používat část svých vnitrostátních stropů pro přímé

▼B

platby k tomu, aby mladým zemědělcům kromě základní platby poskytly i každoroční platbu. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o metodě výpočtu uvedené platby a pokud metoda zahrnuje povinnost stanovit mezní hodnotu platby na jednoho zemědělce, má se tato mezní hodnota stanovit v souladu s obecnými zásadami práva Unie. Jelikož by se měla vztahovat jen na počáteční dobu existence podniku a neměla by se z ní stát provozní podpora, tato platba by měla být poskytována pouze během období nejvýše pěti let. Měla by být k dispozici mladým zemědělcům zahajujícím zemědělskou činnost, kterým v roce, kdy je poprvé předložena žádost v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu, není více než 40 let.

(48) S cílem zaručit ochranu práv příjemců a zamezit diskriminaci mezi nimi by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podmínek, za nichž mohou být právnické osoby považovány za způsobilé pro obdržení platby pro mladé zemědělce.

(49) Členským státům by mělo být umožněno, aby v jasně vymezených případech v určitých odvětvích nebo regionech použily část svých vnitrostátních stropů pro přímé platby na podporu vázanou na produkci. Je třeba přiměřeně omezit výši prostředků, které mohou být použity na podporu vázanou na produkci, a současně umožnit, aby byla tato podpora poskytována v členských státech v jejich konkrétních odvětvích nebo regionech nacházejících se v situaci, kdy z hospodářských, environmentálních nebo sociálních důvodů jsou mimořádně důležité zvláštní druhy zemědělské činnosti nebo zvláštní zemědělská odvětví. Členské státy by měly mít možnost použít na tuto podporu až 8 % svých vnitrostátních stropů, nebo případně až 13 %, pokud výše podpory vázané na produkci překročí alespoň v jednom roce v období 2010–2014 hodnotu 5 %, nebo pokud uplatňují režim jednotné platby do 31. prosince 2014. Navíc, v zájmu zachování nezávislosti odvětví chovu hospodářských zvířat založené na bílkovinách by členským státům, které rozhodnou využít alespoň 2 % svých vnitrostátních stropů na podporu produkce bílkovinných plodin, mělo být umožněno, aby uvedené procentní podíly zvýšily až o dva procentní body. V řádně odůvodněných případech, kdy byly v některém odvětví nebo regionu prokázány určité citlivé potřeby, a po schválení Komisí by členské státy měly mít možnost použít více než 13 % svého vnitrostátního stropu. Jako alternativní postup k uvedeným procentním podílům mohou členské státy rozhodnout, že použijí až 3 miliony EUR ročně na financování podpory vázané na produkci. Podpora vázaná na produkci by měla být poskytnuta pouze v míře nezbytné pro vytvoření motivace pro zachování současných úrovní produkce v uvedených dotčených odvětvích nebo regionech. Tato podpora by rovněž měla být k dispozici zemědělcům, jimž ke dni 31. prosince 2013 náležejí zvláštní platební nároky přiznané podle nařízení (ES) č. 1782/2003 a nařízení (ES) č. 73/2009 a kteří nemají hektary, na něž lze poskytnout podporu, nezbytné pro aktivaci platebních nároků. Pokud jde o schvalování dobrovolné podpory vázané na produkci, která je vyšší než 13 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného pro jednotlivé členské státy, měla by být Komisi dále svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty bez použití nařízení (EU) č. 182/2011.

▼B

(50) Za účelem zajištění efektivního a cíleného využívání finančních prostředků Unie a k zamezení dvojího financování podle jiných podobných nástrojů podpory by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podmínek pro udělení dobrovolné podpory vázané na produkci, jakož i pravidel týkajících se souladu této podpory s jinými opatřeními Unie a kumulace podpor.

(51) Za účelem zabránění jakémukoli riziku narušení produkce v regionech produkujících bavlnu, je i nadále část podpory pro odvětví bavlny podle nařízení (ES) č. 73/2009 spojena s pěstováním bavlny prostřednictvím zvláštní podpory na způsobilý hektar při zohlednění všech příslušných faktorů. Tento přístup by měl být zachován v souladu s cíli stanovenými v protokolu č. 4 o bavlně připojeném k aktu o přistoupení z roku 1979.

(52) S cílem zajistit účinné uplatňování a správu zvláštní podpory pro bavlnu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení pravidel a podmínek pro schválení půdy a povolení odrůd pro účely zvláštní podpory pro bavlnu; pravidel týkajících se podmínek pro poskytnutí této podpory, požadavků způsobilosti a agronomických postupů; kritérií pro schválení mezioborových organizací; povinností pro producenty; a pravidel upravujících situaci, kdy schválená mezioborová organizace uvedená kritéria nesplňuje.

(53) Kapitola 2 nařízení Rady (ES) č. 637/2008 ([1]) vyžaduje, že každý členský stát produkující bavlnu Komisi předkládal buď jednou za čtyři roky, a to poprvé do 1. ledna 2009, návrh čtyřletého restrukturalizačního programu, nebo do 31. prosince 2009 jediný návrh pozměněného osmiletého restrukturalizačního programu. Zkušenosti ukázaly, že pro restrukturalizaci odvětví bavlny by byla vhodnější jiná opatření, jako např. opatření v rámci programů rozvoje venkova financovaná podle nařízení (EU) č. 1305/2013. Tato opatření by rovněž umožnila lepší koordinaci s opatřeními v jiných odvětvích. Je však třeba respektovat nabytá práva a oprávněná očekávání podniků, které jsou již do restrukturalizačních programů zapojeny. Probíhající čtyřleté nebo osmileté programy by proto měly pokračovat bez možnosti prodloužení. Prostředky, které jsou k dispozici z čtyřletých programů, by pak mohly být od roku 2014 začleněny do prostředků Unie, které jsou k dispozici na opatření v rámci rozvoje venkova. Vzhledem k programovému období by prostředky, které budou k dispozici po ukončení osmiletých programů, nebyly v roce 2018 potřebné pro programy rozvoje venkova, a proto by bylo vhodnější je převést do režimů podpory podle tohoto nařízení, jak je již stanoveno v nařízení (ES) č. 637/2008. Nařízení (ES) č. 637/2008 se

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 637/2008 ze dne 23. června 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1782/2003 a zavádí národní programy restrukturalizace odvětví bavlny (Úř. věst. L 178, 5.7.2008, s. 1).

▼B

tedy stane zastaralým v členských státech se čtyřletým programem ke dni 1. ledna 2014 a v členských státech s osmiletým programem ke dni 1. ledna 2018, a mělo by být proto zrušeno.

(54) Členským státům by mělo být umožněno stanovit jednoduchý režim zaměřený konkrétně na malé zemědělce, aby se snížily administrativní náklady na řízení a kontrolu přímé podpory. Pro tento účel by mělo být členským státům umožněno stanovit buď paušální platbu, která nahradí všechny přímé platby, nebo platbu založenou na částce, která má být zemědělcům vyplacena každý rok. Měla by být zavedena pravidla vedoucí ke zjednodušení formalit, mimo jiné snížením požadavků na malé zemědělce, například pokud jde o požadavky související se žádostmi o podporu, se zemědělskými postupy příznivými pro klima a životní prostředí, s podmíněností a kontrolami stanovenými v nařízení (EU) č. 1306/2013, aniž by byla ohrožena realizace celkových cílů reformy, s tím, že se na malé zemědělce vztahují právní předpisy Unie uvedené v příloze II nařízení (EU) č. 1306/2013. Cílem uvedeného režimu by měla být podpora stávající zemědělské struktury malých zemědělských podniků v Unii, která by nebránila rozvoji směrem ke konkurenceschopnějším strukturám. Z toho důvodu je třeba přístup k režimu v zásadě omezit na stávající zemědělské podniky. Účast zemědělců v režimu by měla být dobrovolná. V zájmu dalšího zvýšení dopadu režimu z hlediska zjednodušení by však mělo být členským státům umožněno zařadit některé zemědělce do režimu automaticky s tím, že se jim poskytne možnost se režimu nezúčastnit, pokud si to nepřejí.

(55) V zájmu právní jistoty by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podmínek účasti v režimu pro malé zemědělce v případě, že se situace zemědělce, který se režimu účastní, změní.

(56) V zájmu zjednodušení a zohlednění zvláštní situace nejvzdálenějších regionů by měly být přímé platby v těchto regionech spravovány v rámci programů podpory podle nařízení (EU) č. 228/2013. V důsledku toho by se na uvedené regiony neměla vztahovat ustanovení tohoto nařízení týkající se základní platby a souvisejících plateb, podpory vázané na produkci a režimu pro malé zemědělce.

(57) Pro účely použití tohoto nařízení a pro účely monitorování, analýzy a správy přímých plateb se od členských států vyžadují oznámení. Pro zajištění řádného uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení a pro zajištění toho, aby tato oznámení byla rychlá, účinná, přesná, nákladově efektivní a slučitelná s ochrannou osobních údajů, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení nezbytných opatření týkajících se oznámení, která mají podávat členské státy Komisi, nebo pro účely přezkumu, kontrol, sledování, hodnocení a auditů přímých plateb a pro splnění požadavků stanovených v mezinárodních dohodách, včetně oznamovacích povinností

▼B

v rámci těchto dohod, a pokud jde o další pravidla týkající se povahy a druhu oznamovaných informací, kategorií zpracovávaných údajů a lhůt pro jejich uchovávání, přístupových práv k informacím nebo informačním systémům a o podmínky zveřejnění informací.

(58) Osobní údaje shromážděné pro účely použití přímých plateb by měly být zpracovávány způsobem slučitelným s těmito účely. Při zpracování pro účely sledování nebo hodnocení by měly být rovněž anonymizovány a agregovány a měly by být chráněny v souladu s právními předpisy Unie týkajícími se ochrany osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volného pohybu těchto údajů, zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ([1]) a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([2]). Subjekty údajů by měly být informovány o tomto zpracování, jakož i o svých právech na ochranu údajů.

(59) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován a dne 14. prosince 2011 vydal stanovisko ([3]).

(60) S cílem zajistit hladký přechod od režimů stanovených v nařízení (ES) č. 73/2009 k režimům, které jsou stanoveny v tomto nařízení, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení nezbytných opatření na ochranu veškerých nabytých práv a oprávněných očekávání zemědělců.

(61) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení a zabránění nekalé soutěži nebo diskriminaci mezi zemědělci by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení částky, která má být zahrnuta do zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy v Chorvatsku, stanovování ročního vnitrostátního stropu pro režim základní platby, přijetí pravidel pro žádosti o přiznání platebních nároků, přijetí opatření týkajících se navracení neaktivovaných platebních nároků do vnitrostátní rezervy, přijetí způsobů oznamování převodu platebních nároků na vnitrostátní orgány a lhůty, během nichž musejí být tato oznámení učiněna, stanovování ročního vnitrostátního stropu pro režim jednotné platby na plochu, přijetí pravidel týkajících se žádostí o přiznání platebních nároků předložených v roce přiznání platebních nároků, pokud členské státy přejdou na režim základní platby, stanovování ročních stropů pro redistributivní platbu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(62) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení a zabránění nekalé soutěži nebo diskriminaci mezi zemědělci by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

([3]) Úř. věst. L 35, 9.2.2012, s. 1.

▼B

jde o přijetí pravidel, včetně lhůt pro podávání žádostí, týkajících se oznamování rovnocenných postupů členskými státy a jejich posuzování Komisí, přijetí určitých mezních hodnot, v jejichž rámci se povinnost zachovat trvalé travní porosty považuje za splněnou, stanovování ročního stropu plateb vyplácených u zemědělských postupů příznivých pro klima a životní prostředí, stanovování ročního stropu platby pro oblasti s přírodními omezeními, stanovování ročního stropu platby pro mladé zemědělce. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(63) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení a zabránění nekalé soutěži nebo diskriminaci mezi zemědělci by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovování ročních stropů u dobrovolné podpory vázané na produkci, přijetí pravidel pro postup při posuzování a schvalování rozhodnutí v rámci dobrovolné podpory vázané na produkci, přijetí pravidel pro postup schvalování a oznamování producentům souvisejících se schválením půdy a odrůd pro účely zvláštní podpory pro bavlnu, přijetí pravidel pro výpočet snížení částky zvláštní podpory pro bavlnu, přijetí pravidel týkajících se obecných požadavků a postupů pro oznamování a přijetí nezbytných a odůvodněných opatření na vyřešení konkrétních problémů v případě mimořádné situace. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(64) S cílem vyřešit naléhavé problémy v jednom nebo několika členských státech by Komise měla při současném zajištění kontinuity systému přímých plateb přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty v řádně odůvodněných případech, v nichž mají mimořádné okolnosti dopad na poskytování podpory a ohrožují účinné provádění plateb v rámci režimů podpory uvedených v tomto nařízení.

(65) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu provázanosti tohoto nařízení s ostatními nástroji SZP, rozdílů mezi jednotlivými venkovskými oblastmi a omezených finančních zdrojů členských států v rozšířené Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie prostřednictvím víceleté záruky financování Unií a soustředěním se na jasně stanovené priority, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(66) Vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 73/2009 se použije i nadále v roce 2014, toto nařízení by se mělo použít obecně od 1. ledna 2015. Ustanovení tohoto nařízení týkající se flexibility mezi pilíři však stanoví pro členské státy možnost přijmout opatření a oznámit je Komisi do 31. prosince 2013. Navíc některá další

▼B

ustanovení tohoto nařízení vyžadují, aby byla přijata opatření v roce 2014. Uvedené ustanovení by se proto měla použít ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

(67) Vzhledem k tomu, že je naléhavě nutné připravit hladké provedení předpokládaných opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví:

a) společná pravidla pro platby poskytované zemědělcům přímo v rámci režimů podpory uvedených v příloze I (dále jen „přímé platby“);

b) zvláštní pravidla týkající se:

i) základní platby pro zemědělce (dále jen „režim základní platby“) a přechodného zjednodušeného režimu (dále jen „režim jednotné platby na plochu“),

ii) dobrovolné přechodné vnitrostátní podpory pro zemědělce,

iii) dobrovolné redistributivní platby,

iv) platby pro zemědělce dodržující zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí,

v) dobrovolné platby pro zemědělce v oblastech s přírodními omezeními,

vi) platby pro mladé zemědělce zahajující zemědělskou činnost,

vii) dobrovolného režimu podpory vázané na produkci,

viii) zvláštní podpory pro bavlnu,

ix) dobrovolného zjednodušeného režimu pro malé zemědělce,

x) rámce, v němž Bulharsko, Chorvatsko a Rumunsko mohou doplňovat přímé platby.

Článek 2

Změna přílohy I

V zájmu zajištění právní jistoty je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se mění seznam režimů podpor uvedený v příloze I v rozsahu nezbytném k zohlednění případných nových legislativních aktů týkajících se režimů podpor, jež mohou být přijaty po přijetí tohoto nařízení.

▼B

Článek 3

Použití na nejvzdálenější regiony a menší ostrovy v Egejském moři

Článek 11 se nepoužije na regiony Unie uvedené v článku 349 Smlouvy o fungování EU (dále jen „nejvzdálenější regiony“) a na přímé platby poskytované na menších ostrovech v Egejském moři v souladu s nařízením (EU) č. 229/2013.

Hlavy III, IV a V tohoto nařízení se nepoužijí na nejvzdálenější regiony.

Článek 4

Definice a související ustanovení

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „zemědělcem“ fyzická nebo právnická osoba či skupina fyzických nebo právnických osob, bez ohledu na právní formu této skupiny a jejích členů podle vnitrostátních právních předpisů, jejíž zemědělský podnik se nachází na území spadajícím do územní působnosti Smluv podle článku 52 Smlouvy o EU ve spojení s články 349 a 355 Smlouvy o fungování EU a která vykonává zemědělskou činnost;

b) „zemědělským podnikem“ soubor všech produkčních jednotek využívaných k zemědělské činnosti a spravovaných zemědělcem, které se nacházejí na území stejného členského státu;

c) „zemědělskou činností“:

i) produkce, chov zvířat nebo pěstování zemědělských plodin včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely, nebo

ii) udržování zemědělských ploch ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin bez přípravy, která jde nad rámec běžných způsobů zemědělské praxe a použití strojů, na základě kritérií stanovených členskými státy na základě rámce stanoveného Komisí, nebo

iii) provádění minimální činnosti vymezené členskými státy, která je prováděna na zemědělských plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin;

d) „zemědělskými produkty“ produkty, s výjimkou produktů rybolovu, uvedené v příloze I Smluv a rovněž bavlna;

e) „zemědělskou plochou“ jakákoli plocha orné půdy, trvalých travních porostů a stálých pastvin nebo trvalých kultur;

▼B

f) „ornou půdou“ půda obdělávaná za účelem produkce plodin nebo plochy, které jsou k dispozici pro rostlinnou výrobu, ale jsou ponechány ladem, včetně ploch, které byly vyčleněny v souladu s články 22, 23 a 24 nařízení (ES) č. 1257/1999, s článkem 39 nařízení (ES) č. 1698/2005 a článkem 28 nařízení (EU) č. 1305/2013, bez ohledu na to, zda se tato půda nachází ve sklenících nebo pod pevným či mobilním krytem, či nikoli;

g) „trvalými kulturami“ kultury jiné než trvalé travní porosty a stálé pastviny, které nejsou pěstované systémem střídání plodin, jsou na dané půdě pěstovány nejméně pět let a poskytují opakované sklizně, včetně školek a rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích;

h) „trvalými travními porosty a stálými pastvinami“ (společně uvedené jako „trvalé travní porosty“) půda využívaná k pěstování trav nebo jiných bylinných pícnin na přírodních (přirozený osev) nebo uměle vytvořených (umělý osev) plochách, která nebyla zahrnuta do střídání plodin v zemědělském podniku po dobu pěti a více let. Lze sem zařadit i jiné druhy jako křoviny a stromy, které mohou být spásány, pokud trávy a jiné bylinné pícniny i nadále převažují, jakož i, pokud tak členské státy rozhodnou, půdu, kterou lze spásat a která tvoří součást zavedených místních postupů v případech, kdy na plochách využívaných jako pastviny obvykle nepřevažují trávy a jiné bylinné pícniny;

i) „trávami nebo jinými bylinnými pícninami“ všechny zelené rostliny obvykle se vyskytující na přírodních pastvinách nebo běžně obsažené v osevných směsích pro pastviny nebo louky v členském státě, bez ohledu na to, zda jsou využity pro pastvu zvířat či nikoli;

j) „školkami“ tyto plochy s mladými dřevinami pěstovanými ve volné krajině za účelem pozdějšího přesazení:

— révové a podnožové školky,

— ovocnářské školky a školky bobulovin,

— školky okrasných rostlin,

— komerční lesní školky, s výjimkou lesních školek v lesích pro vlastní potřeby zemědělského podniku,

— školky stromů a keřů pro přesazení do zahrad, parků, podél silnic a na nábřežích (např. rostliny pro živé ploty, keře růží a jiné okrasné keře, okrasné jehličnany), ve všech případech včetně jejich semen a semenáčků;

k) „rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích“ plochy osázené dřevinami kódu KN 0602 90 41, které stanoví členské státy a které zahrnují dřevité trvalé porosty, jejichž podnože a výmladkové pařezy zůstávají po sklizni v zemi a v nové sezóně z nich vyrůstají nové výhonky; jejich maximální cyklus sklizně mají určit členské státy;

▼B

l) „prodejem“ prodej nebo jakýkoliv jiný konečný převod vlastnictví půdy nebo platebních nároků; definice nezahrnuje prodej půdy, pokud je půda převáděna na veřejné orgány nebo pro použití ve veřejném zájmu a pokud se převod realizuje za jinými než zemědělskými účely;

m) „pronájmem“ nájemní smlouva nebo podobná dočasná transakce;

n) „převodem“ pronájem nebo prodej nebo dědictví nebo předpokládané dědictví nebo jakýkoliv jiný konečný převod půdy nebo platebních nároků. Nevztahuje se na navracení nároků po skončení pronájmu.

2. Členské státy:

a) stanoví kritéria, která musejí zemědělci splňovat, aby mohla být jejich povinnost udržovat zemědělské plochy ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin podle odst. 1 písm. c) bodu ii) považována za splněnou;

b) případně v členském státě stanoví minimální činnosti prováděné na plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin podle odst. 1 písm. c) bodu iii);

c) určí dřeviny, které lze použít jako rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích, a stanoví pro ně maximální cyklus sklizně podle odst. 1 písm. k).

Členské státy mohou rozhodnout, že půda, kterou lze spásat a která tvoří součást zavedených místních postupů v případech, kdy na plochách využívaných jako pastviny obvykle nepřevažují trávy a jiné bylinné pícniny, se má považovat za trvalé travní porosty podle odst. 1 písm. h).

3. V zájmu zajištění právní jistoty je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví:

a) rámec, v němž členské státy mají stanovit kritéria, která musejí zemědělci splňovat, aby jejich povinnost udržovat zemědělské plochy ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin podle odst. 1 písm. c) bodu ii) mohla být považována za splněnou;

b) rámec, v němž členské státy definují minimální činnost, která má být prováděna na plochách přirozeně ponechaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin podle odst. 1 písm. c) bodu iii);

c) kritéria k určení převahy trav a jiných bylinných pícnin a kritéria k určení zavedených místních postupů podle odst. 1 písm. h).

▼B

HLAVA II

OBECNÁ USTANOVENÍ O PŘÍMÝCH PLATBÁCH

KAPITOLA 1

Společná pravidla pro přímé platby

Článek 5

Obecná ustanovení o společné zemědělské politice

Na režimy stanovené v tomto nařízení se použije nařízení (EU) č. 1306/2013 a předpisy přijaté podle uvedeného nařízení.

Článek 6

Vnitrostátní stropy

1. V příloze II jsou pro každý členský stát a pro každý rok stanoveny vnitrostátní stropy sestávající z celkové hodnoty všech přiznaných platebních nároků, z vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv a ze stropů stanovených v souladu s články 42, 47, 49, 51 a 53.

Pokud členský stát využije možnost stanovenou v čl. 22 odst. 2, může být vnitrostátní strop stanovený v příloze II pro tento členský stát pro příslušný rok zvýšen o částku vypočtenou podle uvedeného odstavce.

2. Odchylně od odstavce 1 je v příloze II pro každý členský stát, který používá režim jednotné platby na plochu, a pro každý rok stanoven vnitrostátní strop sestávající ze stropů stanovených v souladu s články 36, 42, 47, 49, 51 a 53.

▼M1

3. V zájmu zohlednění vývoje v souvislosti s celkovými maximálními částkami přímých plateb, které mohou být poskytnuty, včetně těch, které vyplývají z rozhodnutí přijatých členskými státy v souladu s článkem 136a nařízení (ES) č. 73/2009 a článkem 14 tohoto nařízení, a těch, které vyplývají z uplatňování čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení, je Komisi za účelem změn vnitrostátních stropů stanovených v příloze II tohoto nařízení svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70 tohoto nařízení.

▼B

Článek 7

Čisté stropy

1. Aniž je dotčen článek 8, celková částka přímých plateb, která může být poskytnuta v členském státě podle hlavy III, IV a V na kalendářní rok po použití článku 11, nesmí být vyšší než odpovídající stropy stanovené v příloze III.

▼B

V případech, kdy by celková částka přímých plateb, jež mají být poskytnuty v členském státě, byla vyšší než stropy stanovené v příloze III, provede uvedený členský stát lineární snížení částek všech přímých plateb, s výjimkou přímých plateb poskytovaných podle nařízení (EU) č. 228/2013 a nařízení (EU) č. 229/2013.

2. Pro každý členský stát a pro každý kalendářní rok jsou odhadované prostředky získané ze snížení plateb podle článku 11 (které představují rozdíl mezi vnitrostátními stropy stanovenými v příloze II, k nimž se připočte částka dostupná v souladu s článkem 58, a čistými stropy stanovenými v příloze III) k dispozici jako podpora Unie na opatření v rámci programů rozvoje venkova, která jsou financována z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) podle nařízení (EU) č. 1305/2013.

3. V zájmu zohlednění vývoje v souvislosti s celkovými maximálními částkami přímých plateb, které mohou být poskytnuty, včetně těch, které vyplývají z rozhodnutí přijatých členskými státy podle článku 14, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se upraví vnitrostátní stropy stanovené v příloze III.

Článek 8

Finanční kázeň

1. Míra úpravy stanovená v souladu s článkem 26 nařízení (EU) č. 1306/2013 se vztahuje pouze na přímé platby nad 2 000 EUR poskytované zemědělcům v příslušném kalendářním roce.

2. V důsledku postupného zavádění přímých plateb stanovených v článku 16, se odstavec 1 tohoto článku použije v případě Bulharska a Rumunska ode dne 1. ledna 2016.

V důsledku postupného zavádění přímých plateb stanovených v článku 17 se odstavec 1 tohoto článku použije v případě Chorvatska ode dne 1. ledna 2022.

3. V zájmu zajištění správného uplatňování úprav přímých plateb s ohledem na finanční kázeň je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví pravidla týkající se základu pro výpočet snížení, která mají být uplatněna členskými státy na zemědělce podle odstavce 1 tohoto článku.

4. V případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob mohou členské státy uplatnit míru úpravy uvedenou v odstavci 1 na úrovni členů těchto právnických osob nebo skupin, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku, zejména pokud jde o jejich hospodářský, sociální a daňový status, za předpokladu, že se podílely na posílení zemědělských struktur dotčených právnických osob nebo skupin.

▼B

Článek 9

Aktivní zemědělec

1. Přímé platby se neposkytují fyzickým či právnickým osobám, nebo skupinám fyzických či právnických osob, jejichž zemědělské plochy jsou převážně plochy přirozeně ponechávané ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, a které na uvedených plochách nevykonávají minimální činnost stanovenou členskými státy podle čl. 4 odst. 2 písm. b).

2. Přímé platby se neposkytnou fyzickým či právnickým osobám ani skupinám fyzických či právnických osob, které provozují letiště, železniční služby, vodárny, služby v oblasti nemovitostí, stálé sportovní a rekreační areály.

Členské státy mohou případně na základě objektivních a nediskriminačních kritérií rozhodnout, že na seznam uvedený v prvním pododstavci zařadí jakékoli další obdobné nezemědělské podniky nebo činnosti, a mohou se následně rozhodnout tyto podniky nebo činnosti ze seznamu vyjmout.

Osoba či skupina, na kterou se vztahuje první nebo druhý pododstavec, je však považována za aktivního zemědělce, pokud předloží ověřitelné důkazy ve formě požadované členskými státy, které prokazují některou z následujících skutečností:

a) roční částka přímých plateb tvoří alespoň 5 % celkových příjmů, které získala z nezemědělské činnosti v posledním účetním období, pro které jsou tyto důkazy k dispozici;

b) její zemědělská činnost není zanedbatelná;

c) jejím hlavním obchodním nebo podnikatelským cílem je výkon zemědělské činnosti.

3. Kromě případů v odstavcích 1 a 2 mohou členské státy na základě objektivních a nediskriminačních kritérií rozhodnout, že se přímé platby neposkytují fyzickým či právnickým osobám, nebo skupinám fyzických či právnických osob:

a) jejichž zemědělská činnost tvoří pouze zanedbatelnou část jejich celkových hospodářských činností, nebo

b) jejichž hlavním obchodním nebo podnikatelským cílem není výkon zemědělské činnosti.

4. Odstavce 2 a 3 se nevztahují na zemědělce, kteří za předchozí rok obdrželi pouze přímé platby nepřesahující určitou částku. Tato částka je stanovena členskými státy na základě objektivních kritérií, jako jsou jejich vnitrostátní nebo regionální charakteristiky, a nesmí být vyšší než 5 000 EUR.

▼B

5. V zájmu zajištění ochrany práv zemědělců je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o stanovení:

a) kritérií pro stanovení případů, v nichž má být zemědělská plocha zemědělce považována za plochu převážně přirozeně ponechávanou ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin;

b) kritérií pro rozlišení příjmů ze zemědělských a nezemědělských činností;

c) kritérií pro stanovení výše přímých plateb uvedených v odstavcích 2 a 4, zejména týkající se přímých plateb v prvním roce přiznání platebních nároků, pokud není hodnota platebních nároků dosud definitivně stanovena, a rovněž týkající se přímých plateb pro nové zemědělce;

d) kritérií, která musí zemědělci splňovat, aby pro účely odstavců 2 a 3 prokázali, že jejich zemědělská činnost není zanedbatelná a že představuje jejich hlavní obchodní nebo podnikatelský cíl.

6. Členské státy oznámí Komisi rozhodnutí uvedené v odstavcích 2, 3 nebo 4 do 1. srpna 2014 a v případě jeho změn do dvou týdnů ode dne přijetí rozhodnutí o změně.

Článek 10

Minimální požadavky na získání přímých plateb

1. Členské státy rozhodnou, že v jednom z těchto případů neposkytnou zemědělci přímé platby:

a) pokud je celková částka přímých plateb, o kterou bylo zažádáno nebo která má být poskytnuta před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013 v daném kalendářním roce, nižší než 100 EUR;

b) pokud je plocha zemědělského podniku, na kterou lze poskytnout podporu, u níž bylo zažádáno o přímé platby nebo u níž mají být přímé platby poskytnuty před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, menší než jeden hektar.

2. Členské státy mohou v rámci limitů stanovených v příloze IV upravit prahové hodnoty uvedené v odst. 1 písm. a) a b), aby zohlednily strukturu své zemědělské ekonomiky.

▼B

3. Pokud se členský stát rozhodl uplatnit prahovou hodnotu týkající se plochy podle odst. 1 písm. b), použije nicméně písmeno a) uvedeného odstavce na ty zemědělce, kterým je vyplácena podpora vázaná na produkci v živočišné výrobě uvedená v hlavě IV a kteří mají méně hektarů, než je prahová hodnota týkající se plochy.

4. Příslušné členské státy mohou rozhodnout, že odstavec 1 nepoužijí v nejvzdálenějších regionech a na menších ostrovech v Egejském moři.

5. V Bulharsku a Rumunsku se částka, o kterou bylo zažádáno nebo která má být poskytnuta podle odst. 1 písm. a) pro rok 2015, vypočte na základě příslušné částky stanovené v bodě A přílohy V.

V Chorvatsku se částka, o kterou bylo zažádáno nebo která má být poskytnuta podle odst. 1 písm. a) pro roky 2015–2021, vypočte na základě částky stanovené v bodě A přílohy VI.

Článek 11

Snížení plateb

1. Členské státy sníží částku přímých plateb, která má být poskytnuta zemědělci podle hlavy III kapitoly 1 v daném kalendářním roce, alespoň o 5 % pro část podpory přesahující 150 000 EUR.

2. Dříve, než použijí odstavec 1, mohou členské státy odečíst mzdy související se zemědělskou činností, které byly skutečně vyplaceny a ohlášeny zemědělcem v předcházejícím kalendářním roce, včetně daní a sociálních příspěvků na zaměstnanost, od částky přímých plateb, která má být poskytnuta zemědělci podle hlavy III kapitoly 1 v daném kalendářním roce. Nejsou-li k dispozici údaje o mzdách, které byly skutečně vyplaceny a ohlášeny zemědělcem v předchozím kalendářním roce, použijí se poslední dostupné údaje.

3. Pokud se členský stát rozhodne poskytnout zemědělcům redistributivní platbu podle hlavy III kapitoly 2 a použít pro tyto účely více než 5 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II, může se rozhodnout, že tento článek nepoužije.

Pokud se členský stát rozhodne poskytnout zemědělcům redistributivní platbu podle hlavy III kapitoly 2 a uplatnění maximálních limitů stanovených v čl. 41 odst. 4 mu brání v použití více než 5 % nebo více ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro tento účel, může se daný členský stát rozhodnout, že tento článek nepoužije.

4. Zemědělcům, u nichž se prokáže, že po 18. říjnu 2011 uměle vytvořili podmínky, aby se vyhnuli účinkům tohoto článku, se neposkytne žádná výhoda v podobě vyjmutí ze snižování platby.

▼B

5. V případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob mohou členské státy uplatnit snížení uvedené v odstavci 1 na úrovni členů těchto právnických osob nebo skupin, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku, zejména pokud jde o jejich hospodářský, sociální a daňový status, za předpokladu, že se podílely na posílení zemědělských struktur dotčených právnických osob nebo skupin.

6. Členské státy oznámí Komisi do 1. srpna 2014 rozhodnutí přijatá v souladu s tímto článkem a očekávaný výsledek snížení pro roky 2015 až 2019.

Článek 12

Kumulace žádostí

Plocha, která odpovídá počtu způsobilých hektarů a na kterou zemědělec předložil žádost o základní platbu podle hlavy III kapitoly 1, může být předmětem žádosti o jinou přímou platbu i o jinou podporu, na kterou se toto nařízení nevztahuje, nestanoví-li toto nařízení výslovně jinak.

Článek 13

Státní podpora

Odchylně od čl. 211 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1308/2013 ([1]) se články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU nevztahují na platby uskutečněné členskými státy v souladu s tímto nařízením.

Článek 14

Flexibilita mezi pilíři

1. Do 31. prosince 2013 mohou členské státy rozhodnout, že uvolní až 15 % svého ročního vnitrostátního stropu na kalendářní rok 2014 stanoveného v příloze VIII nařízení (ES) č. 73/2009 a svých ročních vnitrostátních stropů na kalendářní roky 2015 až 2019 stanovených v příloze II tohoto nařízení jako dodatečnou podporu na opatření v rámci programů rozvoje venkova, která jsou financována v rámci EZFRV podle nařízení (EU) č. 1305/2013. V důsledku toho již odpovídající částka nebude k dispozici pro poskytování přímých plateb.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se oznámí Komisi do 31. prosince 2013. Toto rozhodnutí stanoví procentní podíl uvedený v uvedeném pododstavci, který se může v každém kalendářním roce lišit.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013 kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty („nařízení o jednotné společné organizaci trhů“) a zrušuje nařízení Rady (EHS) č, 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1601/96, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Viz strana 671 v tomto čísle Úředního věstníku).

▼B

Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí podle prvního pododstavce, pokud jde o kalendářní rok 2014, mohou do 1. srpna 2014 přijmout uvedené rozhodnutí, pokud jde o kalendářní roky 2015 až 2019. Do uvedeného dne toto rozhodnutí oznámí Komisi.

Členské státy mohou rozhodnout, že přezkoumají rozhodnutí uvedená v tomto odstavci s účinností od kalendářního roku 2018. Jakékoli rozhodnutí založené na tomto přezkumu nesmí vést ke snížení procentního podílu oznámeného Komisi v souladu s prvním, druhým a třetím pododstavcem. Členské státy tato rozhodnutí založená na přezkumu oznámí Komisi do 1. srpna 2017.

2. Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí podle odstavce 1, mohou do 31. prosince 2013 rozhodnout, že jako prostředky na přímé platby uvolní až 15 % nebo, v případě Bulharska, Estonska, Španělska, Litvy, Lotyšska, Polska, Portugalska, Rumunska, Slovenska, Finska, Spojeného království, a Švédska, až 25 % částky přidělené v období 2015–2020 na podporu opatření v rámci programů rozvoje venkova financovaných z EZFRV podle nařízení (EU) č. 1305/2013. V důsledku toho již odpovídající částka nebude k dispozici na podporu opatření v rámci programů rozvoje venkova.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se oznámí Komisi do 31. prosince 2013. Toto rozhodnutí stanoví procentní podíl uvedený v daném pododstavci, který se může v každém kalendářním roce lišit.

Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí podle prvního pododstavce, pokud jde o rozpočtový rok 2015, mohou do 1. srpna 2014 přijmout uvedené rozhodnutí, pokud jde o rozpočtové roky í 2016 až 2020. Do uvedeného dne toto rozhodnutí oznámí Komisi.

Členské státy mohou rozhodnout, že přezkoumají rozhodnutí uvedená v tomto odstavci s účinností pro rozpočtové roky 2019 a 2020. Jakákoli rozhodnutí založená na tomto přezkumu nesmějí vést ke zvýšení procentního podílu oznámeného Komisi v souladu s prvním, druhým a třetím pododstavcem. Členské státy tato rozhodnutí založená na přezkumu oznámí Komisi do 1. srpna 2017.

Článek 15

Přezkum

Režimy podpor uvedené v příloze I se použijí, aniž je dotčen případný přezkum, který se provádí s ohledem na hospodářský vývoj a rozpočtovou situaci kdykoli. Tento přezkum může vést k přijetí legislativních aktů, aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU nebo prováděcích aktů přijatých v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU.

▼B

KAPITOLA 2

Ustanovení týkající se Bulharska, Chorvatska a Rumunska

Článek 16

Postupné zavádění přímých plateb v Bulharsku a Rumunsku

Pro Bulharsko a Rumunsko se stropy uvedené v článcích 42, 47, 49, 51, 53 a 65 v roce 2015 stanovují na základě částky uvedené v bodě A přílohy V.

Článek 17

Postupné zavádění přímých plateb v Chorvatsku

V Chorvatsku se přímé platby zavedou v souladu s tímto plánem zvýšení vyjádřených jako procentní podíl odpovídající úrovně přímých plateb, jak se bude uplatňovat od roku 2022:

25 % v roce 2013,

30 % v roce 2014,

35 % v roce 2015,

40 % v roce 2016,

50 % v roce 2017,

60 % v roce 2018,

70 % v roce 2019,

80 % v roce 2020,

90 % v roce 2021,

100 % od roku 2022.

Článek 18

Doplňkové vnitrostátní přímé platby a přímé platby v Bulharsku a Rumunsku

1. V roce 2015 mohou Bulharsko a Rumunsko použít vnitrostátní přímé platby na doplnění plateb poskytovaných v režimu základní platby podle hlavy III kapitoly 1 oddílů 1,2 a 3. Celková částka těchto plateb nesmí překročit příslušnou částku stanovenou v bodě B přílohy V.

2. V roce 2015 může Bulharsko doplňovat platby poskytované v rámci zvláštní podpory pro bavlnu podle hlavy IV kapitoly 2. Celková částka těchto plateb nesmí překročit částku stanovenou v bodě C přílohy V.

▼B

3. Doplňkové vnitrostátní přímé platby se poskytují v souladu s objektivními kritérii a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.

Článek 19

Doplňkové vnitrostátní přímé platby v Chorvatsku

1. S výhradou schválení Komisí může Chorvatsko případně doplnit jakýkoli z režimů podpory uvedených v příloze I.

2. Částka doplňkových vnitrostátních přímých plateb, která může být poskytnuta v daném roce a pro daný režim podpory, je omezena zvláštním finančním krytím. Toto finanční krytí se stanoví jako rozdíl mezi:

a) výší přímé podpory, která je k dispozici pro daný režim podpory po úplném zavedení přímých plateb v souladu s článkem 17 na kalendářní rok 2022, a

b) výší přímé podpory, která je k dispozici pro daný režim podpory po uplatnění plánu zvýšení v souladu s článkem 17 v dotyčném kalendářním roce.

3. Celková částka poskytnutých doplňkových vnitrostátních přímých plateb nesmí být vyšší, než je strop stanovený v bodě B přílohy VI pro příslušný kalendářní rok.

4. Chorvatsko může na základě objektivních kritérií a po schválení Komisí rozhodnout o částkách doplňkových vnitrostátních přímých plateb, které mají být poskytnuty.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými schválí platby podle tohoto článku, upřesní příslušné režimy podpory a stanoví úroveň, do níž mohou být doplňkové vnitrostátní přímé platby vyplaceny.

Pokud jde o doplňkové vnitrostátní přímé platby, jimiž má být doplněna dobrovolná podpora vázaná na produkci uvedená v hlavě IV kapitole 1, musí být v prováděcích aktech rovněž konkrétně určeny zvláštní druhy zemědělské činnosti nebo zvláštní zemědělská odvětví uvedená v čl. 52 odst. 3, s nimiž mohou doplňkové vnitrostátní přímé platby souviset.

Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle č. 71 odst. 2 nebo 3.

6. Podmínky způsobilosti pro doplňkové vnitrostátní přímé platby v Chorvatsku jsou totožné jako podmínky pro podporu v rámci příslušných režimů podpory stanovené v tomto nařízení.

▼B

7. Na doplňkové vnitrostátní přímé platby v Chorvatsku se vztahují veškeré úpravy, které mohou být nezbytné v závislosti na vývoji SZP. Doplňkové vnitrostátní přímé platby se poskytují v souladu s objektivními kritérii a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.

8. Chorvatsko předloží zprávu obsahující informace o opatřeních k provádění doplňkových vnitrostátních přímých plateb do 30. června roku, jenž následuje po jejich provedení. Zpráva obsahuje alespoň tyto údaje:

a) veškeré změny situace ovlivňující doplňkové vnitrostátní přímé platby;

b) u jednotlivých doplňkových vnitrostátních přímých plateb počet příjemců podpory a celkovou výši poskytnuté doplňkové vnitrostátní přímé platby, jakož i počet hektarů, počet zvířat nebo jiných jednotek, na něž byla uvedené doplňková vnitrostátní přímá platba poskytnuta;

c) zprávu o kontrolních opatřeních použitých ve vztahu k poskytnutým doplňkovým vnitrostátním přímým platbám.

Článek 20

Zvláštní vnitrostátní rezerva na odminování půdy v Chorvatsku

1. Od roku 2015 oznámí Chorvatsko Komisi nejpozději do 31. ledna každého roku plochy, které byly určeny v souladu s čl. 57a odst. 10 nařízení (ES) č. 73/2009 a které byly navráceny k opětovnému použití pro zemědělskou činnost v předchozím kalendářním roce.

Chorvatsko rovněž oznámí Komisi počet platebních nároků, které měli zemědělci k dispozici k 31. prosinci předchozího kalendářního roku, jakož i částku, která ve zvláštní vnitrostátní rezervě na odminování půdy zůstala ke stejnému dni nevyužita.

Oznámení stanovená v prvním a druhém pododstavci se případně provedou podle jednotlivých regionů určených v souladu s čl. 23 odst. 1 tohoto nařízení.

2. Při úpravě přílohy II podle čl. 6 odst. 3 Komise každoročně vypočte částku, která má být doplněna k částkám stanoveným pro Chorvatsko v uvedené příloze, s cílem financovat podporu, která má být poskytnuta v rámci režimů uvedených v příloze I pro plochy uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Tato částka se vypočítá na základě údajů oznámených Chorvatskem podle odstavce 1 tohoto článku a odhadovaných průměrných přímých plateb na hektar v Chorvatsku pro daný rok.

Maximální částka, která se má doplnit podle prvního pododstavce na základě všech ploch oznámených Chorvatskem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku až do roku 2022, činí 9 600 000 EUR a vztahuje se na ni plán zavádění přímých plateb podle článku 17. Výsledné maximální roční částky jsou stanoveny v příloze VII.

▼B

3. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví podíl částky, která má být doplněna podle odstavce 2 a kterou Chorvatsko zahrne do zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy, s cílem přiznat platební nároky na plochy uvedené v odst. 1. Uvedený podíl se vypočítá na základě poměru mezi stropem pro režim základní platby a vnitrostátním stropem stanoveným v příloze II před zvýšením vnitrostátního stropu podle odstavce 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

4. Pro roky 2015 až 2022 Chorvatsko použije zvláštní vnitrostátní rezervu na odminování půdy pro přiznání platebních nároků zemědělcům na základě odminované půdy vykázané zemědělci v daném roce, pokud:

a) tato půda sestává ze způsobilých hektarů ve smyslu čl. 32 odst. 2 až 5;

b) daná půda byla navrácena k opětovnému použití pro zemědělskou činnost v průběhu předchozího kalendářního roku; a

c) půda byla oznámena Komisi v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

5. Hodnota platebních nároků stanovených podle tohoto článku je vnitrostátní nebo regionální průměrná hodnota platebních nároků v roce přiznání v rámci částky, která je k dispozici ve zvláštní vnitrostátní rezervě na odminování půdy.

6. S cílem zohlednit důsledky opětovného využití odminované půdy pro zemědělskou činnost oznámené Chorvatskem v souladu s tímto článkem je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se upravují částky stanovené v příloze VI.

HLAVA III

REŽIM ZÁKLADNÍ PLATBY, REŽIM JEDNOTNÉ PLATBY NA PLOCHU A SOUVISEJÍCÍ PLATBY

KAPITOLA 1

Režim základní platby a režim jednotné platby na plochu

Oddíl 1

Vytvoření režimu základní platby

Článek 21

Platební nároky

1. Podpora v rámci režimu základní platby se poskytne zemědělcům:

a) kteří získají platební nároky podle tohoto nařízení na základě přiznání podle čl. 20 odst. 4, prostřednictvím prvního přiznání podle článku 24 nebo článku 39, prostřednictvím přiznání z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy podle článku 30 nebo prostřednictvím převodu podle článku 34;nebo

▼B

b) kteří splňují ustanovení článku 9 a jsou držiteli vlastních nebo pronajatých platebních nároků v členském státě, jenž se v souladu s odstavcem 3 rozhodl ponechat si stávající platební nároky.

2. Platnost platebních nároků získaných v rámci režimu jednotné platby v souladu s nařízením (ES) č. 1782/2003 a s nařízením (ES) č. 73/2009 skončí dne 31. prosince 2014.

3. Odchylně od odstavce 2 členské státy, které zavedly režim jednotné platby v souladu s hlavou III kapitolou 5 oddílem I nebo hlavou III kapitolou 6 nařízení (ES) č. 1782/2003 nebo hlavou III kapitolou 3 nařízení (ES) č. 73/2009, mohou do 1. srpna 2014 rozhodnout, že zachovají stávající platební nároky. Do uvedeného dne toto rozhodnutí oznámí Komisi.

4. Pokud v případě členských států, které přijaly rozhodnutí uvedené v odstavci 3, počet vlastněných nebo pronajatých platebních nároků přiznaných v souladu s nařízením (ES) č. 1782/2003 a s nařízením (ES) č. 73/2009, které má zemědělec ke konečnému dni pro podání žádostí stanovenému podle čl. 78 písm. b) prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1306/2013, překračuje počet způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásí ve své žádosti o podporu v souladu s čl. 72 odst. 1 písm. a) prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013 na rok 2015 a které má k dispozici ke dni stanovenému členským státem, jež nesmí být pozdější než den, který daný členský stát stanovil pro změnu této žádosti o podporu, počet platebních nároků překračující počet způsobilých hektarů pozbývá k uvedenému dni platnosti.

Článek 22

Strop v režimu základní platby

1. Komise přijme prováděcí akty, které pro každý členský stát každoročně stanoví vnitrostátní strop pro režim základní platby tak, že od ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II odečte stropy, uvedené v článcích 42, 47, 49, 51 a 53. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

2. Částku vypočtenou pro každý členský stát v souladu s odstavcem 1 tohoto článku lze zvýšit maximálně o 3 % příslušného ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II po odečtení částky, která je výsledkem použití ustanovení čl. 47 odst. 1 pro příslušný rok. Pokud členský stát provede takové zvýšení, zohlední Komise toto zvýšení při stanovování ročního vnitrostátního stropu pro režim základní platby podle odstavce 1 tohoto článku. Za tímto účelem členské státy oznámí Komisi do 1. srpna 2014 roční procentní podíly, o které se má částka vypočtená podle odstavce 1 tohoto článku zvýšit.

3. Členské státy mají možnost každý rok přezkoumat své rozhodnutí podle odstavce 2 a oznámí Komisi každé takové rozhodnutí založené na přezkumu do 1. srpna roku předcházejícího jeho uplatnění.

▼B

4. Pro každý členský stát a každý rok se celková hodnota všech platebních nároků a vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv rovná příslušnému ročnímu vnitrostátnímu stropu, který Komise stanovila podle odstavce 1.

5. Pokud se v důsledku rozhodnutí přijatého členským státem v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, čl. 14 odst. 1 třetím a čtvrtým pododstavcem, čl. 14 odst. 2 třetím a čtvrtým pododstavcem, čl. 42 odst. 1, čl. 49 odst. 1 druhým pododstavcem, čl. 51 odst. 1 druhým pododstavcem nebo článkem 53 strop, který Komise pro členský stát přijala podle odstavce 1, liší od stropu v předchozím roce, musí tento členský stát lineárně snížit nebo zvýšit hodnotu všech platebních nároků, aby zajistil soulad s odstavcem 4 tohoto článku.

Článek 23

Regionální rozdělení vnitrostátních stropů

1. Členské státy mohou do 1. srpna 2014 rozhodnout, že budou uplatňovat režim základní platby na regionální úrovni. V takovém případě členské státy určí regiony podle objektivních a nediskriminačních kritérií, jako jsou jejich agronomické a socioekonomické rysy, jejich regionální zemědělský potenciál, nebo jejich institucionální nebo administrativní struktura.

Členské státy, které uplatňují článek 36, mohou přijmout rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci do 1. srpna roku předcházejícího prvnímu roku uplatňování režimu základní platby.

2. Členské státy rozdělí roční vnitrostátní strop v režimu základní platby uvedený v čl. 22 odst. 1 mezi regiony podle objektivních a nediskriminačních kritérií.

Členské státy, které neuplatňují čl. 30 odst. 2, provedou toto rozdělení po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1.

3. Členské státy mohou rozhodnout, že na tyto regionální stropy se budou vztahovat postupné roční úpravy v souladu s předem stanovenými ročními kroky a objektivními a nediskriminačními kritérii, jako jsou zemědělský potenciál a environmentální kritéria.

4. V míře nezbytné pro dodržení platných regionálních stropů stanovených v souladu s odstavci 2 a 3 provedou členské státy v každém z příslušných regionů lineární snížení nebo zvýšení hodnoty platebních nároků.

5. Členské státy uplatňující odstavec 1 se mohou rozhodnout, že ode dne, který si samy stanoví, přestanou uplatňovat režim základní platby na regionální úrovni.

▼B

6. Členské státy uplatňující odstavec 1 první pododstavec oznámí Komisi do 1. srpna 2014 rozhodnutí podle uvedeného pododstavce a opatření přijatá pro účely použití odstavců 2 a 3.

Členské státy uplatňující odstavec 1 druhý pododstavec oznámí Komisi do 1. srpna příslušného roku rozhodnutí podle uvedeného pododstavce a opatření přijatá pro účely použití odstavců 2 a 3.

Členské státy uplatňující odstavec 1 oznámí Komisi rozhodnutí uvedené v odstavci 5 do 1. srpna roku předcházejícího prvnímu roku provádění tohoto rozhodnutí.

Článek 24

První přiznání platebních nároků

1. Platební nároky se přiznají zemědělcům, kteří mají nárok na poskytnutí přímých plateb v souladu s článkem 9 tohoto nařízení, pokud:

a) podají žádost o přiznání těchto platebních nároků v rámci režimu základní platby v roce 2015 do posledního dne pro podání žádosti stanoveného v souladu s čl. 78 písm. b) prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013, s výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností, a

b) měli nárok na obdržení plateb, před jakýmkoli snížením nebo vyloučením podle hlavy II kapitoly 4 nařízení (ES) č. 73/2009, na základě žádostí o přímé platby, přechodnou vnitrostátní podporu nebo o doplňkové vnitrostátní přímé platby v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 na rok 2013.

První pododstavec se nepoužije v členských státech, které uplatňují čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení.

Členské státy mohou navíc přiznat platební nároky zemědělců, kteří jsou oprávněni k přímým platbám v souladu s článkem 9 tohoto nařízení, kteří splňují podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. a) a:

a) kteří na základě žádosti uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce neobdrželi platby na rok 2013 a kteří ke dni stanovenému dotčeným členským státem podle čl. 11 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ([1]) pro rok podání žádosti 2013:

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (Úř. věst. L 316, 2.12.2009, s. 65).

▼B

i) v členských státech používajících režim jednotné platby:

— produkovali ovoce, zeleninu, konzumní brambory, sadbové brambory nebo okrasné rostliny, a to na minimální ploše vyjádřené v hektarech, pokud se dotčený členský stát rozhodne přijmout tento požadavek, nebo

— obhospodařovali vinice; nebo

ii) v členských státech používajících režim jednotné platby na plochu měli pouze zemědělskou půdu, která nebyla ke dni 30. června 2003 v dobrém zemědělském stavu podle čl. 124 odst. 1 nařízení (ES) č. 73/2009;

b) kterým byly v roce 2014 přiznány platební nároky z vnitrostátní rezervy v rámci režimu jednotné platby podle článku 41 nebo 57 nařízení (ES) č. 73/2009; nebo

c) kteří nikdy nebyli držiteli vlastních či pronajatých platebních nároků podle nařízení (ES) č. 73/2009 ani nařízení (ES) č. 1782/2003 a kteří předložili skutečné důkazy, že ke dni stanovenému členským státem v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1122/2009 pro rok podání žádosti 2013 produkovali nebo pěstovali zemědělské produkty nebo chovali zvířata, včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely. Členské státy mohou pro tuto kategorii zemědělců stanovit vlastní doplňková objektivní a nediskriminační kritéria způsobilosti týkající se náležitých dovedností, zkušeností nebo vzdělání.

2. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností se počet platebních nároků přiznaných jednomu zemědělci v roce 2015 musí rovnat počtu způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásí ve své žádosti o podporu v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013 na rok 2015 a které má k dispozici ke dni stanovenému členským státem. Uvedený den nesmí být pozdější než den stanovený v daném členském státě pro změnu této žádosti o podporu.

3. Členské státy mohou na počet platebních nároků, které mají být přiznány podle odstavce 2, uplatnit jedno nebo více z omezení, jak je stanoveno v odstavcích 4 až 7:

4. Členské státy mohou rozhodnout, že počet platebních nároků, které se mají přiznat, se rovná buď počtu způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v souladu s čl. 34 odst. 2 nařízení (ES) č. 73/2009 v roce 2013, nebo počtu způsobilých hektarů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, podle toho, který počet je nižší. V případě Chorvatska není použitím této možnosti dotčeno přiznání platebních nároků na odminované hektary podle čl. 20 odst. 4 tohoto nařízení;

▼B

5. Pokud by celkový počet způsobilých hektarů podle odstavce 2 tohoto článku ohlášených v členském státě vedl k většímu než 35 % zvýšení celkového počtu způsobilých hektarů ohlášených podle článku 35 nařízení (ES) č. 73/2009 v roce 2009, nebo v případě Chorvatska v roce 2013, mohou členské státy omezit počet platebních nároků, které mají být přiznány v roce 2015, na nejméně 135 % nebo 145 % celkového počtu způsobilých hektarů ohlášených v roce 2009, nebo v případě Chorvatska celkového počtu způsobilých hektarů ohlášených v roce 2013, v souladu s článkem 35 nařízení (ES) č. 73/2009.

Využijí-li členské státy této možnosti, přiznají zemědělcům nižší počet platebních nároků. Tento počet se vypočte uplatněním poměrného snížení na dodatečný počet způsobilých hektarů ohlášených jednotlivými zemědělci v roce 2015, ve srovnání s počtem způsobilých hektarů ve smyslu čl. 34 odst. 2 nařízení (ES) č. 73/2009, který zemědělec ohlásil ve své žádosti o podporu v roce 2011, nebo v případě Chorvatska v roce 2013, aniž jsou dotčeny odminované hektary, na které mají být přiznány platební nároky podle čl. 20 odst. 4 tohoto nařízení.

6. Členské státy mohou rozhodnout, že pro účely stanovení počtu platebních nároků, které má zemědělec obdržet, použijí redukční koeficient na způsobilé hektary uvedené v odstavci 2, které představují trvalé travní porosty nacházející se v oblastech s nepříznivými klimatickými podmínkami způsobenými zejména jejich nadmořskou výškou nebo jinými přírodními omezeními, jako je nízká kvalita půdy, příkrost svahů a zásobování vodou.

7. Členské státy mohou rozhodnout, že počet platebních nároků přidělených jednomu zemědělci se rovná počtu způsobilých hektarů, uvedených v odstavci 2 tohoto článku, které nebyly ke dni stanovenému členským státem v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1122/2009 pro rok podání žádosti 2013 využívány jako vinice ani jako orná půda pod pevně ukotvenými skleníky.

8. V případě prodeje nebo pronájmu svého zemědělského podniku nebo jeho části mohou fyzické nebo právnické osoby, které splňují odstavec 1 tohoto článku, v roce 2015 do konečného dne pro podání žádosti stanoveného v souladu s čl. 78 písm. b) prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013 převést právo na platební nároky podle odstavce 1 tohoto článku na jednoho nebo více zemědělců, pokud tito zemědělci splňují podmínky uvedené v článku 9 tohoto nařízení.

9. Členský stát může rozhodnout, že stanoví minimální rozlohu zemědělského podniku vyjádřenou ve způsobilých hektarech na niž zemědělec může podat žádost o přiznání platebních nároků. Tato minimální rozloha nesmí překročit prahovou hodnotu stanovenou v čl. 10 odst. 1 písm. b) ve spojení s odstavcem 2 uvedeného článku.

10. Členské státy mohou v příslušných případech Komisi oznámit rozhodnutí uvedená v tomto článku do 1. srpna 2014.

▼B

11. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla týkající se žádostí o přiznání platebních nároků předložených v roce přiznání platebních nároků, pokud nemohly být tyto nároky dosud definitivně stanoveny a pokud je přiznání ovlivněno zvláštními okolnostmi. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 25

Hodnota platebních nároků

1. V roce 2015 členské státy vypočtou jednotkovou hodnotu platebních nároků tak, že pevný procentní podíl vnitrostátního stropu stanovený pro každý příslušný rok v příloze II vydělí počtem platebních nároků na vnitrostátní nebo regionální úrovni v roce 2015, s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Pevný procentní podíl uvedený v prvním pododstavci se vypočte tak, že vnitrostátní strop pro režim jednotné platby stanovený pro rok 2015 v souladu s čl. 22 odst. 1 tohoto nařízení nebo regionální strop pro režim jednotné platby stanovený pro rok 2015 stanovený v souladu s článkem čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně odst. 2 vydělí vnitrostátním stropem pro rok 2015 uvedeným v příloze II. Platební nároky se vyjádří číslem, které odpovídá počtu hektarů.

2. Odchylně od metody výpočtu uvedené v odstavci 1 se mohou členské státy rozhodnout odlišit hodnotu platebních nároků v roce 2015 s vyloučením nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní nebo regionální rezervy, a to pro každý příslušný rok na základě jejich původní jednotkové hodnoty vypočítané v souladu s článkem 26.

3. Nejpozději od roku podání žádosti 2019 musí mít veškeré platební nároky v členském státě nebo, pokud se použil článek 23, v regionu jednotnou jednotkovou hodnotu.

4. Odchylně od odstavce 3 může členský stát rozhodnout, že u platebních nároků s původní jednotkovou hodnotou vypočtenou podle článku 26 nižší než 90 % vnitrostátní nebo regionální jednotkové hodnoty v roce 2019, se nejpozději pro rok podání žádosti 2019 jejich jednotková hodnota zvýší nejméně o jednu třetinu rozdílu mezi jejich původní jednotkovou hodnotou a 90 % vnitrostátní nebo regionální hodnoty v roce 2019.

Členské státy mohou rozhodnout, že procentní podíl uvedený v prvním pododstavci stanoví na úrovni vyšší než 90 %, avšak nepřesahující 100 %.

Členské státy navíc stanoví, že nejpozději pro rok podání žádosti 2019 nesmí mít žádný platební nárok jednotkovou hodnotu nižší než 60 % vnitrostátní nebo regionální jednotkové hodnoty v roce 2019, ledaže by to v členských státech, které uplatňují prahovou hodnotu uvedenou v odstavci 7, vedlo k maximálnímu snížení přesahujícímu uvedenou prahovou hodnotu. V takovém případě se minimální jednotková hodnota stanoví na úrovni nezbytné pro dodržení uvedené prahové hodnoty.

▼B

5. Vnitrostátní nebo regionální jednotková hodnota v roce 2019 podle odstavce 4 se vypočte tak, že hodnota odpovídající pevnému procentnímu podílu vnitrostátního stropu uvedeného v příloze II nebo regionálního stropu na kalendářní rok 2019 se vydělí počtem platebních nároků v roce 2015 v dotčeném členském státě s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 v rámci vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy. Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní nebo regionální strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 23 odst. 1 nebo případně čl. 30 odst. 2 vydělí vnitrostátním stropem stanoveným v příloze II nebo regionálním stropem pro rok 2015.

6. Regionální stropy uvedené v odstavci 5 se vypočtou uplatněním pevného procentního podílu na vnitrostátní strop stanovený v příloze II pro rok 2019. Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že se příslušné regionální stropy stanovené v souladu s čl. 23 odst. 2 pro rok 2015 vydělí vnitrostátním stropem stanoveným v souladu s čl. 22 odst. 1 pro rok 2015 po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1, použije-li se čl. 23 odst. 2 druhý pododstavec.

7. S cílem financovat zvýšení hodnoty platebních nároků podle odstavce 4 se v případě platebních nároků, jejichž původní jednotková hodnota je vyšší než vnitrostátní nebo regionální jednotková hodnota v roce 2019, sníží rozdíl mezi jejich původní jednotkovou hodnotou a vnitrostátní nebo regionální jednotkovou hodnotou v roce 2019, a to na základě objektivních a nediskriminačních kritérií stanovených členskými státy. Součástí těchto kritérií může být stanovení maximálního snížení původní jednotkové hodnoty na 30 %.

8. Při použití odstavce 2 tohoto článku se přechod z původní jednotkové hodnoty platebních nároků vypočtených podle článku 26 a stanovení jejich konečné jednotkové hodnoty v roce 2019 podle odstavců 3 nebo 4 až 7 tohoto článku nebo 2 tohoto článku uskuteční rovnoměrně počínaje rokem 2015.

Pro zajištění dodržení pevného procentního podílu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku pro jednotlivé roky se upraví hodnota platebních nároků, jejichž původní jednotková hodnota je vyšší než vnitrostátní nebo regionální jednotková hodnota v roce 2019.

9. Odchylně od odstavce 8 tohoto článku, pokud členské státy, které se v souladu s čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení rozhodnou zachovat své stávající platební nároky, uplatňují odstavec 2 tohoto článku, uskuteční se přechod z původní jednotkové hodnoty platebních nároků stanovených podle čl. 26 odst.3 na jejich konečnou jednotkovou hodnotu v roce 2019 podle odstavců 3 nebo 4 až 7 tohoto článku případně použitím kroků, o nichž bylo rozhodnuto na vnitrostátní úrovni v souladu s čl. 63 odst. 3 nařízení (ES) č. 1782/2003.

Pro zajištění dodržení pevného procentního podílu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku pro jednotlivé roky se lineárně upraví hodnota všech platebních nároků.

▼B

10. V roce 2015 členské státy informují zemědělce o hodnotě jejich platebních nároků vypočtených podle tohoto článku a článků 26 a 27 pro každý rok období, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 26

Výpočet původní jednotkové hodnoty

1. Původní jednotková hodnota platebních nároků uvedená v čl. 25 odst. 2 v členských státech, které uplatňující režim jednotné platby v kalendářním roce 2014 a které se nerozhodly zachovat své stávající platební nároky v souladu s čl. 21 odst. 3, se stanoví za použití metod stanovených v odstavcích 2 nebo 3:

2. Pevný procentní podíl plateb, které zemědělec obdržel na rok 2014 v rámci režimu jednotné platby v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v hlavě II kapitole 4 uvedeného nařízení, se vydělí počtem platebních nároků, které mu byly přiznány v roce 2015, s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní nebo regionální strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení vydělí počtem plateb pro rok 2014 v rámci režimu jednotné platby v dotčeném členském státě nebo regionu, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v kapitole 4 hlavě II nařízení (ES) č. 73/2009;

3. Pevný procentní podíl hodnoty platebních nároků, včetně zvláštních nároků, které měl zemědělec ke dni předložení své žádosti na rok 2014 v rámci režimu jednotné platby v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009, se vydělí počtem platebních nároků, které mu byly přiznány v roce 2015, s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní nebo regionální strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení vydělí celkovou hodnotou všech nároků v rámci režimu jednotné platby pro rok 2014 v dotčeném členském státě nebo regionu, včetně zvláštních nároků.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že zemědělec je držitelem platebních nároků ke dni předložení své žádosti na rok 2014, pokud mu byly platební nároky přiznány nebo na něj byly trvale převedeny do uvedeného dne.

▼B

4. Členské státy, které uplatňují jednotnou platbu na plochu v kalendářním roce 2014, vypočítají původní jednotkovou hodnotu platebních nároků uvedenou v čl. 25 odst. 2 tohoto nařízení tak, že se pevný procentní podíl celkové hodnoty podpory, kterou zemědělec obdržel v roce 2014 v rámci režimu jednotné platby na plochu v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 a podle článků 132, 133 a 133a uvedeného nařízení, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v hlavě II kapitole 4 uvedeného nařízení, vydělí počtem platebních nároků, které mu byly přiznány v roce 2015, s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní nebo regionální strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení vydělí celkovou hodnotou podpory poskytnuté v rámci režimu jednotné platby na plochu v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 a podle článků 132, a 133a uvedeného nařízení pro rok 2014 v dotčeném členském státě nebo regionu, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v kapitole 4 hlavě II uvedeného nařízení.

5. Členské státy, které uplatňují režim jednotné platby a které se v souladu s čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení rozhodnou, že si zachovají stávající platební nároky, vypočtou původní jednotkovou hodnotu platebních nároků uvedených v čl. 25 odst. 2 tohoto nařízení tak, že jednotkovou hodnotu nároků vynásobí pevným procentním podílem. Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo regionální strop, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 23 odst. 1 nebo případně čl. 30 odst. 2 tohoto nařízení vydělí počtem plateb pro rok 2014 v rámci režimu jednotné platby v dotčeném členském státě nebo regionu, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v kapitole 4 hlavě II nařízení (ES) č. 73/2009.

6. Pro účely metod výpočtů stanovených v tomto článku mohou členské státy, pokud příslušné odvětví neobdrží dobrovolnou podporu vázanou na produkci podle hlavy IV tohoto nařízení, rovněž zohlednit podporu poskytnutou na kalendářní rok 2014 v rámci jednoho nebo více režimů podle článku 52, čl. 53 odst. 1 a čl. 68 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 73/2009 a pouze pro členské státy, které používaly režim jednotné platby na plochu podle nařízení (ES) č. 73/2009, podle čl. 68 odst. 1 písm. c) a článků 126, 127 a 129 uvedeného nařízení.

Členské státy, které se rozhodnou dobrovolnou podporu vázanou na produkci podle hlavy IV tohoto nařízení použít, mohou při použití metod výpočtu stanovených v tomto článku rovněž zohlednit rozdíly mezi úrovní podpory poskytované v kalendářním roce 2014 a úrovní podpory, která má být poskytnuta podle hlavy IV tohoto nařízení, za předpokladu, že:

▼B

a) dobrovolná podpora vázaná na produkci podle hlavy IV tohoto nařízení se poskytne v odvětví, v němž byla v kalendářním roce 2014 poskytnuta podpora podle článku 52, čl. 53 odst. 1 a čl. 68 odst. 1 písm. a) a b), a pro členské státy, které používaly režim jednotné platby na plochu, podle čl. 68 odst. 1 písm. c) a článků 126, 127 a 129 nařízení (ES) č. 73/2009; a

b) částka dobrovolné podpory vázané na produkci na jednotku je nižší než částka podpory na jednotku v roce 2014.

▼M1

Pokud se nepoužije redistributivní platba podle článku 41, členské státy pro účely metod výpočtů uvedených v tomto článku plně zohlední podporu poskytnutou na kalendářní rok 2014 podle článků 72a a 125a nařízení (ES) č. 73/2009.

▼B

Článek 27

Zahrnutí zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy

V případě Chorvatska se odkazem na vnitrostátní rezervu v článcích 25 a 26 rozumí zahrnutí zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy uvedené v článku 20.

Kromě toho se částka, která je k dispozici ze zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy, odečte od stropů režimu základní platby podle čl. 25 odst. 1 druhého pododstavce, v odst. 5 až 6 uvedeného článku a článku 26.

Článek 28

Neočekávané zisky

Pro účely čl. 25 odst. 4 až 7 a článku 26 může členský stát na základě objektivních kritérií stanovit, že v případě prodeje, postoupení či skončení pronájmu zemědělských ploch v celém či v částečném rozsahu po dni stanoveném podle článku 35 nebo čl. 124 odst. 2 nařízení (ES) č. 73/2009 a přede dnem stanoveným podle čl. 33 odst. 1 tohoto nařízení se zvýšení nebo část zvýšení hodnoty platebních nároků, které by byly dotyčnému zemědělci přiznány, má převést do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy, pokud by toto zvýšení vedlo k neočekávaným ziskům pro dotyčného zemědělce.

Uvedená objektivní kritéria se stanoví tak, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže, a zahrnují alespoň:

a) minimální dobu trvání pronájmu; a

b) poměrnou část obdržené platby, která se převede do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

▼B

Článek 29

Oznámení týkající se hodnot platebních nároků a jejich sbližování

Členské státy oznámí Komisi rozhodnutí uvedená v článcích,25, 26 a 28 do 1. srpna 2014.

Oddíl 2

Vnitrostátní rezerva a regionální rezervy

Článek 30

Zřízení a využívání vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv

1. Každý členský stát zřídí vnitrostátní rezervu. Za tímto účelem přistoupí členské státy v prvním roce uplatňování režimu základní platby k lineárnímu procentnímu snížení stropu režimu základní platby na vnitrostátní úrovni.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy, které využívají možnost podle čl. 23 odst. 1 zřizovat regionální rezervy. Za tímto účelem přistoupí členské státy v prvním roce uplatňování režimu základní platby k lineárnímu procentnímu snížení příslušného stropu režimu základní platby na regionální úrovni podle čl. 23 odst. 2 prvního pododstavce.

3. Snížení podle odstavců 1 a 2 nesmí přesáhnout 3 %, pokud není vyšší procento vyžadováno k pokrytí potřeb souvisejících s přiznáváním platebních nároků na rok 2015 podle odstavce 6 nebo odst. 7 písm. a) a b), nebo, pokud jde o členské státy uplatňující článek 36, pro první rok uplatňování režimu základní platby.

4. Členské státy přiznají platební nároky ze svých vnitrostátních nebo regionálních rezerv v souladu s objektivními kritérii a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.

5. Platební nároky podle odstavce 4 se přiznají zemědělcům, kteří mají nárok na poskytnutí přímých plateb v souladu s článkem 9.

6. Členské státy použijí své vnitrostátní nebo regionální rezervy k přiznání platebních nároků prioritně mladým zemědělcům a zemědělcům zahajujícím zemědělskou činnost.

7. Členské státy mohou použít své vnitrostátní nebo regionální rezervy k tomu, aby:

a) přiznaly platební nároky zemědělcům, aby nedocházelo k opouštění půdy, a to i v oblastech, na něž se vztahují restrukturalizační programy nebo programy rozvoje v souvislosti s určitou formou veřejné intervence,

▼B

b) přiznaly platební nároky zemědělcům, aby jim kompenzovaly zvláštní nevýhody;

c) přiznaly platební nároky zemědělcům, kterým nebylo umožněno přiznání platebních nároků podle této kapitoly v důsledku vyšší moci nebo mimořádných okolností;

d) přiznaly v případech, kdy uplatňují čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení, platební nároky zemědělcům, jejichž počet způsobilých hektarů, které byly ohlášeny v roce 2015 v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013 a které mají k dispozici ke dni stanovenému členským státem, jež nesmí být pozdější než den stanovený v uvedeném členském státě pro změnu žádosti o podporu, je vyšší než počet vlastněných nebo pronajatých platebních nároků stanovených v souladu s nařízením (ES) č. 1782/2003 a s nařízením (ES) č. 73/2009, které mají k dispozici ke konečnému dni pro podání žádosti, jež má být stanoven podle čl. 78 písm. b) prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1306/2013;

e) trvale lineárně zvýšily hodnotu všech platebních nároků v režimu základní platby na vnitrostátní nebo regionální úrovni, jestliže příslušné vnitrostátní nebo regionální rezervy překročí 0,5 % ročního vnitrostátního nebo regionálního stropu pro režim základní platby a pokud zůstane k dispozici dostatečná částka pro přiznání nároků podle odstavce 4, podle písmene a) a b) tohoto odstavce a podle odstavce 9 tohoto článku;

f) pokryly roční potřeby plateb, které mají být přiznány podle čl. 51 odst. 2 a čl. 65 odst. 1, 2 a 3 tohoto nařízení.

Pro účely tohoto odstavce členské státy určí priority, pokud jde o jednotlivé způsoby využití, které jsou zde uvedeny.

8. Při uplatňování odstavce 6 a odst. 7 písm. a), b) a d) stanoví členské státy hodnotu platebních nároků přiznaných zemědělcům na vnitrostátní nebo regionální průměrné hodnotě platebních nároků v roce jejich přiznání.

Hodnota vnitrostátního nebo regionálního průměru se vypočte tak, že se vnitrostátní strop pro režim základní platby stanovený v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo regionální strop pro tento režim stanovený v souladu s čl. 23 odst. 2 pro rok přiznání, s výjimkou částky z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy, a v případě Chorvatska zvláštní rezervy na odminování půdy, vydělí počtem přiznaných platebních nároků.

Členské státy stanoví kroky pro roční postupné úpravy hodnoty platebních nároků přiznaných z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy s ohledem na změny vnitrostátního stropu pro režim základní platby stanovený podle čl. 22 odst. 1 nebo regionálního stropu pro tento režim stanovený podle čl. 23 odst. 2, které jsou výsledkem změn úrovně vnitrostátních stropů stanovených v příloze II.

▼B

9. Pokud má zemědělec nárok na získání platebních nároků nebo na zvýšení hodnoty stávajících nároků na základě konečného soudního rozhodnutí nebo na základě konečného správního aktu příslušného orgánu členského státu, obdrží počet a hodnotu platebních nároků stanovených ve zmíněném rozhodnutí nebo aktu ke dni, který určí členský stát. Tento den však nesmí být pozdější než poslední den pro podání žádosti v režimu základní platby následující po dni soudního rozhodnutí nebo správního aktu, s přihlédnutím k uplatňování článků 32 a 33.

10. Při použití odstavce 6, odst. 7 písm. a) a b) a odstavce 9 mohou členské státy přiznat nové nároky nebo zvýšit jednotkovou hodnotu všech stávajících nároků zemědělce až do hodnoty vnitrostátního nebo regionálního průměru.

11. Pro účely tohoto článku se rozumí:

a) „mladými zemědělci“ zemědělci, kteří splňují podmínky stanovené v čl. 50 odst. 2 a případně podmínky uvedené v čl. 50 odst. 3 a 11;

b) „zemědělci zahajujícími zemědělskou činnost“ fyzické nebo právnické osoby, které během pěti let před zahájením zemědělské činnosti neprovozovaly jakoukoliv zemědělskou činnost svým jménem a na vlastní účet ani nevykonávaly kontrolu nad právnickou osobou provozující zemědělskou činnost. V případě právnické osoby nesmějí fyzické osoby nebo osoby, které vykonávají kontrolu nad právnickou osobou, provozovat po dobu pěti let před zahájením zemědělské činnosti právnickou osobou jakoukoliv zemědělskou činnost svým jménem a na vlastní účet ani vykonávat kontrolu nad právnickou osobou provozující zemědělskou činnost. Členské státy mohou pro zemědělce této kategorie doplnit vlastní doplňková objektivní a nediskriminační kritéria způsobilosti týkající se náležitých dovedností, zkušeností nebo vzdělání.

Článek 31

Doplnění vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv

1. Vnitrostátní rezerva nebo regionální rezervy se doplňují částkami vyplývajícími z:

a) platebních nároků neopravňujících k platbám během dvou po sobě následujících let v důsledku uplatnění:

i) článku 9,

ii) čl. 10 odst. 1, nebo

iii) čl. 11 odst. 4 tohoto nařízení;

▼B

b) počtu platebních nároků odpovídajícího celkovému počtu platebních nároků, které nebyly zemědělcem aktivovány v souladu s článkem 32 tohoto nařízení po dobu dvou po sobě následujících let, s výjimkou případu, kdy jejich aktivaci zabránila vyšší moc nebo mimořádné okolnosti, při stanovení vlastněných nebo pronajatých nároků zemědělce, které se vrátí do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy, se upřednostní ty nároky, které mají nejnižší hodnotu;

c) platebních nároků, které zemědělci dobrovolně navrátili;

d) uplatňování článku 28 tohoto nařízení;

e) neoprávněně přiznaných platebních nároků podle článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013;

f) lineárního snížení hodnoty platebních nároků v režimu základní platby na vnitrostátní nebo regionální úrovni, pokud vnitrostátní rezerva nebo regionální rezerva není dostatečná k pokrytí případů uvedených v čl. 23 odst. 7 tohoto nařízení;

g) pokud to členské státy považují za nezbytné, lineárního snížení hodnoty platebních nároků v režimu základní platby na vnitrostátní nebo regionální úrovni u případů uvedených v čl. 30 odst. 6 tohoto nařízení;

h) uplatňování čl. 34 odst. 4 tohoto nařízení.

2. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví nezbytná opatření týkající se navracení neaktivovaných platebních nároků do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Oddíl 3

Provádění režimu základní platby

Článek 32

Aktivace platebních nároků

1. Podpora v režimu základní platby se poskytuje zemědělcům po aktivaci platebních nároků na způsobilé hektary prostřednictvím ohlášení v souladu s čl. 33 odst. 1 v členském státě, kde byla přiznána. Aktivované platební nároky opravňují k roční výplatě částek stanovených v rámci těchto nároků, aniž je dotčeno uplatňování finanční kázně, snižování plateb v souladu s článkem 11 a lineárních snížení v souladu s článkem 7, čl. 51 odst. 2 a čl. 65 odst. 2 písm. c) tohoto nařízení a uplatňování článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013.

▼B

2. Pro účely této hlavy se „způsobilým hektarem“ rozumí:

a) jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, včetně ploch, které ke dni 30. června 2003 nebyly v dobrém zemědělském stavu v členských státech, které přistoupily k Unii dne 1. května 2004 a které se při přistoupení rozhodly používat režim jednotné platby na plochu, která je využívána k zemědělské činnosti, nebo pokud je plocha rovněž využívána k nezemědělské činnosti, která je převážně využívána k zemědělské činnosti; nebo

b) jakákoli plocha, pro kterou měl zemědělec v roce 2008 právo na platby v režimu jednotné platby nebo v režimu jednotné platby na plochu stanoveným v hlavách III a IVA nařízení (ES) č. 1782/2003, a která:

   i) již neodpovídá definici „způsobilého hektaru“ podle písmene a) v důsledku provádění směrnice 92/43/EHS, směrnice 2000/60/ES a směrnice 2009/147/ES;

   ii) je po dobu trvání příslušného závazku jednotlivého zemědělce zalesněnou plochou podle článku 31 nařízení (ES) č. 1257/1999 nebo článku 43 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo článku 22 nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo spadá do vnitrostátního režimu, jehož podmínky jsou v souladu s čl. 43 odst. 1, 2 a 3 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo článkem 22 nařízení (EU) č. 1305/2013; nebo

   iii) je po dobu trvání příslušného závazku jednotlivého zemědělce plochou vyňatou z produkce podle článků 22, 23 a 24 nařízení (ES) č. 1257/1999, článku 39 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo článku 28 nařízení (EU) č. 1305/2013.

3. Pro účely odst. 2 písm. a):

a) pokud je zemědělská plocha zemědělského podniku využívána také k nezemědělské činnosti, považuje se tato plocha za plochu využívanou převážně k zemědělské činnosti, pakliže lze uvedenou zemědělskou činnost vykonávat bez podstatného omezení intenzitou, povahou, trváním a harmonogramem nezemědělské činnosti;

b) mohou členské státy vypracovat seznam ploch, které jsou převážně využívány k nezemědělské činnosti.

Členské státy stanoví kritéria pro provádění tohoto odstavce na svém území.

4. Plochy lze považovat za způsobilé pro podporu, pouze pokud splňují podmínky definice způsobilého hektaru po celý kalendářní rok, s výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností.

5. Pro účely vymezení „způsobilého hektaru“ mohou členské státy, které přijaly rozhodnutí podle čl. 4 odst. 02 druhého pododstavce, použít k přeměně dotčených hektarů ve „způsobilé hektary“ redukční koeficient.

▼B

6. Plochy využívané k produkci konopí je možné považovat za způsobilé hektary pouze tehdy, pokud obsah tetrahydrokanabinolu v použitých odrůdách nepřesahuje 0,2 %.

Článek 33

Ohlášení způsobilých hektarů

1. Pro účely aktivace platebních nároků podle čl. 32 odst. 1 ohlásí zemědělec pozemky odpovídající ploše způsobilých hektarů a k nimž se váže platební nárok. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností, těmito ohlášenými pozemky musí zemědělec disponovat ke dni stanovenému členským státem, který nesmí být pozdější než den stanovený v uvedeném členském státě pro změnu žádosti o podporu podle čl. 72 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013.

2. Členské státy mohou v řádně odůvodněných případech dovolit, aby zemědělec své ohlášení změnil, pod podmínkou, že dodrží alespoň počet hektarů odpovídající jeho platebním nárokům a splní podmínky stanovené pro poskytnutí platby v rámci režimu základní platby na dotyčnou plochu.

Článek 34

Převod platebních nároků

1. Platební nároky mohou být převáděny pouze na zemědělce, kteří mají nárok na poskytnutí přímých plateb v souladu s článkem 9 a jsou ze stejného členského státu, kromě případu převodu dědictví nebo předpokládaného dědictví.

Platební nároky, včetně případu dědictví nebo předpokládaného dědictví. se mohou aktivovat pouze v členském státě, kde byly přiznány.

2. Pokud členské státy využívají možnost podle čl. 23 odst. 1, lze platební nároky převést nebo aktivovat pouze ve stejném regionu s výjimkou případu dědictví nebo předpokládaného dědictví.

Platební nároky, včetně případu dědictví nebo předpokládaného dědictví, se mohou aktivovat pouze v regionu, kde byly přiznány.

3. Členské státy, které nevyužívají možnost podle čl. 23 odst. 1, mohou rozhodnout, že platební nároky lze převést nebo aktivovat pouze v rámci téhož regionu, s výjimkou případu dědictví a předpokládaného dědictví.

Tyto regiony se vymezí na vhodné územní úrovni podle objektivních kritérií a způsobem, který zajistí rovné zacházení se zemědělci tak, aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.

▼B

4. Pokud jsou platební nároky převedeny bez příslušných pozemků, mohou členské státy v souladu s obecnými zásadami práva Unie rozhodnout, že část převedených platebních nároků se převede zpět do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy nebo že jejich jednotková hodnota se sníží ve prospěch vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy. Toto snížení lze uplatnit na jeden nebo více druhů převodu.

5. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví podrobná pravidla týkající se oznamování převodu platebních nároků zemědělci vnitrostátním orgánům, a lhůty, během nichž musejí být tato oznámení učiněna. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 35

Přenesené pravomoci

1. Za účelem zajištění právní jistoty a vyjasnění zvláštních situací, jež mohou při uplatňování režimu základní platby nastat, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o:

a) pravidla týkající se způsobilosti pro poskytnutí podpory a přístupu zemědělců k režimu základní platby v případě dědictví a předpokládaného dědictví, dědictví v případě pronájmu, změny právního postavení nebo názvu, převodu platebních nároků, fúze nebo rozdělení zemědělského podniku a použití smluvního ustanovení podle čl. 24 odst. 8;

b) pravidla pro výpočet hodnoty a počtu nebo zvýšení či snížení hodnoty platebních nároků v souvislosti s přiznáním platebních nároků podle některého ustanovení této hlavy, včetně pravidel týkajících se:

   i) možnosti stanovit prozatímní hodnotu a počet či prozatímní zvýšení platebních nároků přiznaných na základě žádosti zemědělce,

   ii) podmínek pro stanovení prozatímní a konečné hodnoty a počtu platebních nároků,

   iii) případů, kdy přiznání platebních nároků může být ovlivněno smlouvou o prodeji či pronájmu;

c) pravidla pro stanovení a výpočet hodnoty a počtu platebních nároků získaných z vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv;

d) pravidla týkající se úpravy jednotkové hodnoty platebních nároků v případě částí platebních nároků a v případě převodu platebních nároků podle čl. 34 odst. 4;

e) kritéria pro použití možností uvedených v čl. 24 odst. 1 třetím pododstavci písm. a), b) a c);

▼B

f) kritéria pro uplatnění omezení na množství platebních nároků, které mají být přiznány, v souladu s čl. 24 odst. 4 až 7;

g) kritéria pro přiznání platebních nároků na základě čl. 30 odst. 6 a 7;

h) kritéria pro stanovení redukčního koeficientu podle čl. 32 odst. 5.

2. Za účelem zajištění řádné správy platebních nároků by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které stanoví pravidla týkající se obsahu ohlášení a požadavků na aktivaci platebních nároků.

3. V zájmu ochrany veřejného zdraví by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, který stanoví pravidla podmiňující poskytnutí plateb používáním certifikovaných osiv některých odrůd konopí a postup pro určování odrůd konopí a ověřování obsahu tetrahydrokanabinolu v těchto odrůdách podle čl. 32 odst. 3.

Oddíl 4

Režim jednotné platby na plochu

Článek 36

Režim jednotné platby na plochu

1. Členské státy, které v roce 2014 používají režim jednotné platby na plochu uvedený v hlavě V kapitole 2 nařízení (ES) č. 73/2009, se mohou za podmínek stanovených v tomto nařízení rozhodnout používat tento režim i nadále a nejpozději do 31. prosince 2020. Své rozhodnutí a konečný den používání tohoto režimu oznámí Komisi do 1. srpna 2014.

Během období používání režimu jednotné platby na plochu se na tyto členské státy nevztahují oddíly 1, 2 a 3 této kapitoly, s výjimkou čl. 23 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 23 odst. 6, čl. 32 odst. 2 až 6.

2. Jednotná platba na plochu se poskytuje jednou za rok na každý způsobilý hektar ohlášený zemědělcem v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013. Vypočítává se každoročně tak, že se roční finanční rámec stanovený podle odstavce 4 tohoto článku vydělí celkovým počtem způsobilých hektarů ohlášených v dotčeném členském státě v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku členské státy, které se rozhodnou uplatňovat článek 38 tohoto nařízení nejpozději ode dne 1. ledna 2018, mohou během období uplatňování tohoto článku použít až 20 % ročního finančního rámce uvedeného v odstavci 2 tohoto článku k rozlišení částek poskytnutých na hektar v rámci režimu jednotné platby na plochu.

▼B

K tomuto účelu členské státy zohlední podporu poskytnutou na kalendářní rok 2014 v rámci jednoho nebo více režimů podle čl. 68 odst. 1 písm. a), b) a c) a článků 126, 127 a 129 nařízení (ES) č. 73/2009.

Kypr může rozlišit podporu s přihlédnutím k finančním rámcům pro jednotlivá odvětví podle přílohy XVIIa nařízení (ES) č. 73/2009 sníženým o podporu poskytovanou v tomtéž odvětví podle článku 37 tohoto nařízení.

▼M1

Pokud se nepoužije redistributivní platba podle článku 41, členské státy za účelem rozlišení částek režimu jednotné platby na plochu plně zohlední podporu poskytnutou na kalendářní rok 2014 podle článku 125a nařízení (ES) č. 73/2009.

▼B

4. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pro každý členský stát každoročně vnitrostátní strop pro režim jednotné platby na plochu tak, že od ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II odečte pevné stropy, které se stanoví v souladu s články 42, 47, 49, 51 a 53. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

5. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností musí hektary uvedenými v odstavci 2 zemědělec disponovat ke dni stanovenému členským státem a tento den nesmí být pozdější než den stanovený v uvedeném členském státě pro změnu žádosti o podporu podle čl. 72 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o pravidla týkající se způsobilosti pro poskytnutí podpory a přístup zemědělců k režimu jednotné platby na plochu.

Článek 37

Přechodná vnitrostátní podpora

1. Členské státy, které používají režim jednotné platby na plochu v souladu s článkem 36, mohou rozhodnout, že v období 2015 až 2020 poskytnou přechodnou vnitrostátní podporu.

2. Přechodná vnitrostátní podpora může být poskytována zemědělcům v odvětvích, v nichž byla v roce 2013 poskytována tato podpora, nebo, v případě Bulharska a Rumunska, doplňkové vnitrostátní přímé platby.

3. Podmínky poskytování přechodné vnitrostátní podpory jsou totožné s podmínkami schválenými pro poskytování plateb podle čl. 132 odst. 7 nebo článku 133a nařízení (ES) č. 73/2009, pokud jde o rok 2013, s výjimkou snížení plateb vyplývajícího z použití čl. 132 odst. 2 ve spojení s články 7 a 10 uvedeného nařízení.

▼B

4. Celková částka přechodné vnitrostátní podpory, kterou lze poskytnout zemědělcům v některém z odvětví podle odstavce 2, je omezena procentním podílem finančních rámců pro jednotlivá odvětví povolených Komisí v roce 2013 v souladu s čl. 132 odst. 7 nebo čl. 133a odst. 5 nařízení (ES) č. 73/2009, který představuje:

— 75 % v roce 2015,

— 70 % v roce 2016,

— 65 % v roce 2017,

— 60 % v roce 2018,

— 55 % v roce 2019,

— 50 % v roce 2020.

Pro Kypr se tento procentní podíl vypočítá na základě finančních rámců pro jednotlivá odvětví stanovených v příloze XVIIa nařízení (ES) č. 73/2009.

5. Odstavce 2 a 3 se na Kypr nepoužijí.

6. Členské státy oznámí rozhodnutí uvedená v odstavci 1 Komisi do 31. března každého roku. Toto oznámení musí obsahovat tyto informace:

a) finanční rámec pro jednotlivá odvětví;

b) případně maximální sazbu přechodné vnitrostátní podpory.

7. Na základě objektivních kritérií a v mezích stanovených podle odstavce 4 mohou členské státy rozhodnout o částkách přechodné vnitrostátní podpory, jež má být poskytnuta.

Oddíl 5

Provádění režimu základní platby v členských státech, které používaly režim jednotné platby na plochu

Článek 38

Provádění režimu základní platby v členských státech, které používaly režim jednotné platby na plochu

Není-li v tomto oddílu stanoveno jinak, použije se tato hlava na členské státy, které používaly režim jednotné platby na plochu podle oddílu 4 této kapitoly.

Články 24 až 29 se na tyto členské státy nepoužijí.

Článek 39

První přiznání platebních nároků

1. Platební nároky se přiznají zemědělcům, kteří mají nárok na získání přímých plateb v souladu s článkem 9 tohoto nařízení, pokud

▼B

a) žádost o jejich přiznání v rámci režimu základní platby podají v prvním roce provádění režimu základní platby do konečného dne pro podání žádosti stanoveného v souladu s čl. 78 písm. b) prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013, s výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností; a

b) měli nárok na obdržení plateb před jakýmkoli snížením nebo vyloučením podle hlavy II kapitoly 4 nařízení (ES) č. 73/2009 na základě žádosti o přímé platby nebo o přechodnou vnitrostátní podporu nebo o doplňkové vnitrostátní přímé platby v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 na rok 2013.

Členské státy mohou rovněž přiznat platební nároky zemědělcům, kteří jsou oprávněni k přímým platbám v souladu s článkem 9 tohoto nařízení a kteří splňují podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. a), kteří na základě žádosti o podporu uvedené v písm. b) prvním pododstavci tohoto odstavce neobdrželi platby na rok 2013 a kteří ke dni stanovenému dotčeným členským státem v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1122/2009 pro rok podání žádosti 2013 měli pouze zemědělskou půdu, která nebyla ke dni 30. června 2003 v dobrém zemědělském stavu podle čl. 124 odst. 1 nařízení (ES) č. 73/2009.

2. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností se počet platebních nároků přiznaných jednomu zemědělci v prvním roce provádění režimu základní platby musí rovnat počtu způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásí ve své žádosti o podporu v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013 pro první rok provádění režimu základní platby a které má k dispozici ke dni stanovenému členským státem. Uvedený den nesmí být pozdější než den, který daný členský stát stanovil pro změnu této žádosti o podporu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které stanoví další pravidla pro zavedení režimu základní platby v členských státech, které používaly režim jednotné platby na plochu.

4. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů pravidla týkající se žádostí o přiznání platebních nároků předložených v roce přiznání platebních nároků, pokud nemohly být tyto nároky dosud definitivně stanoveny a pokud je přiznání ovlivněno zvláštními okolnostmi.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 40

Hodnota platebních nároků

1. V prvním roce provádění režimu základní platby členské státy vypočtou jednotkovou hodnotu platebních nároků tak, že pevný procentní podíl vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro každý příslušný rok vydělí počtem platebních nároků v prvním roce provádění režimu základní platby, s výjimkou platebních nároků přiznaných z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

▼B

Pevný procentní podíl uvedený v prvním pododstavci se vypočte tak, že se vnitrostátní strop pro režim základní platby stanovený pro první rok provádění režimu základní platby v souladu s čl. 22 odst. 1 tohoto nařízení nebo regionální strop pro režim základní platby stanovený v souladu s čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení po uplatnění lineárního snížení podle čl. 23 odst. 1 nebo případně č. 30 odst. 2 vydělí vnitrostátním stropem pro první rok provádění režimu základní platby stanoveným v příloze II. Počet platebních nároků se vyjádří číslem, které odpovídá počtu hektarů.

2. Odchylně od metody výpočtu uvedené v odstavci 1 se členské státy mohou rozhodnout rozlišit hodnotu platebních nároků v prvním roce provádění režimu základní platby vyloučením nároků přiznaných pro každý příslušný rok z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy na základě jejich původní jednotkové hodnoty.

3. Původní jednotková hodnota platebních nároků podle odstavce 2 se stanoví tak, že se pevný procentní podíl celkové hodnoty podpory před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, s výjimkou podpor podle článků 41, 43, 48 a 50 a hlavy IV tohoto nařízení, kterou zemědělec obdržel podle tohoto nařízení pro kalendářní rok, který předchází provádění režimu základní platby, vydělí počtem platebních nároků přiznaných uvedenému zemědělci v prvním roce provádění režimu základní platby, s výjimkou platebních nároků přiznaných z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní strop režimu základní platby, který se pro první rok provádění režimu základní platby stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo regionální strop tohoto režimu v souladu s čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně 23 odst. 2 vydělí celkovou hodnotou podpory, s výjimkou podpor podle článků 41, 43, 48 a 50 a hlavy IV tohoto nařízení, pro kalendářní rok, který předchází provádění režimu základní platby v daném členském státě nebo regionu, před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013.

4. Při použití odstavce 2 učiní členské státy v souladu s obecnými zásadami práva Unie kroky ke sbližování hodnot platebních nároků na vnitrostátní nebo regionální úrovni. Za tímto účelem stanoví členské státy kroky, které mají být učiněny, a způsob výpočtu, který se má použít, a oznámí je Komisi do 1. srpna roku, který předchází provádění režimu základní platby. Tyto kroky zahrnují každoroční postupné úpravy původní hodnoty platebních nároků podle odstavce 3 v souladu s objektivními a nediskriminačními kritérii, počínaje prvním rokem provádění režimu základní platby.

V prvním roce provádění režimu základní platby informují členské státy zemědělce o hodnotě jejich nároků vypočtené podle tohoto článku pro každý rok v rámci období, na které se vztahuje toto nařízení.

▼B

5. Pro účely odstavce 3 může členský stát na základě objektivních kritérií stanovit, že v případě prodeje, postoupení či skončení pronájmu zemědělských ploch v celém či v částečném rozsahu po dni stanoveném podle čl. 36 odst. 5 a přede dnem stanoveným podle čl. 33 odst.1, se má zvýšení hodnoty platebních nároků, které by byly dotyčnému zemědělci přiznány nebo jeho část, převést do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy, pokud by toto zvýšení vedlo k neočekávaným ziskům pro dotyčného zemědělce.

Uvedená objektivní kritéria se stanoví tak, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže, a zahrnují alespoň:

a) minimální dobu trvání pronájmu;

b) poměrnou část obdržené platby, která se má převést do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

KAPITOLA 2

Redistributivní platba

Článek 41

Obecná pravidla

1. Členské státy mohou do 1. srpna příslušného roku rozhodnout, že poskytnou od následujícího roku roční platbu zemědělcům, kteří mají nárok na platbu v rámci režimu základní platby uvedeného v kapitole 1 oddílech 1,2,3 a 5 nebo v rámci režimu jednotné platby na plochu uvedeného v kapitole I oddílu 4 (dále jen „redistributivní platba“).

Členské státy oznámí Komisi toto rozhodnutí ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci.

2. Členské státy, které se rozhodly používat režim základní platby na regionální úrovni v souladu s článkem 23, mohou provádět redistributivní platbu na regionální úrovni.

3. Aniž je dotčeno uplatňování finanční kázně, snižování plateb v souladu s článkem 11 a lineárních snížení uvedených v článku 7 tohoto nařízení a uplatňování článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, poskytuje se každoročně redistributivní platba po aktivaci platebních nároků zemědělcem nebo v členských státech, které uplatňují článek 36 tohoto nařízení, poté, co příslušný zemědělec ohlásí v rámci režimu jednotné platby na plochu způsobilé hektary.

4. Redistributivní platbu vypočítají každoročně členské státy tak, že hodnotu, kterou stanoví příslušný členský stát a která nepřesáhne 65 % průměrné vnitrostátní nebo regionální platby na hektar, vynásobí počtem platebních nároků uplatněných zemědělcem v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo počtem způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v souladu s čl. 36 odst. 2. Počet těchto platebních nároků nebo hektarů nesmí přesáhnout maximum stanovené členskými státy, které nesmí být vyšší než 30 hektarů, nebo průměrnou velikost zemědělských podniků podle přílohy VIII, pokud v dotyčném členském státě tato průměrná velikost přesahuje 30 hektarů.

▼B

5. Pokud jsou dodrženy maximální limity stanovené v odstavci 1, členské státy mohou na vnitrostátní úrovni zavést odstupňovanou škálu hodnot v rámci počtu hektarů stanovených v souladu s uvedeným odstavcem, která se uplatní stejně u všech zemědělců.

6. Vnitrostátní průměrnou platbu na hektar uvedenou v odstavci 4 tohoto článku určují členské státy na základě vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro kalendářní rok 2019 a počtu způsobilých hektarů ohlášených v souladu s článkem čl. 33 odst. 1 nebo 36 odst. 2 v roce 2015.

Regionální průměrnou platbu na hektar uvedenou v odstavci 4 tohoto článku určují členské státy tak, že použijí podíl vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro kalendářní rok 2019 a počtu způsobilých hektarů ohlášených v dotčeném regionu v souladu s čl. 33 odst. 1 v roce 2015. Pro každý region se tento podíl vypočte tak, že se příslušný regionální strop stanovený v souladu s čl. 23 odst. 2 vydělí vnitrostátním stropem stanoveným podle čl. 22 odst. 1 po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 v případě, že se nepoužije odstavec 2 uvedeného článku.

7. Členské státy zajistí, aby zemědělcům, u nichž je zjištěno, že po 18. říjnu 2011 rozdělili svůj zemědělský podnik za jediným účelem, a to využít redistributivní platby, nebyly poskytnuty žádné výhody podle této kapitoly. Výše uvedené se vztahuje i na zemědělce, jejichž podniky vznikly tímto rozdělením.

8. V případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob mohou členské státy uplatnit maximální počet platebních nároků nebo hektarů uvedených v odstavci 4 na úrovni členů těchto právnických osob nebo skupin, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku, zejména pokud jde o jejich hospodářský, sociální a daňový status, za předpokladu, že se podílely na posílení zemědělských struktur dotčených právnických osob nebo skupin.

Článek 42

Finanční ustanovení

1. Členské státy mohou ke dni uvedenému v čl. 41 odst. 1 rozhodnout, že na financování redistributivní platby použijí až 30 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II. Do uvedeného dne oznámí toto rozhodnutí Komisi.

2. Na základě procentního podílu vnitrostátního stropu, který mají členské státy použít v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, přijme Komise prováděcí akty, které stanoví každoročně odpovídající stropy pro redistributivní platbu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

▼B

KAPITOLA 3

Platba na zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí

Článek 43

Obecná pravidla

1. Zemědělci, kteří mají nárok na platbu v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu, musejí dodržovat na všech svých způsobilých hektarech ve smyslu čl. 32 odst. 2 až 5 zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí uvedené v odstavci 2 tohoto článku a nebo rovnocenné postupy uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

2. Zemědělskými postupy příznivými pro klima a životní prostředí se rozumějí tyto postupy:

a) diverzifikace plodin;

b) zachování stávajících trvalých travních porostů; a

c) vyhrazení plochy využívané v ekologickém zájmu v rámci zemědělských ploch.

3. Rovnocennými postupy jsou postupy, které zahrnují podobné postupy, jež ve srovnání s jedním nebo několika postupy uvedenými v odstavci 2 představují stejnou nebo vyšší míru přínosu pro klima a životní prostředí. Tyto rovnocenné postupy a postupy podle odstavce 2, s nimiž jsou rovnocenné, jsou uvedeny v příloze IX a vztahují se na ně:

a) závazky učiněné v souladu s čl. 39 odst. 2 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo čl. 28 odst. 2 nařízení (EU) č. 1305/2013;

b) celostátní nebo regionální systémy ekologické certifikace, včetně systémů pro osvědčení o dodržování vnitrostátních právních předpisů v oblasti životního prostředí jdoucích nad rámec příslušných povinných norem stanovených podle hlavy VI kapitoly I nařízení (EU) č. 1306/2013, jejichž záměrem je splnit cíle týkající se kvality půdy a vody, biologické rozmanitosti, ochrany krajiny a zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně. Tyto systémy certifikace mohou zahrnovat postupy uvedené v příloze IX tohoto nařízení, postupy uvedené v odstavci 2 tohoto článku nebo kombinaci uvedených postupů.

4. Rovnocenné postupy podle odstavce 3 nemohou být předmětem dvojího financování.

5. Členské státy mohou rozhodnout, případně též na regionální úrovni, že omezí volbu zemědělců využívat možnosti uvedené v odst. 3 písm. a) a b).

6. Členské státy mohou rozhodnout, případně též na regionální úrovni, že zemědělci splní všechny své příslušné povinnosti podle odstavce 1 v souladu s celostátními nebo regionálními systémy ekologické certifikace uvedenými v odst. 3 písm. b).

▼B

7. S výhradou rozhodnutí členských států podle odstavců 5 a 6 může zemědělec použít jeden nebo více z postupů uvedených v odst. 3 písm. a), pouze pokud tyto postupy zcela nahradí související postupy podle odstavce 2. Zemědělec může použít systémy certifikace podle odst. 3 písm. b), pouze pokud tyto systémy zahrnují celou povinnost podle odstavce 1.

8. Členské státy oznámí Komisi svá rozhodnutí podle odstavců 5 a 6 a konkrétní závazky nebo systémy certifikace, které mají v úmyslu použít jako rovnocenné postupy ve smyslu odstavce 3.

Komise posoudí, zda postupy obsažené v konkrétních závazcích nebo systémech certifikace jsou zahrnuty na seznamu uvedeném v příloze IX, a pokud se domnívá, že tomu tak není, uvědomí o tom členský stát prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu podle čl. 71 odst. 2 nebo 3. Pokud Komise členský stát uvědomí, že dané postupy nejsou na seznamu uvedeném v příloze IX zahrnuty, členský stát neuzná jako rovnocenné postupy ve smyslu odstavce 3 tohoto článku konkrétní závazky nebo systémy certifikace, které jsou předmětem oznámení Komisi.

9. Aniž jsou dotčeny odstavce 10 a 11 tohoto článku a uplatňování finanční kázně, lineárních snížení v souladu s článkem 7 tohoto nařízení a použití článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, poskytují členské státy platbu uvedenou v této kapitole zemědělcům, kteří dodržují postupy uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které jsou pro ně relevantní, a v rozsahu, ve kterém tito zemědělci dodržují postupy podle článků 44, 45 a 46 tohoto nařízení.

Tato platba se poskytuje formou roční platby na způsobilý hektar ohlášený v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2, formou roční platby na způsobilý hektar hlášený v rámci režimu jednotné platby na plochu; výše této podpory se vypočítá každoročně vydělením částky vyplývající z použití článku 47 celkovým počtem způsobilých hektarů ohlášených v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2 v daném členském státě či regionu.

Odchylně od druhého pododstavce mohou členské státy, které se rozhodly uplatnit čl. 25 odst. 2, rozhodnout, že poskytnou platbu uvedenou v tomto odstavci ve formě procentního podílu z celkové hodnoty platebních nároků, které příslušný zemědělec aktivoval v souladu s čl. 33 odst. 1 pro každý příslušný rok.

Pro jednotlivé roky a jednotlivé členské státy nebo regiony se uvedený procentní podíl vypočte tak, že částka vyplývající z použití článku 47 se vydělí celkovou hodnotou všech platebních nároků aktivovaných v souladu s čl. 33 odst. 1 v daném členském státě nebo regionu.

10 Zemědělci, jejichž zemědělské podniky se zcela nebo zčásti nacházejí v oblastech, na které se vztahují směrnice 92/43/EHS, 2000/60/ES nebo 2009/147/ES, mají nárok na platbu podle této kapitoly, pokud dodržují postupy uvedené v této kapitole tak, aby byly v dotyčném podniku slučitelné s cíli uvedených směrnic.

▼B

11. Zemědělci, kteří splňují požadavky stanovené v čl. 29 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007, pokud jde o ekologické zemědělství, jsou tím oprávněni k platbě uvedené v této kapitole.

První pododstavec se použije pouze na jednotky zemědělského podniku, které se používají pro ekologickou produkci v souladu s článkem 11 nařízení (ES) č. 834/2007.

12. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které:

a) doplňují rovnocenné postupy na seznam uvedený v příloze IX;

b) stanoví příslušné požadavky pro celostátní nebo regionální systémy certifikace uvedené v odst. 3 písm. b) tohoto článku, včetně úrovně jistoty, která má být těmito systémy zajištěna;

c) stanoví podrobná pravidla pro výpočet částky uvedené v čl. 28 odst. 6 nařízení (EU) č. 1305/2013 pro postupy uvedené v oddílu I bodech 3 a 4 a oddílu III bodě 7 přílohy IX tohoto nařízení a jakékoli další rovnocenné postupy doplněné do uvedené přílohy podle písmene a) tohoto odstavce, pro něž je třeba zvláštního výpočtu, aby se zabránilo dvojímu financování.

13. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla pro postup oznamování, včetně lhůt pro podávání žádostí, a posuzování Komisí podle odstavce 8.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 44

Diverzifikace plodin

1. Pokud orná půda zemědělce zahrnuje plochu mezi 10 a 30 hektary a po významnou část roku nebo po významnou část vegetačního cyklu není zcela oseta plodinami pěstovanými ve vodě, musí na ní být pěstovány alespoň dvě různé plodiny. Hlavní plodina se nesmí pěstovat na více než 75 % plochy této orné půdy.

Pokud orná půda zemědělce zahrnuje více než 30 hektarů a po významnou část roku nebo po významnou část vegetačního cyklu není zcela oseta plodinami pěstovanými ve vodě, musí na ní být pěstovány alespoň tři různé plodiny. Hlavní plodina se nesmí pěstovat na více než 75 % plochy této orné půdy a dvě hlavní plodiny nesmí společně pokrývat více než 95 % plochy této orné půdy.

2. Aniž je dotčen počet plodin požadovaný podle odstavce 1, maximální prahové hodnoty v nich uvedené se nepoužijí na zemědělské podniky, kde trávy nebo jiné bylinné pícniny nebo půda ponechaná ladem pokrývají více než 75 % plochy orné půdy. V tomto případě nesmí hlavní plodina na zbývající ploše orné půdy pokrývat více než 75 % této zbývající plochy orné půdy kromě případu, kdy je tato zbývající plocha pokryta travami nebo bylinnými pícninami nebo kdy se jedná o půdu ponechanou ladem.

▼B

3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na zemědělské podniky,

a) v nichž se více než 75 % plochy orné půdy využívá k pěstování trav či jiných bylinných pícnin nebo představuje půdu ponechanou ladem nebo se jedná o plochu, na níž jsou tyto způsoby využití kombinovány, pokud plocha orné půdy, na kterou se tyto způsoby využití nevztahují, nepřesahuje 30 hektarů;

b) v nichž více než 75 % zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu, představují trvalé travní porosty, nebo se po významnou část roku nebo po významnou část vegetačního cyklu využívá k pěstování trav či jiných bylinných pícnin nebo k pěstování plodin pěstovaných ve vodě, nebo se jedná o plochu, na níž jsou tyto způsoby využití kombinovány, pokud plocha orné půdy, na kterou se tyto způsoby využití nevztahují, nepřesahuje 30 hektarů;

c) v nichž více než 50 % ploch ohlášených jako orná půda zemědělec neohlásil ve své žádosti o podporu z předchozího roku a u nichž na základě srovnání geoprostorové analýzy žádostí o podporu byla v porovnání s předchozím rokem veškerá orná půda využita k pěstování jiné plodiny;

d) které se nacházejí v oblastech severně od 62. rovnoběžky nebo v určitých přilehlých oblastech. Pokud orná půda těchto zemědělských podniků zahrnuje více než 10 hektarů, musejí na ní být pěstovány alespoň dvě plodiny a žádná z těchto plodin se nesmí pěstovat na více než 75 % plochy orné půdy, pokud nejsou hlavní plodinou trávy či jiné bylinné pícniny nebo se jedná o půdu ponechanou ladem.

4. Pro účely tohoto článku se „plodinou“ rozumí:

a) jakákoli kultura z různých rodů rostlin podle definice botanického systému klasifikace plodin;

b) kultura kteréhokoli druhu brukvovitých, lilkovitých a tykvovitých,

c) půda ponechaná ladem,

d) trávy či jiné bylinné pícniny.

Kultury ozimu a jarní plodiny se však považují za odlišné plodiny, přestože náležejí do stejného rodu.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o:

a) uznávání jiných rodů a druhů, než které jsou uvedeny v odstavci 4 tohoto článku; a

b) stanovení pravidel týkajících se uplatnění přesného výpočtu podílu různých plodin.

▼B

Článek 45

Trvalé travní porosty

1. Členské státy určí trvalé travní porosty, které jsou environmentálně citlivé v oblastech, na které se vztahují směrnice 92/43/EHS nebo 2009/147/ES, včetně rašelinišť a mokřadů v těchto oblastech, které vyžadují přísnou ochranu pro splnění cílů uvedených směrnic.

Pro zajištění ochrany trvalých travních porostů, které jsou cenné z environmentálního hlediska, mohou členské státy rozhodnout, že určí další citlivé oblasti nacházející se mimo oblasti, na které se vztahují směrnice 92/43/EHS nebo 2009/147/ES, včetně trvalých travních porostů na půdách bohatých na uhlík.

Zemědělci nepřemění a nezorají trvalé travní porosty, které se nacházejí v oblastech určených členskými státy podle prvního a případně druhého pododstavce.

2. Členské státy zajistí, aby poměr ploch s trvalými travními porosty k celkové zemědělské ploše ohlášené zemědělci v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013 neklesl o více než 5 % v porovnání s referenčním poměrem, který určí členské státy v roce 2015 tak, že plochy s trvalými travními porosty uvedené v druhém pododstavci písm. a) tohoto odstavce vydělí celkovou zemědělskou plochou uvedenou v písm. b) uvedeného pododstavce:

Pro účely stanovení referenčního poměru uvedeného v prvním pododstavci se rozumí:

a) „plochami s trvalými travními porosty“ půdy využívané jako stálé pastviny, které zemědělci, na které se vztahují povinnosti podle této kapitoly, ohlásili v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 v roce 2012 nebo v případě Chorvatska v roce 2013, a dále stálé pastviny ohlášené v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013 zemědělci, na které se vztahují povinnosti podle této kapitoly, v roce 2015, které nebyly ohlášeny jako stálé pastviny v roce 2012 nebo v případě Chorvatska v roce 2013;

b) „celkovou zemědělskou plochou“ zemědělská plocha, kterou zemědělci, na které se vztahují povinnosti podle této kapitoly, ohlásili v roce 2015 v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

Referenční poměr trvalých travních porostů se přepočítá v případech, kdy zemědělci, na které se vztahují povinnosti podle této kapitoly, jsou povinni obnovit na půdě trvalé travní porosty v roce 2015 nebo 2016 v souladu s článkem 93 nařízení (EU) č. 1306/2013. V takových případech se tyto plochy připočtou k plochám s trvalými travními porosty podle druhého pododstavce písm. a) tohoto odstavce.

Poměr trvalých travních porostů se stanoví každoročně na základě ploch, které zemědělci, na něž se vztahují povinnosti podle této kapitoly, ohlásili v uvedeném roce v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

▼B

Povinnost podle tohoto odstavce se uplatní na celostátní, regionální nebo příslušné subregionální úrovni. Členské státy mohou rozhodnout, že povinnost zachovat trvalé travní porosty uplatní na úrovni zemědělského podniku, aby zajistily, že poměr trvalých travních porostů neklesne o více než 5 %. Členské státy každé takové rozhodnutí oznámí Komisi do 1. srpna 2014.

Členské státy referenční poměr a poměr uvedený v tomto odstavci oznámí Komisi.

3. Pokud se zjistí, že poměr uvedený v odstavci 2 se na regionální nebo subregionální či případně celostátní úrovni snížil o více než 5 %, stanoví dotčený členský stát na úrovni zemědělského podniku povinnost obnovit na půdě trvalé travní porosty pro ty zemědělce, kteří disponují půdou, jež byla původně využívána jako stálé pastviny nebo půda s trvalými travními porosty a poté přeměněna na půdu využívanou k jiným účelům během určité doby v minulosti.

Pokud však rozloha ploch s trvalými travními porosty vyjádřená v absolutních hodnotách stanovených v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem písm. a) je zachována v rámci určitých mezí, považuje se povinnost uvedená v odst. 2 prvním pododstavci za splněnou.

4. Odstavec 3 se nepoužije, je-li pokles pod dané prahové hodnoty důsledkem zalesnění, které je slučitelné se životním prostředím a nezahrnuje výsadbu rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích, vánočních stromků nebo rychle rostoucích stromů pěstovaných pro výrobu energie.

5. S cílem zajistit, aby se zachoval poměr trvalých travních porostů, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví podrobná pravidla pro zachování trvalých travních porostů, včetně pravidel pro obnovu původního stavu v případě nedodržení povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku, pravidel pro členské státy týkajících se stanovení povinnosti pro zemědělské podniky zachovat trvalé travní porosty podle odstavců 2 a 3 a úpravy referenčního poměru uvedeného v odstavci 2, která by se mohla stát nezbytnou.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o:

a) stanovení rámce, v němž se provede určení dalších citlivých oblastí podle odst. 1 druhého pododstavce tohoto článku;

b) stanovení podrobných metod pro určení poměru trvalých travních porostů a celkové zemědělské plochy, který má být zachován podle odstavce 2 tohoto článku;

c) stanovení příslušné doby v minulosti uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

7. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví meze uvedené v odstavci 3 druhém pododstavci tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

▼B

Článek 46

Plocha využívaná v ekologickém zájmu

1. Pokud orná půda zemědělského podniku pokrývá více než 15 hektarů, zemědělci zajistí, aby od 1. ledna 2015 plocha odpovídající alespoň 5 % orné půdy zemědělského podniku, kterou zemědělec ohlásil v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013, a pokud je členský stát považuje za plochy využívané v ekologickém zájmu v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, včetně ploch uvedených v uvedeném odstavci písm. c), d), g) a h), byla plochou využívanou v ekologickém zájmu.

Procentní podíl uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce se může zvýšit z 5 % na 7 % prostřednictvím legislativního aktu Evropského parlamentu a Rady podle čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

Do 31. března 2017 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu o provádění prvního pododstavce tohoto odstavce, k níž případně připojí návrh legislativního aktu uvedeného v druhém pododstavci.

2. Do 1. srpna 2014 členské státy rozhodnou, že za plochy využívané v ekologickém zájmu se má považovat jedna nebo více z těchto ploch:

a) půda ponechaná ladem;

b) terasy;

c) krajinné prvky, včetně takových prvků přilehlých k orné půdě zemědělského podniku, které mohou odchylně od čl. 43 odst. 1 tohoto nařízení zahrnovat krajinné prvky, které nejsou zahrnuty v ploše, na kterou lze poskytnout podporu podle čl. 76 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1306/2013;

d) ochranné pásy, včetně ochranných pásů pokrytých trvalými travními porosty, pokud se liší od přilehlé zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu;

e) hektary zemědělsko-lesnické plochy, na které se poskytuje nebo poskytla podpora podle článku 44 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo článku 23 nařízení (EU) č. 1305/2013;

f) pásy půdy, na jejichž hektary lze poskytnout podporu, ležící na okraji lesa;

g) plochy s rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích bez použití minerálních hnojiv nebo přípravků na ochranu rostlin;

h) zalesněné plochy uvedené v čl. 32 odst. 2 písm. b) bodu ii) tohoto nařízení;

i) plochy s meziplodinami nebo zeleným porostem vzniklým v důsledku zasetí a vyklíčení osiv, které podléhají použití váhových koeficientů podle odstavce 3 tohoto článku;

j) plochy s plodinami, které vážou dusík.

▼B

S výjimkou ploch zemědělského podniku uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce písm. g) a h), je plocha využívaná v ekologickém zájmu umístěna na orné půdě zemědělského podniku. V případě ploch uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce písm. c) a d), může plocha využívaná v ekologickém zájmu rovněž přiléhat k orné půdě zemědělského podniku, kterou zemědělec ohlásil v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

3. S cílem zjednodušit správu a zohlednit vlastnosti jednotlivých druhů ploch využívaných v ekologickém zájmu uvedených v prvním pododstavci odstavce 2 a usnadnit jejich měření mohou členské státy při výpočtu celkového počtu hektarů, které v zemědělském podniku představují plochu využívanou v ekologickém zájmu, použít přepočítací nebo váhové koeficienty uvedené v příloze X. Pokud členský stát rozhodne, že za plochu využívanou v ekologickém zájmu považuje plochu uvedenou v odst. 2 prvním pododstavci písm. i) nebo jakoukoli jinou plochu, na niž se použije váhový koeficient nižší než 1, je použití váhových koeficientů stanovených v příloze X povinné.

4. Odstavec 1 se nevztahuje na zemědělské podniky:

a) v nichž se více než 75 % plochy orné půdy využívá k pěstování trav či jiných bylinných pícnin, nebo představuje půdu ponechanou ladem, nebo se využívá k pěstování luskovin, nebo se jedná o plochu, na níž jsou tyto způsoby využití kombinovány, pokud plocha orné půdy, na kterou se tyto způsoby využití nevztahují, nepřesahuje 30 hektarů;

b) v nichž více než 75 % zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu, jsou trvalé travní porosty, nebo se po významnou část roku nebo po významnou část vegetačního cyklu využívá k pěstování trav či jiných bylinných pícnin nebo plodin pěstovaných ve vodě, nebo se jedná o plochu, na níž jsou tyto způsoby využití kombinovány, pokud plocha orné půdy, na kterou se tyto způsoby využití nevztahují, nepřesahuje 30 hektarů;

5. Členské státy mohou rozhodnout, že se až polovina procentního podílu plochy využívané v ekologickém zájmu uvedené v odstavci 1 uplatní na regionální úrovni, aby tak získaly plochy využívané v ekologickém zájmu, které spolu sousedí. Členské státy vymezí plochy a povinnosti zúčastněných zemědělců nebo skupin zemědělců. Cílem vymezení ploch a povinností je podpořit provádění politik Unie, které souvisejí s životním prostředím, klimatem a biologickou rozmanitostí.

6. Členské státy mohou zemědělcům, jejichž zemědělské podniky se nacházejí v těsné blízkosti, povolit splnit povinnost uvedenou v odstavci 1 kolektivně (dále jen "kolektivní provádění") za předpokladu, že dotčené plochy využívané v ekologickém zájmu jsou přilehlé. S cílem podpořit provádění politik Unie, které souvisí s životním prostředím, klimatem a biologickou rozmanitostí, mohou členské státy určit oblasti, v nichž je kolektivní provádění možné, a zemědělcům nebo skupinám zemědělců účastnícím se tohoto kolektivního provádění mohou uložit další povinnosti.

▼B

Každý zemědělec účastnící se kolektivního provádění zajistí, aby se alespoň 50 % plochy, na niž se vztahuje povinnost uvedená v odstavci 1, nacházelo na půdě jeho zemědělského podniku a bylo v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem. Tohoto kolektivního provádění se účastní nejvýše deset zemědělců.

7. Členské státy, v nichž více než 50 % celkové plochy půdy pokrývají lesy, mohou rozhodnout, že odstavec 1 tohoto článku se nevztahuje na zemědělské podniky, které se nacházejí v oblastech určených uvedenými členskými státy jako oblasti s přírodními omezeními v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 1305/2013, pokud více než 50 % plochy územní jednotky uvedené ve druhém pododstavci tohoto odstavce pokrývají lesy a poměr lesní a zemědělské půdy je vyšší než 3:1.

Plocha pokrytá lesy a poměr plochy pokryté lesy a zemědělské plochy se posoudí na úrovni plochy rovnocenné úrovni LAU2 nebo na úrovni jiné jasně vymezené územní jednotky, která zahrnuje jednu konkrétní a souvislou zeměpisnou oblast s obdobnými zemědělskými podmínkami.

8. Členské státy oznámí Komisi rozhodnutí uvedená v odstavci 2 do 1. srpna 2014 a jakákoli rozhodnutí uvedená v odstavcích 3, 5, 6 nebo 7 do 1. srpna roku předcházejícího jejich uplatňování.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o:

a) stanovení dalších kritérií umožňujících, aby druhy ploch podle odstavce 2 tohoto článku byly považovány za plochy využívané v ekologickém zájmu;

b) doplnění jiných druhů ploch, než jsou plochy uvedené v odstavci 2, které lze vzít v úvahu za účelem dodržení procentního podílu uvedeného v odstavci 1;

c) úpravu přílohy X s cílem stanovit přepočítací a váhové koeficienty uvedené v odstavci 3 a zohlednit kritéria nebo druhy ploch, které určí Komise podle písmen a) a b) tohoto odstavce;

d) stanovení pravidel pro provádění podle odstavců 5 a 6, včetně minimálních požadavků na daná provádění;

e) stanovení rámce, v jehož mezích členské státy mají určit kritéria, která mají zemědělské podniky splňovat, aby je bylo možné pro účely odstavce 6 považovat za podniky nacházející se v těsné blízkosti;

f) stanovení metod určování procentního podílu celkové plochy půdy pokryté lesem a poměru lesní a zemědělské půdy uvedených v odstavci 7.

▼B

Článek 47

Finanční ustanovení

1. Na financování platby uvedené v této kapitole použijí členské státy 30 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II.

2. Členské státy uplatní platbu uvedenou v této kapitole na celostátní úrovni.

Členské státy mohou při použití článku 23 rozhodnout, že platbu uplatní na regionální úrovni. V takovém případě použijí v každém regionu podíl stropu stanoveného podle odstavce 3 tohoto článku. Pro každý region se tento podíl vypočítá vydělením příslušného regionálního stropu stanoveného v souladu s čl. 23 odst. 2 vnitrostátním stropem stanoveným podle čl. 22 odst. 1 po uplatnění lineárního snížení stanoveného v čl. 30 odst. 1, pokud se nepoužije odstavec 2 uvedeného článku.

3. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví každoročně odpovídající stropy pro platbu podle této kapitoly. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

KAPITOLA 4

Platba na oblasti s přírodními omezeními

Článek 48

Obecná pravidla

1. Členské státy mohou poskytnout platbu zemědělcům, kteří mají nárok na platbu v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu podle kapitoly 1 a jejichž zemědělské podniky se plně nebo částečně nacházejí v oblastech s přírodními omezeními určených členskými státy v souladu s čl. 32 odst. 1 nařízení (EU) č. 1305/2013 (dále jen „platba na oblasti s přírodními omezeními“).

2. Členské státy mohou rozhodnout o poskytnutí platby na oblasti s přírodními omezeními na všechny oblasti, které spadají do oblasti působnosti odstavce 1, nebo o omezení platby na některé z oblastí na základě objektivních a nediskriminačních kritérií.

3. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, uplatňování finanční kázně, snižování plateb v souladu s článkem 11 a lineárního snížení v souladu s článkem 7 tohoto nařízení a uplatňování článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, platba na oblasti s přírodními omezeními se poskytne každoročně na způsobilý hektar, který se nachází v oblastech, u nichž členský stát rozhodl o poskytnutí platby v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Vyplatí se po aktivaci platebních nároků na tyto hektary, jejichž držitelem je dotyčný zemědělec, nebo, v členských státech uplatňujících článek 36 tohoto nařízení, poté, co dotčený zemědělec ohlásí způsobilé hektary.

▼B

4. Platba na oblasti s přírodními omezeními na hektar se vypočte vydělením částky vyplývající z použití článku 49 počtem způsobilých hektarů ohlášených v souladu s čl. 33 odst. 1, nebo čl. 36 odst. 2, které se nacházejí v oblastech, u nichž členský stát rozhodl o poskytnutí platby v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

Členské státy mohou na základě objektivních a nediskriminačních kritérií rovněž stanovit maximální počet hektarů na zemědělský podnik, na které lze poskytnout podporu podle této kapitoly.

5. Členské státy mohou uplatnit platbu na oblasti s přírodními omezeními na regionální úrovni za podmínek stanovených v tomto odstavci, pokud určily dotčené regiony podle objektivních a nediskriminačních kritérií, a zejména podle povahy jejich přírodního omezení, včetně jeho závažnosti, a jejich agronomických podmínek.

Členské státy rozdělí vnitrostátní strop uvedený v čl. 49 odst. 1 mezi regiony podle objektivních a nediskriminačních kritérií.

Platba na oblasti s přírodními omezeními na regionální úrovni se vypočte vydělením regionálního stropu vypočteného v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce počtem způsobilých hektarů ohlášených v příslušném regionu v souladu s čl. 33 odst. 1, nebo čl. 36 odst. 2, které se nacházejí v oblastech, u nichž členský stát rozhodl o poskytnutí platby v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

Článek 49

Finanční ustanovení

1. Členské státy mohou do 1. srpna 2014 rozhodnout, že na financování platby na oblasti s přírodními omezeními použijí až 5 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II. Do uvedeného dne oznámí každé takové rozhodnutí Komisi.

Členské státy mohou do 1. srpna 2016 přezkoumat a změnit své rozhodnutí s účinkem ode dne 1. ledna 2017. Toto rozhodnutí oznámí do 1. srpna 2016 Komisi.

2. Na základě procentního podílu vnitrostátního stropu, který mají členské státy použít v souladu s odstavcem 1, Komise přijme prováděcí akty, které každoročně stanoví odpovídající stropy pro platbu na oblasti s přírodními omezeními. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

▼B

KAPITOLA 5

Platba pro mladé zemědělce

Článek 50

Obecná pravidla

1. Členské státy poskytnou roční platbu mladým zemědělcům, kteří mají nárok na platbu v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu podle kapitoly 1 (dále jen „platba pro mladé zemědělce“).

2. Pro účely této kapitoly se „mladými zemědělci“ rozumějí fyzické osoby,

a) které poprvé zřizují zemědělský podnik jako jeho vedoucí, nebo které již takový podnik zřídily v průběhu pěti let před prvním předložením žádosti v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu podle čl. 72 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013, a

b) kterým v roce, kdy je předložena žádost uvedená v písmenu a), není více než 40 let.

3. Členské státy mohou stanovit další objektivní a nediskriminační kritéria způsobilosti pro mladé zemědělce uplatňovaná na platbu pro mladé zemědělce týkající se náležitých dovedností nebo požadavků ohledně odborné přípravy.

4. Aniž je dotčeno uplatňování finanční kázně, snižování plateb v souladu s článkem 11 a lineárních snížení v souladu s článkem 7 tohoto nařízení a uplatňování článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, poskytuje se každoročně platba pro mladé zemědělce poté, co zemědělec aktivuje platební nároky, nebo, v členských státech uplatňujících článek 36 tohoto nařízení, poté, co ohlásí způsobilé hektary.

5. Platba pro mladé zemědělce se poskytuje jednomu zemědělci po dobu nejvýše pěti let. Tato doba se zkracuje o počet let, které uplynuly od zřízení podniku uvedeného v odst. 2 písm. a) do prvního podání žádosti o platbu pro mladé zemědělce.

6. Členské státy, které neuplatňují článek 36, každý rok vypočtou částku platby pro mladé zemědělce vynásobením počtu nároků, které zemědělec aktivoval v souladu s čl. 32 odst. 1, hodnotou odpovídající:

a) 25 % průměrné hodnoty vlastněných nebo pronajatých platebních nároků zemědělce; nebo

b) 25 % částky vypočtené vydělením hodnoty odpovídající pevnému procentnímu podílu vnitrostátního stropu na kalendářní rok 2019, který je uveden v příloze II, počtem všech způsobilých hektarů ohlášených v roce 2015 v souladu s čl. 33 odst. 1. Tento pevný procentní podíl se rovná podílu zbývajícího vnitrostátního stropu pro režim základní platby v souladu s čl. 22 odst. 1 na rok 2015.

▼B

7. Členské státy uplatňující článek 36 vypočítají každý rok částku platby pro mladé zemědělce vynásobením hodnoty, která odpovídá 25 % platby v rámci režimu jednotné platby na plochu vypočtené v souladu s článkem 36, počtem způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v souladu s čl. 36 odst. 2.

8. Odchylně od odstavců 6 a 7 mohou členské státy každý rok vypočítat částku platby pro mladé zemědělce tak, že hodnotu odpovídající 25 % vnitrostátní průměrné platby na hektar vynásobí počtem platebních nároků, jež příslušný zemědělec aktivoval v souladu s čl. 32 odst. 1, nebo počtem způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v souladu s čl. 36 odst. 2.

Vnitrostátní průměrná platba na hektar se vypočte vydělením vnitrostátního stropu na kalendářní rok 2019 uvedeného v příloze II počtem způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v roce 2015 v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2.

9. Členské státy stanoví jednotný maximální limit stanovený pro počet platebních nároků aktivovaných zemědělcem nebo počet způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil. Uvedený limit nesmí být nižší než 25 a vyšší než 90. Při použití odstavců 6, 7 a 8 členské státy dodrží uvedený limit.

10. Namísto uplatnění odstavců 6 až 9 mohou členské státy přidělit jednotlivým zemědělcům roční paušální částku, která se vypočte tak, že se stanovený počet hektarů vynásobí hodnotou odpovídající 25 % vnitrostátní průměrné platby na hektar stanovené v souladu s odstavcem 8.

Stanovený počet hektarů podle prvního pododstavce tohoto odstavce se vypočte tak, že se celkový počet způsobilých hektarů, ohlášených v roce 2015 v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2 mladými zemědělci, kteří žádají o platbu pro mladé zemědělce, vydělí celkovým počtem mladých zemědělců žádajících o uvedenou platbu v roce 2015.

V případě, že dojde ke značné změně počtu mladých zemědělců žádajících o platbu nebo velikosti jejich zemědělských podniků nebo obojímu, může členský stát v kterémkoli roce následujícím po roce 2015 stanovený počet hektarů vypočíst znovu.

Roční paušální částka, kterou lze poskytnout zemědělci, nesmí překročit celkovou výši jeho základní platby před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013 v daném roce.

11 S cílem zajistit ochranu práv příjemců podpory a zabránit diskriminaci mezi nimi je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o podmínky, za jakých může být právnická osoba považována za způsobilou k získání platby pro mladé zemědělce.

▼B

Článek 51

Finanční ustanovení

1. Na financování platby pro mladé zemědělce použijí členské státy procentní podíl ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II, který nesmí být vyšší než 2 %. Členské státy oznámí odhadovaný procentní podíl potřebný k financování uvedené platby Komisi do 1. srpna 2014.

Členské státy mohou každoročně do 1. srpna zrevidovat svůj odhadovaný procentní podíl s účinkem od roku následujícího po tomto přezkumu. Tento zrevidovaný procentní podíl oznámí Komisi do 1. srpna roku, který předchází roku, v němž se začne přezkoumaný procentní podíl uplatňovat.

2. Aniž je dotčen 2 % limit stanovený v odstavci 1 tohoto článku, členské státy v příslušném roce financují daný rozdíl na základě použití čl. 30 odst. 7 prvního pododstavce písm. f) nebo na základě použití lineárního snížení na všechny platby, které mají být poskytnuty všem zemědělcům v souladu s článkem 32 nebo s čl. 36 odst. 2, nebo na základě kombinace obou těchto metod, pokud celková částka platby pro mladé zemědělce, o niž je zažádáno v členském státě v daném roce, překročí strop stanovený podle odstavce 4 tohoto článku a pokud je tento strop nižší než uvedený limit.

3. Pokud celková částka platby pro mladé zemědělce, o niž je zažádáno v členském státě v daném roce, překročí strop stanovený podle odstavce 4 tohoto článku a pokud tento strop činí 2 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II, použijí členské státy lineární snížení u částek, které mají být vyplaceny podle článku 50, aby byl tento strop dodržen.

4. Na základě procentního podílu oznámeného členskými státy podle odstavce 1 tohoto článku přijme Komise prováděcí akty, které každoročně stanoví příslušné stropy pro platbu pro mladé zemědělce.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

HLAVA IV

PODPORA VÁZANÁ NA PRODUKCI

KAPITOLA 1

Dobrovolná podpora vázaná na produkci

Článek 52

Obecná pravidla

1. Členské státy mohou poskytnout podporu vázanou na produkci zemědělcům za podmínek stanovených v této kapitole (v této kapitole dále jen „podpora vázaná na produkci“).

▼B

2. Podpora vázaná na produkci může být poskytnuta na tato odvětví a tyto produkty: obiloviny, olejnatá semena, bílkovinné plodiny, luskoviny pěstované na zrno, len, konopí, rýži, skořápkové ovoce, brambory určené pro výrobu škrobu, mléko a mléčné výrobky, osiva, skopové a kozí maso, hovězí a telecí maso, olivový olej, bource morušového, sušená krmiva, chmel, cukrovou řepu, cukrovou třtinu a čekanku, ovoce a zeleninu a rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích.

3. Podpora vázaná na produkci může být poskytnuta pouze těm odvětvím nebo těm regionům členského státu, kde zvláštní druhy zemědělské činnosti nebo zvláštní zemědělská odvětví, které jsou obzvláště důležité z hospodářských, sociálních nebo environmentálních důvodů, čelí určitým obtížím.

4. Odchylně od odstavce 3 se podpora vázaná na produkci může poskytnout také zemědělcům, kteří:

a) jsou ke dni 31. prosince 2014 držiteli platebních nároků udělených v souladu s hlavou III kapitolou 3 oddílem 2 a článkem 71m nařízení (ES) č. 1782/2003 a v souladu s článkem 60 a čl. 65 čtvrtým pododstavcem nařízení (ES) č. 73/2009 a

b) nemají k dispozici způsobilé hektary nezbytné pro aktivaci platebních nároků v režimu základní platby podle hlavy III kapitoly 1 tohoto nařízení.

5. Podpora vázaná na produkci může být poskytnuta pouze v míře nezbytné pro vytvoření motivace pro zachování současných úrovní produkce v příslušných odvětvích nebo regionech.

6. Podpora vázaná na produkci se poskytuje formou roční platby, a to na základě stanovených množstevních omezení, stanovených ploch a výnosů nebo stanoveného počtu zvířat.

7. V případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob mohou členské státy uplatnit omezení uvedená v odstavci 6 na úrovni členů těchto právnických osob nebo skupin, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku, zejména pokud jde o jejich hospodářský, sociální a daňový status, za předpokladu, že se podílely na posílení zemědělských struktur dotčených právnických osob nebo skupin.

8. Podpora vázaná na produkci poskytnutá podle tohoto článku musí být v souladu s dalšími opatřeními a politikami Unie.

9. S cílem zajistit účinné a cílené využívání prostředků Unie a zabránit dvojímu financování v rámci jiných podobných nástrojů podpory je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které stanoví:

a) podmínky pro poskytnutí podpory vázané na produkci;

b) pravidla týkající se souladu s dalšími opatřeními Unie a kumulace podpor.

▼B

Článek 53

Finanční ustanovení

1. Členské státy mohou do 1. srpna roku předcházejícího prvnímu roku provádění této podpory rozhodnout, že na financování dobrovolné podpory vázané na produkci použijí až 8 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že použijí až 13 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II za předpokladu, že:

a) do 31. prosince 2014:

   i) používají režim jednotné platby na plochu podle hlavy V nařízení (ES) č. 73/2009,

   ii) financují opatření podle článku 111 uvedeného nařízení, nebo

   iii) vztahuje se na ně odchylka stanovená v čl. 69 odst. 5, nebo, v případě Malty, v čl. 69 odst. 1 uvedeného nařízení; nebo

b) v průběhu alespoň jednoho roku v období 2010-2014 přidělí celkově více než 5 % částky, kterou měly k dispozici na poskytnutí přímých plateb podle hlav III, IV s výjimkou její kapitoly 1 oddílu 6 a hlavy V nařízení (ES) č. 73/2009 na financování:

   i) opatření uvedených v hlavě III kapitole 2 oddíle 2 nařízení (ES) č. 73/2009,

   ii) podpory uvedené v čl. 68 odst. 1 písm. a) bodech i) až iv) a v čl. 68 odst. 1 písm. b) a e) uvedeného nařízení nebo

   iii) opatření podle kapitoly 1, s výjimkou hlavy IV oddílu 6 uvedeného nařízení.

3. Procentní podíl ročního vnitrostátního stropu uvedeného v odstavcích 1 a 2 může být navýšen o dva procentní body pro ty členské státy, které se rozhodnou použít alespoň 2 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II za účelem podpory produkce bílkovinných plodin podle této kapitoly.

4. Odchylně od odstavců 1 a 2 členské státy, které v průběhu alespoň jednoho roku v období 2010-2014 přidělily více než 10 % částky, kterou měly k dispozici na poskytnutí přímých plateb podle hlav III, IV s výjimkou její kapitoly 1 oddílu 6 a hlavy V nařízení (ES) č. 73/2009 na financování:

a) opatření uvedených v hlavě III kapitole 2 oddíle 2 nařízení (ES) č. 73/2009,

▼B

b) podpory uvedené v čl. 68 odst. 1 písm. a) bodech i) až iv) a v čl. 68 odst. 1 písm. b) a e) uvedeného nařízení nebo

c) opatření kapitoly 1, s výjimkou hlavy IV oddílu 6 uvedeného nařízení,

mohou rozhodnout, že použijí více než 13 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II tohoto nařízení po schválení Komisí v souladu s článkem 55 tohoto nařízení.

5. Odchylně od procentních podílů stanovených v odstavcích 1 až 4 mohou členské státy rozhodnout, že použijí až 3 miliony EUR ročně na financování podpory vázané na produkci.

6. Členské státy mohou do 1. srpna 2016 přezkoumat své rozhodnutí podle odstavců 1 až 4 a rozhodnout s účinkem od roku 2017,

a) že ponechají beze změny, zvýší nebo sníží procentní podíl stanovený v souladu s odstavci 1, 2 a 3, případně v rámci omezení stanovených tamtéž, nebo že ponechají beze změny nebo sníží procentní podíl stanovený v souladu s odstavcem 4;

b) že změní podmínky poskytování podpory;

c) že ukončí poskytování podpory podle této kapitoly.

7. Na základě rozhodnutí přijatého jednotlivými členskými státy podle odstavců 1 až 4 tohoto článku, přijme Komise prováděcí akty, které každoročně stanoví odpovídající stropy pro podpory vázané na produkci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 54

Oznámení

1. Členské státy oznámí rozhodnutí uvedená v článku 53 Komisi ve lhůtách stanovených v uvedeném článku. S výjimkou rozhodnutí podle čl. 53 odst. 6 písm. c) musí oznámení obsahovat informace o dotčených regionech, vybraných druzích zemědělské činnosti nebo odvětvích a výši podpory, která má být poskytnuta.

2. Rozhodnutí uvedená v čl. 53 odst. 2 a 4, nebo případně v čl. 53 odst. 6 písm. a) musejí obsahovat podrobný popis konkrétní situace v daném regionu a zvláštních vlastností druhů zemědělské činnosti nebo zvláštních zemědělských odvětví, kvůli kterým je procentní podíl uvedený v čl. 53 odst. 1 nedostatečný pro řešení těžkostí uvedených v čl. 52 odst. 3 a které odůvodňují vyšší úroveň podpory.

Článek 55

Schválení Komisí

1. Komise přijme prováděcí akty bez použití postupu uvedeného v čl. 71 odst. 2 nebo 3, kterými schválí rozhodnutí uvedené v čl. 53 odst. 4, nebo případně v čl. 53 odst. 6 písm. a), pokud se v dotčeném odvětví nebo regionu prokáže jedna z těchto potřeb:

▼B

a) potřeba zachovat určitou úroveň konkrétní produkce vzhledem k neexistenci alternativ a snížit riziko ukončení produkce a následných sociálních nebo environmentálních problémů;

b) potřeba poskytovat stabilní dodávky místnímu zpracovatelskému průmyslu, čímž se zabrání negativním sociálním a ekonomickým důsledkům jakékoli následné restrukturalizace;

c) potřeba kompenzovat nevýhody, které ovlivňují zemědělce v určitém odvětví a jsou důsledkem pokračujících narušení příslušného trhu;

d) potřeba zasáhnout v případě, že existence jakékoli jiné podpory dostupné podle tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo jakéhokoli jiného schváleného režimu státní podpory je považována za nedostatečnou ke splnění potřeb uvedených v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce.

2. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla pro postup posuzování a schvalování rozhodnutí uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

KAPITOLA 2

Zvláštní podpora pro bavlnu

Článek 56

Oblast působnosti

Podpora se poskytuje zemědělcům, kteří produkují bavlnu kódu KN 5201 00, za podmínek stanovených v této kapitole („zvláštní podpora pro bavlnu“).

Článek 57

Způsobilost

1. Zvláštní podpora pro bavlnu se poskytuje na způsobilý hektar plochy oseté bavlnou. Na plochu lze poskytnout podporu, pouze pokud se tato plocha nachází na zemědělské půdě schválené členským státem pro pěstování bavlny, je oseta odrůdami povolenými členským státem a skutečně sklizena za běžných vegetačních podmínek.

Zvláštní podpora pro bavlnu se vyplácí na bavlnu řádné a uspokojivé obchodní jakosti.

2. Členské státy schvalují půdu a povolují odrůdy uvedené v odstavci 1 v souladu s pravidly a podmínkami, které mají být přijaty podle odstavce 3.

▼B

3. S cílem zajistit účinnou správu zvláštní podpory pro bavlnu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o pravidla a podmínky pro schválení půdy a povolení odrůd pro účely zvláštní podpory pro bavlnu.

4. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla pro postup schvalování půdy a povolování odrůd pro účely zvláštní podpory pro bavlnu a pro oznamování informací producentům v souvislosti s tímto schválením a povolením. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 58

Základní plochy, stanovené výnosy a referenční částky

1. Stanoví se tyto vnitrostátní základní plochy:

— Bulharsko: 3 342 ha,

— Řecko: 250 000 ha,

— Španělsko: 48 000 ha,

— Portugalsko: 360 ha.

2. Stanoví se tyto výnosy v referenčním období:

— Bulharsko: 1,2 tuny/ha,

— Řecko: 3,2 tuny/ha,

— Španělsko: 3,5 tuny/ha,

— Portugalsko: 2,2 tuny/ha.

3. Částka zvláštní podpory na způsobilý hektar plochy se vypočte tak, že se výnosy uvedené v odstavci 2 vynásobí těmito referenčními částkami:

— Bulharsko: 584,88 EUR v roce 2015; a 649,45 EUR pro rok 2016 a další roky

— Řecko: 234,18 EUR

— Španělsko: 362,15 EUR

— Portugalsko: 228,00 EUR.

4. Pokud plocha, na kterou lze poskytnout podporu, osetá bavlnou přesáhne v daném členském státě a v daném roce základní plochu uvedenou v odstavci 1, sníží se částka uvedená v odstavci 3 pro daný členský stát poměrně k překročení základní plochy.

▼B

5. S cílem umožnit uplatňování zvláštní podpory pro bavlnu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o pravidla týkající se podmínek pro poskytnutí této podpory, požadavků způsobilosti a agronomických postupů.

6. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví pravidla pro výpočet snížení podle odstavce 4. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 59

Schválené mezioborové organizace

1. Pro účely této kapitoly se „schválenou mezioborovou organizací“ rozumí právní subjekt složený ze zemědělců produkujících bavlnu a nejméně jedné vyzrňovací stanice, provádějící činnosti jako:

a) pomoc v zájmu lepší koordinace způsobu uvádění bavlny na trh, zejména prostřednictvím výzkumných studií a průzkumů trhu,

b) vypracovávání vzorů smluv slučitelných s pravidly Unie;

c) orientaci produkce na produkty, které jsou lépe přizpůsobeny potřebám trhu a poptávce spotřebitelů, zejména z hlediska jakosti a ochrany spotřebitele;

d) aktualizaci metod a prostředků zlepšování jakosti produktu;

e) rozvíjení marketingových strategií na podporu odvětví bavlny prostřednictvím systémů certifikace jakosti.

2. Členský stát, v němž jsou vyzrňovací stanice usazeny, schválí mezioborové organizace, které splňují kritéria, jež budou stanovena podle odstavce 3.

3. S cílem zajistit účinné uplatňování zvláštní podpory pro bavlnu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které stanoví:

a) kritéria pro schválení mezioborových organizací;

b) povinnosti pro producenty;

c) pravidla upravující situaci, kdy schválená mezioborová organizace kritéria uvedená v písmenu a) nesplňuje.

▼B

Článek 60

Poskytování podpory

1. Zemědělcům se poskytuje zvláštní podpora pro bavlnu na způsobilý hektar, jak je stanoveno v článku 58.

2. V případě zemědělců, kteří jsou členy schválené mezioborové organizace, se zvláštní podpora pro bavlnu na způsobilý hektar v rámci základní plochy stanovené v čl. 58 odst. 1, zvýší o částku 2 EUR.

HLAVA V

REŽIM PRO MALÉ ZEMĚDĚLCE

Článek 61

Obecná pravidla

1. Členské státy mohou zavést režim pro malé zemědělce v souladu s podmínkami stanovenými v této hlavě (dále jen „režim pro malé zemědělce“).

Pro účast v režimu pro malé zemědělce se mohou rozhodnout zemědělci, kteří jsou v roce 2015 držiteli vlastních nebo pronajatých platebních nároků, nebo, v členských státech uplatňujících článek 36, kteří podají žádost v rámci režimu jednotné platby na plochu a splňují minimální požadavky stanovené v čl. 10 odst. 1.

2. Platby v režimu pro malé zemědělce nahradí platby, které mají být poskytnuty podle hlav III a IV.

První pododstavec se nepoužije, pokud členský stát zvolí způsob platby uvedený v čl. 63 odst. 2 prvním pododstavci písm. a),V takovém případě se na platbu vztahují příslušné podmínky stanovené v hlavách III a IV, aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku.

3. Zemědělci účastnící se režimu pro malé zemědělce jsou osvobozeni od dodržování zemědělských postupů uvedených v hlavě III kapitole 3.

4. Zemědělcům, u nichž se prokáže, že po 18. říjnu 2011 uměle vytvořili podmínky, aby mohli využívat režimu pro malé zemědělce, se neposkytne žádná z výhod stanovených v této hlavě.

Článek 62

Účast

1. Zemědělci, kteří se chtějí režimu pro malé zemědělce účastnit, podají žádost do dne, který stanoví členské státy, který nesmí být pozdější než 15. října 2015. Den stanovený členskými státy však nesmí být dřívější než poslední den pro podání žádosti v rámci režimu základní platby nebo režimu jednotné platby na plochu.

▼B

Zemědělci, kteří nepožádali o účast v režimu pro malé zemědělce do dne stanoveného členským státem nebo se rozhodli z tohoto režimu vystoupit po tomto dni, nebo kteří byli vybráni k podpoře podle čl. 19 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1305/2013, nejsou nadále oprávněni se uvedeného režimu účastnit.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy stanovit, že zemědělci, v jejichž případě je částka přímých plateb podle hlav III a IV nižší než maximální částka stanovená členským státem podle článku 63, budou do režimu pro malé zemědělce zařazeni automaticky, pokud se do dne stanoveného členským státem v souladu s odstavcem 1 nebo v jakémkoli následujícím roce výslovně nerozhodnou z tohoto režimu vystoupit. Členské státy, které této možnosti využijí, informují včas příslušné zemědělce o jejich právu vystoupit z daného režimu.

3. Každý členský stát zajistí, aby odhad výše platby uvedené v článku 63 byl zemědělcům sdělen včas přede dnem stanoveným členským státem pro podání žádosti nebo vystoupení.

Článek 63

Výše platby

1. Členské státy stanoví výši roční platby pro každého zemědělce účastnícího se režimu pro malé zemědělce na úrovni jedné z těchto částek:

a) částka nepřesahující 25 % vnitrostátní průměrné platby na jednoho příjemce, kterou určí členské státy na základě vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro kalendářní rok 2019 a počtu zemědělců, kteří v roce 2015 ohlásili způsobilé hektary v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2 v roce 2015;

b) částka odpovídající vnitrostátní průměrné platbě na jeden hektar vynásobená částkou odpovídající počtu hektarů, ale nepřevyšující pět, kterou stanoví členské státy. Vnitrostátní průměrnou platbu na hektar určí členské státy na základě vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro kalendářní rok 2019 a počtu způsobilých hektarů ohlášených v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2 v roce 2015.

Částky uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo b) nesmí být nižší než 500 EUR a nesmí být vyšší než 1 250 EUR.

Pokud v důsledku uplatňování prvního pododstavce písm. a) a b) je částka nižší než 500 EUR nebo vyšší než 1 250 EUR, zaokrouhlí se tato částka nahoru, nebo dolů tak, aby bylo dosaženo minimální nebo maximální částky.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že zúčastněným zemědělcům poskytnou:

a) částku ve výši celkové hodnoty plateb, jež mají být zemědělci přiznány podle hlav III a IV každoročně, nebo

▼B

b) částku ve výši celkové hodnoty plateb, jež mají být zemědělci přiznány podle hlav III a IV v roce 2015, kterou může členský stát v následujících letech upravit v zájmu přiměřeného zohlednění změn vnitrostátního stropu podle přílohy II.

Částka uvedená v prvním pododstavci písm. a) a b) nesmí přesáhnout částku stanovenou uvedeným členským státem v rozmezí 500 a 1 250 EUR.

Pokud v důsledku uplatňování prvního pododstavce písm. a) a b) je částka nižší než 500 EUR, může dotčený členský stát rozhodnout o zaokrouhlení této částky na 500 EUR.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 mohou být na Kypru, v Chorvatsku, na Maltě a ve Slovinsku částky uvedené ve zmíněných odstavcích stanoveny v nižší hodnotě než 500 EUR, ale nejméně ve výši 200 EUR, nebo, v případě Malty, nejméně ve výši 50 EUR.

Článek 64

Zvláštní podmínky

1. Během účasti v režimu pro malé zemědělce:

a) si zemědělci ponechávají alespoň takový počet způsobilých hektarů, jež odpovídá počtu vlastněných nebo pronajatých platebních nároků, jichž jsou držiteli, nebo počtu způsobilých hektarů ohlášených v roce 2015 v souladu s čl. 36 odst. 2;

b) musejí zemědělci splňovat minimální požadavek stanovený v čl. 10 odst. 1 písm. b).

2. Platební nároky aktivované v roce 2015 podle článků 32 a 33 zemědělcem, který se účastní režimu pro malé zemědělce, se považují za nároky aktivované po dobu trvání účasti zemědělce v tomto režimu.

Vlastněné nebo pronajaté platební nároky, jichž je zemědělec držitelem během své účasti v tomto režimu, se nepovažují za nevyužité platební nároky, které se mají vrátit do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy v souladu s čl. 31 odst. 1 písm. b).

V členských státech, které uplatňují článek 36, se způsobilé hektary ohlášené v roce 2015 v souladu s čl. 36c odst. 2 zemědělcem, který se účastní režimu pro malé zemědělce, považují za hektary ohlášené po dobu trvání účasti zemědělce v tomto režimu.

3. Odchylně od článku 34 nejsou platební nároky zemědělců účastnících se režimu pro malé zemědělce převoditelné, kromě případu dědictví nebo předpokládaného dědictví.

Zemědělci, kteří formou dědictví nebo předpokládaného dědictví získají platební nároky od zemědělce, který se účastní režimu pro malé zemědělce, jsou způsobilí k účasti v uvedeném režimu, pokud splňují požadavky, aby mohli využívat režim základní platby, a pokud zdědili všechny platební nároky zemědělce, od nějž platební nároky získali.

▼B

4. Pokud členský stát zvolí způsob platby uvedený v čl. 63 odst. 2 prvním pododstavci písm. a), aniž by použil čl. 63 odst. 2 třetí pododstavec, odstavce 1 a 2, jakož i odst. 3 první pododstavec tohoto článku se nepoužijí.

5. S cílem zajistit právní jistotu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví podmínky účasti v režimu v případě změny situace zemědělce, který se režimu účastní.

Článek 65

Finanční ustanovení

1. Pro financování platby uvedené v této hlavě si členské státy z celkových částek, které jsou k dispozici pro příslušné platby, odečtou částky, na které by měl malý zemědělec nárok:

a) v rámci režimu základní platby nebo režimu jednotné platby na plochu podle hlavy III kapitoly 1,

b) jako na redistributivní platbu podle hlavy III kapitoly 2,

c) jako na platbu na zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí podle hlavy III kapitoly 3,

d) jako na platbu na oblasti s přírodními omezeními podle hlavy III kapitoly 4,

e) jako na platbu pro mladé zemědělce podle hlavy III kapitoly 5 a

f) jako na podporu vázanou na produkci podle hlavy IV.

V členských státech, které zvolily výpočet výše platby podle čl. 63 odst. 2 prvního pododstavce písm. a), se každá částka poměrně sníží, pokud součet těchto částek pro jednotlivého zemědělce přesahuje maximální jimi stanovenou částku.

2. Rozdíl mezi součtem všech plateb splatných v rámci režimu pro malé zemědělce a celkovou částkou financovanou v souladu s odstavcem 1 se financuje jedním nebo více z těchto způsobů:

a) použitím čl. 30 odst. 5 v příslušném roce;

b) použitím finančních prostředků, které v příslušném roce zůstaly nevyužity, k financování platby určené mladým zemědělcům podle hlavy III kapitoly 5;

c) uplatněním lineárního snížení na všechny platby, které mají být poskytnuty v souladu s články 32 nebo 36.

3. Prvky, na jejichž základě se stanovují částky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, zůstávají stejné pro celou dobu trvání účasti zemědělce v režimu pro malé zemědělce, s výjimkou případů, kdy členský stát zvolil stanovení výše roční platby podle čl. 63 odst. 2 prvního pododstavce písm. a).

▼B

4. Pokud celková částka plateb v režimu pro malé zemědělce překročí 10 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II, použijí členské státy lineární snížení na částky, které mají být vyplaceny v souladu s touto hlavou, aby byl dodržen uvedený procentní podíl, s výjimkou případů, kdy stanovily výši platby podle čl. 63 odst. 2 prvního pododstavce písm. a) bez použití čl. 63 odst. 2 třetího pododstavce.

Stejná výjimka se uplatní pro členské státy, které stanovily výši platby podle čl. 63 odst. 2 prvního pododstavce písm. b) bez použití čl. 63 odst. 2 třetího pododstavce, jejichž vnitrostátní strop stanovený v příloze II pro rok 2019 je vyšší než pro rok 2015 a které použily metodu výpočtu uvedenou v čl. 25 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2.

HLAVA VI

NÁRODNÍ RESTRUKTURALIZAČNÍ PROGRAMY PRO ODVĚTVÍ BAVLNY

Článek 66

Použití ročního rozpočtu na restrukturalizační programy

1. V členských státech, které uplatnily čl. 4 odst. 1 první pododstavec nařízení (ES) č. 637/2008, se příslušný roční rozpočet dostupný podle čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení převede s účinkem ode dne 1. ledna 2014 a bude tvořit dodatečné finanční prostředky Unie na opatření v rámci programů rozvoje venkova, která jsou financována podle nařízení (EU) č. 1305/2013.

2. V členských státech, které uplatnily čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec nařízení (ES) č. 637/2008, se příslušný roční rozpočet dostupný podle čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení zahrne s účinkem ode dne 1. ledna 2017 do jejich vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II tohoto nařízení.

HLAVA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Oznámení a mimořádné situace

Článek 67

Oznamovací povinnost

1. Pro zajištění řádného uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o nezbytná opatření ohledně oznámení, která mají podávat členské státy Komisi pro účely tohoto nařízení nebo pro účely přezkumu, kontrol, sledování, hodnocení a auditů přímých plateb nebo pro účely splnění požadavků stanovených v mezinárodních dohodách, které byly uzavřeny rozhodnutím Rady, včetně oznamovacích povinností v rámci těchto dohod. Komise přitom zohlední potřeby týkající se údajů a synergie mezi možnými zdroji údajů.

▼B

Získané informace mohou být ve vhodných případech předávány nebo zpřístupňovány mezinárodním organizacím a příslušným orgánům třetích zemí a mohou být zveřejněny, s výhradou ochrany osobních údajů a oprávněného zájmu podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

2. Pro zajištění toho, aby oznámení uvedená v odstavci 1 byla rychlá, účinná, přesná a nákladově efektivní, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví další pravidla týkající se:

a) povahy a druhu oznamovaných informací;

b) kategorií údajů, jež mají být zpracovány, a maximálních lhůt pro jejich uchovávání;

c) přístupových práv k informacím nebo dostupným informačním systémům,

d) podmínek zveřejňování informací.

3. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví:

a) způsoby oznamování;

b) pravidla pro poskytování nezbytných informací pro účely použití tohoto článku;

c) opatření pro správu oznamovaných informací, jakož i pravidla týkající se obsahu, formy, harmonogramu, četnosti a lhůt oznámení;

d) opatření pro předávání nebo zpřístupňování informací a dokumentů členským státům, mezinárodním organizacím, příslušným orgánům třetích zemí nebo veřejnosti, s výhradou ochrany osobních údajů a oprávněných zájmů zemědělců a podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 68

Zpracování a ochrana osobních údajů

1. Členské státy a Komise shromažďují osobní údaje pro účely uvedené v čl. 67 odst. 1. Tyto údaje nesmí zpracovávat způsobem, který je s uvedenými účely neslučitelný.

2. Pokud jsou osobní údaje zpracovávány pro účely sledování a hodnocení podle čl. 67 odst. 1, musejí být anonymizovány a zpracovány pouze v souhrnné podobě.

▼B

3. Osobní údaje se zpracovávají v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením (ES) č. 45/2001. Tyto údaje se především neuchovávají ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu delší, než je nezbytné pro účely, ke kterým byly údaje shromážděny nebo ke kterým jsou dále zpracovávány, se zohledněním minimální doby pro uchovávání údajů stanovené v příslušných právních předpisech členských států a Unie.

4. Členské státy informují subjekty údajů o tom, že jejich osobní údaje mohou být v souladu s odstavcem 1 zpracovány vnitrostátními orgány a orgány Unie a že v tomto ohledu požívají práv, která jsou stanovena ve směrnici 95/46/ES nebo v nařízení (ES) č. 45/2001.

5. Tento článek podléhá článkům 111 až 114 nařízení (EU) č. 1306/2013.

Článek 69

Opatření k řešení konkrétních problémů

1. K řešení konkrétních problémů přijímá Komise prováděcí akty, které jsou v mimořádných situacích nezbytné a odůvodněné. Tyto prováděcí akty se mohou odchýlit od ustanovení tohoto nařízení v míře a po dobu, jež jsou nezbytně nutné. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

2. Pokud to vyžadují řádně odůvodněné závažné a naléhavé případy, Komise v zájmu řešení takových konkrétních problémů a při současném zajištění kontinuity režimu přímých plateb v případě mimořádných okolností přijme postupem podle čl. 71 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

3. Opatření přijatá podle odstavce 1 nebo 2 zůstanou v platnosti po dobu nejdéle dvanácti měsíců. Pokud po uplynutí této doby konkrétní problémy uvedené v daných odstavcích přetrvávají, může Komise v zájmu trvalého řešení předložit vhodné legislativní návrhy.

4. Komise informuje Evropský parlament a Radu o jakémkoli opatření přijatém podle odstavce 1 nebo 2 do dvou pracovních dnů po jeho přijetí.

KAPITOLA 2

Přenesení pravomocí a prováděcí ustanovení

Článek 70

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

▼B

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 2, čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 3, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 3, čl. 9 odst. 5, čl. 20 odst. 6, článku 35, čl. 36 odst. 6, čl. 39 odst. 3, čl. 43 odst. 12, čl. 44 odst. 5, čl. 45 odst. 5 a 6, čl. 46 odst. 9, čl. 50 odst. 11, čl. 52 odst. 9, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 5, čl. 59 odst. 3, čl. 64 odst. 5, čl. 67 odst. 1 a 2 a článku 73 je svěřena Komisi na dobu sedmi let ode dne 1. ledna 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 2, čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 3, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 3, čl. 9 odst. 5, čl. 20 odst. 6, článku 35, čl. 36 odst. 6, čl. 39 odst. 3, čl. 43 odst. 12, čl. 44 odst. 5, čl. 45 odst. 5 a 6, čl. 46 odst. 9, čl. 50 odst. 11, čl. 52 odst. 9, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 5, čl. 59 odst. 3, čl. 64 odst. 5, čl. 67 odst. 1 a 2 a článku 73kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů přijatých v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 2, čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 3, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 3, čl. 9 odst. 5, čl. 20 odst. 6, článku 35, čl. 36 odst. 6, čl. 39 odst. 3, čl. 43 odst. 12, čl. 44 odst. 5, čl. 45 odst. 5 a 6, čl. 46 odst. 9, čl. 50 odst. 11, čl. 52 odst. 9, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 5, čl. 59 odst. 3, čl. 64 odst. 5, čl. 67 odst. 1 a 2 a článku 73 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 71

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor nazvaný Výbor pro přímé platby. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

▼B

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud v případě aktů uvedených v čl. 24 odst. 11, čl. 31 odst. 2 a čl. 67 odst. 3 výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

KAPITOLA 3

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 72

Zrušení

1. Nařízení (ES) č. 637/2008 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

V členských státech, které využily možnosti stanovené v čl. 4 odst. 1 druhém pododstavci uvedeného nařízení, však zůstane v platnosti do dne 31. prosince 2017.

2. Nařízení (ES) č. 73/2009 se zrušuje.

▼M1

Nadále se však používá pro žádosti o podporu týkající se roků pro podání žádosti, které začínají před 1. lednem 2015.

▼B

Aniž je dotčen odstavec 3, odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení nebo nařízení (EU) č. 1306/2013 v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XI tohoto nařízení.

3. Odkazy na nařízení (ES) č. 73/2009 a (ES) č. 1782/2003 uvedené v tomto nařízení se považují za odkazy na uvedená nařízení ve zněních platných před jejich zrušením.

Článek 73

Přechodná pravidla

S cílem zajistit hladký přechod od režimů stanovených v nařízení (ES) č. 73/2009 k režimům, které jsou stanoveny v tomto nařízení, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o nezbytná opatření na ochranu veškerých nabytých práv a oprávněných očekávání zemědělců.

Článek 74

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

▼B

Použije se ode dne 1. ledna 2015.

Článek 8, čl. 9 odst. 6, čl. 11 odst. 6, článek 14, článek 16, čl. 21 odst. 2 a 3, čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 23 odst. 1 první pododstavec, čl. 23 odst. 6, čl. 24 odst. 10, čl. 29, čl. 36 odst. 1 první pododstavec, čl41 odst. 1, čl. 42 odst. 1, čl. 43 odst. 2 a 13, čl. 45 odst. 2 čtvrtý pododstavec, čl. 46 odst. 2 a 8, čl. 32 odst. 1e, čl. 49 odst. 1, čl. 51 odst. 1, článek 53, článek 54, čl. 66 odst. 1, články 67 a 70 a čl. 72 odst. 1 se však použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA I

Seznam režimů podpory

Odvětví	Právní základ	Poznámky
Režim základní platby	Hlava III kapitola 1 oddíly 1, 2 a 3 a 5 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Režim jednotné platby na plochu	Článek 36 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Redistributivní platba	Hlava III kapitola 2 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Platba na zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí	Hlava III kapitola 3 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Platba na oblasti s přírodními omezeními	Hlava III kapitola 4 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Platba pro mladé zemědělce	Hlava III kapitola 5 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Dobrovolná podpora vázaná na produkci	Hlava IV kapitola 1 tohoto nařízení	
Zvláštní podpora pro bavlnu	Hlava IV kapitola 2 tohoto nařízení	Podpora na plochu
Platba pro malé zemědělce	Hlava V tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Posei	Kapitola IV nařízení (EU) č. 228/2013	Přímé platby na základě opatření stanovených v programech
Ostrovy v Egejském moři	Kapitola IV nařízení (EU) č. 229/2013	Přímé platby na základě opatření stanovených v programech

▼M5

PŘÍLOHA II

Vnitrostátní stropy uvedené v článku 6

(v tisících EUR)

Kalendářní rok	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgie	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulharsko	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Česká republika	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Dánsko	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Německo	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Estonsko	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Irsko	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Řecko	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Španělsko	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Francie	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Chorvatsko ([1])	183 035	202 065	240 125	278 185	316 245	304 479
Itálie	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Kypr	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Lotyšsko	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Litv	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Lucembursko	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Maďarsko	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Malta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Nizozemsko	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Rakousko	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Polsko	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugalsko	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
Rumunsko	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Slovinsko	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Slovensko	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finsko	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Švédsko	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Spojené království	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

([1]) U Chorvatska vnitrostátní strop na kalendářní rok 2021 činí 342 539 000 EUR a na rok 2022 činí 380 599 000 EUR.

▼**M5**

PŘÍLOHA III

Čisté stropy uvedené v článku 7

(v milionech EUR)

Kalendářní rok	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgie	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulharsko	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Česká republika	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Dánsko	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Německo	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Estonsko	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Irsko	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Řecko	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Španělsko	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Francie	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Chorvatsko ([1])	183,0	202,1	240,1	278,2	316,2	304,5
Itálie	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Kypr	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Lotyšsko	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Litva	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Lucembursko	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Maďarsko	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Nizozemsko	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Rakousko	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Polsko	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugalsko	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
Rumunsko	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Slovinsko	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Slovensko	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finsko	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Švédsko	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
Spojené království	3 169,8	3 176,3	3 182,7	3 191,4	3 200,8	3 591,7

([1]) U Chorvatska čistý strop na kalendářní rok 2021 činí 342 539 000 EUR a na rok 2022 činí 380 599 000 EUR.

▼B

PŘÍLOHA IV

Limity pro úpravu prahové hodnoty podle čl. 10 odst. 2

Členské státy	Limity pro prahovou hodnotu v EUR (čl. 10 odst. 1 písm. a))	Limity pro prahovou hodnotu v hektarech (čl. 10 odst. 1 písm. b))
Belgie	400	2
Bulharsko	200	0,5
Česká republika	200	5
Dánsko	300	5
Německo	300	4
Estonsko	100	3
Irsko	200	3
Řecko	400	0,4
Španělsko	300	2
Francie	300	4
Chorvatsko	100	1
Itálie	400	0,5
Kypr	300	0,3
Lotyšsko	100	1
Litva	100	1
Lucembursko	300	4
Maďarsko	200	0,3
Malta	500	0,1
Nizozemsko	500	2
Rakousko	200	2
Polsko	200	0,5
Portugalsko	200	0,3
Rumunsko	200	0,3
Slovinsko	300	0,3
Slovensko	200	2
Finsko	200	3
Švédsko	200	4
Spojené království	200	5

▼B

PŘÍLOHA V

Finanční ustanovení pro Bulharsko a Rumunsko uvedená v článcích 10, 16 a 18

A. Částky pro uplatnění čl. 10 odst. 1 písm. a) a výpočet vnitrostátních stropů pro platby uvedené v článku 16 v roce 2015:

Bulharsko: 790 909 000 EUR

Rumunsko: 1 783 426 000 EUR

B. Celková částka doplňkových vnitrostátních přímých plateb k režimu základní platby uvedená v čl. 18 odst. 1 v roce 2015:

Bulharsko: 69 657 000 EUR

Rumunsko: 153 536 000 EUR

C. Celková částka doplňkových vnitrostátních přímých plateb ke zvláštní podpoře pro bavlnu uvedená v čl. 18 odst. 2: v roce 2015:

Bulharsko: 258 952 EUR

▼**M3**

PŘÍLOHA VI

Finanční ustanovení pro Chorvatsko uvedená v článcích 10 a 19

A. Částka pro použití ustanovení čl. 10 odst. 1 písm. a):

380 599 000 EUR

B. Celkové částky doplňkových vnitrostátních přímých plateb podle čl. 19 odst. 3:

(v tisících EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
247 390	228 360	190 300	152 240	114 180	76 120	38 060

▼B

PŘÍLOHA VII

Maximální částky, které mají být doplněny k částkám stanoveným v příloze II podle čl. 20 odst. 2

(v tisících EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

▼B

PŘÍLOHA VIII

Průměrná velikost zemědělského podniku podle čl. 41 odst. 4

Členské státy	Průměrná velikost zemědělského podniku (v hektarech)
Belgie	29
Bulharsko	6
Česká republika	89
Dánsko	60
Německo	46
Estonsko	39
Irsko	32
Řecko	5
Španělsko	24
Francie	52
Chorvatsko	5,9
Itálie	8
Kypr	4
Lotyšsko	16
Litva	12
Lucembursko	57
Maďarsko	7
Malta	1
Nizozemsko	25
Rakousko	19
Polsko	6
Portugalsko	13
Rumunsko	3
Slovinsko	6
Slovensko	28
Finsko	34
Švédsko	43
Spojené království	54

▼B

PŘÍLOHA IX

Seznam rovnocenných postupů podle čl. 43 odst. 3

I. Postupy rovnocenné diverzifikaci plodin:

1) Diverzifikace plodin

Požadavek: alespoň tři plodiny, s hlavní plodinou maximálně na 75 % výměry, a jeden nebo více z následujících požadavků:

— alespoň čtyři plodiny

— nižší maximálními prahové hodnoty,

— výběr vhodnějších plodin, jako např. luskoviny, bílkovinné plodiny, plodiny nevyžadující zavlažování nebo rostlinolékařská ošetření

— zahrnutí regionálních odrůd původních/tradičních/ohrožených druhů plodin (minimálně na 5 % plochy, na níž dochází ke střídání plodin)

2) Střídání plodin

Požadavek: alespoň tři plodiny, s hlavní plodinou maximálně na 75 % výměry, a jeden nebo oba z následujících požadavků:

— víceleté střídání plodin nebo půdy ponechané ladem, které je příznivější z hlediska životního prostředí,

— alespoň čtyři plodiny

3) Půdní pokryv v zimním období (*)

4) Meziplodiny (*)

II. Postupy rovnocenné požadavku na zachování trvalých travních porostů:

1) Obhospodařování luk nebo pastvin

Požadavek: zachování trvalých travních porostů a současně jeden nebo více z následujících požadavků:

— sklizňový režim nebo vhodné sečení (termíny, metody, omezení),

— zachování krajinných prvků na trvalých travních porostech a údržba křovin,

— specifické druhy trav nebo režim osevu pro obnovu v závislosti na druhu travního porostu (nesmí dojít ke zničení vysoké přírodní hodnoty),

— odvoz pícnin nebo sena,

— vhodné obhospodařování příkrých svahů,

— režim hnojení,

— omezení pesticidů

(*) Postupy, na které se vztahuje výpočet uvedený v čl. 43 odst. 12 písm. c).

▼B

2) Systémy extenzivní pastvy

Požadavek: zachování trvalých travních porostů a současně jeden nebo více z následujících požadavků:

— extenzivní pastva (časový rozvrh, maximální možné zatížení zvířaty),

— přepásání nebo pastevectví v horských oblastech,

— využití místních/ nebo tradičních plemen pro spásání trvalých travních porostů.

III. Postupy rovnocenné vymezení ploch využívaných v ekologickém zájmu:

Požadavek: následující postupy použité minimálně na procentech orné půdy stanovených v čl. 46 odst. 1

1) Vynětí půdy z produkce v rámci ekologického hospodářství

2) Vytvoření ochranných pásem pro oblasti vysoké přírodní hodnoty, lokality sítě Natura 2000 nebo jiné lokality chránící biologickou rozmanitost, včetně oblastí podél mezí a vodních toků

3) Obhospodařování neobdělávaných ochranných pásů a souvratí (vysekávání, místní/určené odrůdy trav nebo osevní plán, dosev regionálními odrůdami, bez používání pesticidů, bez používání statkových a minerálních hnojiv), bez zavlažování a činností vedoucích k utužení půdy

4) Meze a remízky uvnitř půdních bloků obhospodařované pro volně žijící nebo určité živočichy (ohraničení bylinným porostem, ochrana hnízd, pásy planě rostoucích květin, směs osiva místních druhů, nesklizené plodiny)

5) Údržba (ošetřování a prořez, termíny, metody, obnova) krajinných prvků (solitérních dřevin, stromořadí, skupin dřevin, teras, kamenných zídek, travnatých údolnic a mezí, příkopů a rybníků)

6) Ponechání travního porostu na orných rašelinných nebo vlhkých půdách (bez použití hnojiv a přípravků na ochranu rostlin)

7) Produkce na orné půdě bez použití hnojiv (minerálních a statkových) nebo přípravků na ochranu rostlin a bez zavlažování, přičemž ve dvou po sobě jdoucích letech nebude na této ploše vyseta stejná plodina (*)

8) Přeměna orné půdy na extenzivně obhospodařované trvalé travní porosty

▼M2

PŘÍLOHA X

Přepočítací a váhové koeficienty uvedené v čl. 46 odst. 3 [1]

Prvky	Přepočítávací koeficient (m/strom na m^2)	Váhový faktor	Plocha využívaná v ekologickém zájmu (pokud se použijí oba faktory)
Půda ponechaná ladem (na 1 m^2)	nepoužije se	1	1 m^2
Terasy (na 1 m)	2	1	2 m^2
Krajinné prvky:			
Živé ploty / zalesněné pásy (na 1 m)	5	2	10 m^2
Solitérní stromy (na jeden strom)	20	1,5	30 m^2
Stromy ve stromořadí (na 1 m)	5	2	10 m^2
Skupina stromů / plochy porostlé houštím (na 1 m^2)	nepoužije se	1,5	1,5 m^2
Souvrať (na 1 m)	6	1,5	9 m^2
Rybníky (na 1 m^2)	nepoužije se	1,5	1,5 m^2
Příkopy (na 1 m)	3	2	6 m^2
Tradiční kamenné zdi (na 1 m)	1	1	1 m^2
Jiné prvky, které nejsou uvedeny výše, ale jsou chráněné v rámci DZES 7, SMR 2 nebo SMR 3 (na 1 m^2)	nepoužije se	1	1 m^2
Ochranné pásy (na 1 m)	6	1,5	9 m^2
Hektary zemědělsko-lesnické plochy (na 1 m^2)	nepoužije se	1	1 m^2
Pásy způsobilých hektarů ležící na okraji lesa (na 1 m)			
Bez produkce	6	1,5	9 m^2
S produkcí	6	0,3	1,8 m^2
Plochy s rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích (na 1 m^2)	nepoužije se	0,3	0,3 m^2
Zalesněné plochy uvedené v čl. 32 odst. 2 písm. b) bodu ii) (na m^2)	nepoužije se	1	1 m^2
Plochy s meziplodinami nebo zeleným porostem (na 1 m^2)	nepoužije se	0,3	0,3 m^2
Plochy s plodinami, které vážou dusík (na 1 m^2)	nepoužije se	►M4 0,7 ◄	0,3 m^2

[1] Přepočítací a váhové koeficienty se rovněž použijí u prvků zahrnutých v rovnocenných postupech, jak jsou uvedeny v příloze IX oddíle III, které jsou stejné jako prvky uvedené v této příloze a popsané v článku 45 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 639/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky, a kterým se mění příloha X uvedeného nařízení (Úř. věst. L 181, 20.6.2014, s. 1), a to pouze pro účely výpočtu plochy využívané v ekologickém zájmu daného zemědělského podniku podle čl. 46 odst. 1 tohoto nařízení.

▼B

PŘÍLOHA XI

Srovnávací tabulka

zařazení do seznamu podle čl. 72 odst. 2

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 1	Článek 1	—
Článek 2	Článek 4	—
Článek 3	Článek 5	—
Čl. 4 odst. 1	—	Článek 91
Čl. 4 odst. 2	—	Článek 95
Článek 5	—	Článek 93
Čl. 6 odst. 1	—	Článek 94
Čl. 6 odst. 2	—	—
Článek 7	—	—
Článek 8	Článek 7	—
Článek 9	—	—
Článek 10	—	—
Článek 10a	—	—
Článek 10b	—	—
Článek 10c	—	—
Článek 10d	—	—
Článek 11	Článek 8	Čl. 26 odst. 1 a 2
Čl. 11 odst. 3	Čl. 8 odst. 2	—
Článek 11a	Čl. 8 odst. 3	—
Čl. 12 odst. 1 a 2	—	Článek 12
Čl. 12 odst. 3	—	Článek 14
Čl. 12 odst. 4	—	—
Článek 13	—	Čl. 13 odst. 2
Článek 14	—	Článek 67
Článek 15	—	Čl. 68 odst. 1 a 2
Článek 16	—	Článek 69
Článek 17	—	Článek 70
Článek 18	—	Článek 71
Článek 19	—	Článek 72

▼B

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 20	—	Čl. 74 odst. 1, 2 a 3
Článek 21	—	Čl. 74 odst. 4
Článek 22	—	Článek 96
Článek 23	—	Článek 97
Článek 24	—	Článek 99
Článek 25	—	Článek 100
Článek 26	—	Článek 61
Čl. 27 odst. 1	—	Čl. 102 odst. 3
Čl. 27 odst. 2	—	Článek 47
Čl. 27 odst. 3	—	Čl. 68 odst. 3
Čl. 28 odst. 1	Článek 10	—
Čl. 28 odst. 2	Čl. 9 odst. 3	—
Čl. 28 odst. 3	Čl. 31 odst. 1 písm. a) body i) a ii)	—
Článek 29	—	Článek 75
Článek 30	—	Článek 60
Článek 31	—	Čl. 2 odst. 2
Článek 32	Článek 15	—
Článek 33	—	—
Čl. 34 odst. 2	Čl. 32 odst. 2 a 4	—
Článek 35	Článek 33	—
Článek 36	—	—
Článek 37	Článek 12	—
Článek 38	—	—
Čl. 39 odst. 1	Čl. 32 odst. 6	—
Čl. 39 odst. 2	Čl. 35 odst. 3	—
Čl. 40 odst. 1	Čl. 6 odst. 1	—
Čl. 41 odst. 1	Čl. 30 odst. 1	—
Čl. 41 odst. 2	Čl. 30 odst. 3 a 6	—
Čl. 41odst. 3	Čl. 30 odst. 3 a 7 písm. a)	—
Čl. 41odst. 4	—	—
Čl. 41odst. 5	Čl. 30 odst. 10	—
Čl. 41odst. 6	—	—
Článek 42	Čl. 31 odst. 1 písm. b)	—
Čl. 43odst. 1	Čl. 34odst. 1, 2 a 3	—

▼B

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Čl. 43odst. 2	—	
Čl. 43odst. 3	Čl. 34odst. 4	—
Článek 44	—	—
Článek 45	—	—
Článek 46	—	—
Článek 47	—	—
Článek 48	—	—
Článek 49	—	—
Článek 50	—	—
Článek 51	—	—
Článek 52	—	—
Článek 53	—	—
Článek 54	—	—
Článek 55	—	—
Článek 56	—	—
Článek 57	—	—
Článek 57a	Článek 20 a Příloha VII	—
Článek 58	—	—
Článek 59	—	—
Článek 60	—	—
Článek 61	—	—
Článek 62	—	—
Článek 63	—	—
Článek 64	—	—
Článek 65	—	—
Článek 66	—	—
Článek 67	—	—
Článek 68	—	—
Článek 69	—	—
Článek 70	—	—
Článek 71	—	—
Článek 72	—	—
Článek 73	—	—
Článek 74	—	—

▼B

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 75	—	—
Článek 76	—	—
Článek 77	—	—
Článek 78	—	—
Článek 79	—	—
Článek 80	—	—
Článek 81	—	—
Článek 82	—	—
Článek 83	—	—
Článek 84	—	—
Článek 85	—	—
Článek 86	—	—
Článek 87	—	—
Článek 88	Článek 56	—
Článek 89	Článek 57	—
Článek 90	Článek 58	—
Článek 91	Článek 59	—
Článek 92	Článek 60	—
Článek 93	—	—
Článek 94	—	—
Článek 95	—	—
Článek 96	—	—
Článek 97	—	—
Článek 98	—	—
Článek 99	—	—
Článek 100	—	—
Článek 101	—	—
Článek 102	—	—
Článek 103	—	—
Článek 104	—	—
Článek 105	—	—
Článek 106	—	—
Článek 107	—	—
Článek 108	—	—

▼B

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 109	—	—
Článek 110	—	—
Článek 111	—	—
Článek 112	—	—
Článek 113	—	—
Článek 114	—	—
Článek 115	—	—
Článek 116	—	—
Článek 117	—	—
Článek 118	—	—
Článek 119	—	—
Článek 120	—	—
Článek 121	Články 16 a 17	—
Článek 121a	—	Článek 98 druhý pododstavec
Článek 122	—	—
Článek 123	—	—
Čl. 124 odst. 1 až 5, 7 a 8	—	—
Čl. 124odst. 6	—	Článek 98 první pododstavec
Článek 125	—	—
Článek 126	—	—
Článek 127	—	—
Článek 128	—	—
Článek 129	—	—
Článek 130	—	—
Článek 131	—	—
Článek 132	Články 18 a 19	—
Článek 133	—	—
Článek 133a	Článek 37	—
Článek 134 (zrušeno)	—	—
Článek 135 (zrušeno)	—	—
Článek 136	—	—
Článek 137	—	—
Článek 138	Článek 3	—
Článek 139	Článek 13	—
Článek 140	Článek 67	—

▼B

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 141	Článek 71	—
Čl. 142 písm. a) až q) a s)	Článek 70	—
Čl. 142 písm. r)	Článek 69	—
Článek 143	—	—
Článek 144	—	—
Článek 145	—	—
Článek 146	Článek 72	—
Článek 146a	—	—
Článek 147	Článek 73	—
Článek 148	—	—
Článek 149	Článek 74	—
Příloha I	Příloha I	—
Příloha II	—	Příloha II
Příloha III	—	Příloha II
Příloha IV	Příloha III	—
Příloha V	—	—
Příloha VI	—	—
Příloha VII	Příloha IV	—
Příloha VIII	Příloha II	—
Příloha IX	—	—
Příloha X	—	—
Příloha XI	—	—
Příloha XII	—	—
Příloha XIII	—	—
Příloha XIV	—	—
Příloha XV	—	—
Příloha XVI	—	—
Příloha XVII	—	—
Příloha XVIIa	—	—